

வளப்படுகிறது

ஊந்தாம் ஆண்டு நிறைவுச் சிறப்புத் தழீ

அந்தை தில்லம்

2. எவனத்துறை, 2. எவியல் அறிவுடும் நிறுவனம்.

ANNAL ILLAM

ASSOCIATION FOR COUNSELLING & PSYCHOLOGICAL
EDUCATION.

வளர் பிறை

வெளியீடு:

அன்னை இல்லம்

உளவளத்துணை, உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனம்
ஐந்தாம் ஆண்டு நிறைவுச் சிறப்பிதழ்

VALAR PIRAI

Published by

ANNAI ILLAM

**ASSOCIATION FOR COUNSELLING AND PSYCHOLOGICAL
EDUCATION**

SOUVENIR FOR THE 5TH ANNIVERSARY

February 16, 2001

570, எம்மாஸ் நகர்,
அக்கராயன்,
கிலினொச்சி,
இலங்கை.

570, Emmas Nagar,
Akkarayan,
Kilinochchi
Sri Lanka.

வளர் பிறர்

செய்தல்

வளர் பிறர்

வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர்
வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர் வளர் பிறர்

VANAR PIRAR

Published by

ANNAL ILLAM

ASSOCIATION FOR COUNSELLING AND PSYCHOLOGICAL
EDUCATION

SOLVING FOR THE 7th ANNIVERSARY

February 16, 2001

370, Eastern Highway,
Avalitipalayam,
Chennai-600 022

370, Eastern Highway,
Avalitipalayam,
Chennai-600 022

நல்வரவு

இயற்கை வளங்களையும் பாரிய நிலப்பரப்பையும் பெருமளவான இடம் பெயர்ந்த மக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்ற வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பிலிருந்து இதழ் விரிக்கின்ற முதலாவது உளவியல், உளவளத்துணை மலரான வளர்பிறையில் உங்களைச் சந்திப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

1996 ம் ஆண்டு மாசி மாதம் கிளிநொச்சியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உளவளத்துணைப் பணி ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் அன்னை இல்லம் - உளவளத்துணை, உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனம் என்னும் பெயருடன் தனது ஐந்தாண்டு நிறைவை நினைவு கூர்கின்றது.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக இங்கே ஆற்றப்பட்டு வந்த இந்த ஆற்றுப்படுத்தும் பணி பற்றி வனவியல் வாழும் பலரும் அறிந்து பயன் பெற வேண்டும் என்பதற்காக எமது நிறுவனத்தின் ஐந்தாண்டு நிறைவைக் கொண்டாட நாம் தீர்மானித்தோம்.

அன்னை இல்லம் எனும் பெயருடன் இயங்கி வருகின்ற எமது நிறுவனத்தின் இலக்கு இரட்டிப்பானது. உளத்துணை வேண்டிய தனிநபர்களுக்கும் குழுக்களுக்கும் உளவளத்துணை உதவியை அளிப்பது எமது முதலாவது இலக்கு. உளவியல் அறிவைப்பரப்பி ஒரு உளவியல் விழிப்புணர்வை எம்மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துவது எமது அடுத்த இலக்கு. அந்த நோக்குடன் வளர்பிறை என்னும் இச்சிறப்பிதழை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மனித வாழ்வு முழுமையையும் நிறைவையும் நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு தொடர் பயணம். எமது தனிப்பட்ட வளங்களை எவ்வளவுக்கு நாங்கள் இனங்காணுகின்றோமோ அவ்வளவுக்கு

எமது தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு எம்மால் பங்களிப்பு வழங்க முடியும். உங்கள் கைகளில் தவழும் இவ்விதழ் உங்கள் உள்ளத்துப் பயணத்தை முன்னெடுப்பதற்கான ஒரு வழித்துணை.

போர் எமது தேசத்தின் ஆன்மாவுக்கு வேதனையை அளித்திருக்கிறது. வாழ்வியலின் மீதான எமது நம்பிக்கையையும் பாதித்திருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் எம் குழந்தைகள் இந்த நோவைச் சமப்பவர்களாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மிகவும் எளிமையான முறையிலும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் வளங்களுக்கு உரிய விதத்திலும் உள்ளத்துச் சமைகளைத் தாங்க முடியாது தமது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் தரித்து விடுபவர்களைத் தனது உளவளத்துணைப் பணியால் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடுகிறது அன்னை இல்லம் எமது எதிர்காலச் சந்ததியை உருவாக்கும். பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் ஆழமான உளவியல் அறிவைப் பெற்று ஆரோக்கியமான ஒரு எதிர்காலச் சந்ததியை உருவாக்க உதவும் பொருட்டு வளர்பிறை தொடர்ந்து வளரும்.

எமது இந்தக்கன்னி முயற்சியின் வெற்றிக்கு அயராதுழைத்த அன்னை இல்லத்தின் வெளியீட்டுக் குழுவுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். எமக்கு ஆக்கங்கள் தந்துதவி இம்மலரைச் சிறப்பித்த அனைத்துப் படைப்பாசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். ஆசிச் செய்தி மூலம் எமக்கு நல்லாசிகளை வழங்கிய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள். மிகக் குறுகிய காலத்தில் வளர்பிறை உங்கள் முன் சிறப்பாக மிளிர அயராதுழைத்த கந்தபுரம் கன்னிநிலம் பதிப்பகத்தாருக்கும் விசேட விதமாக திரு. பாண்டிபனாருக்கும் அன்னை இல்லம் என்றும் நன்றி யோடிருக்கும். எமது நிறுவனத்துக்கான

இலச்சினையையும் இச்சிறப்பிதழுக்கான முகப்பட்டைப் படத்தையும் வரைந்தளித்த திரு. செவ்வீவன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

இச்சிறப்பிதழின் முகப்பட்டைப் படத்துக்கான ஒற்றுவாக்கலைச் செய்து தவிய திரு. ஸ்ரீதர் [மல்லாவி] அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

“வளர்பிறை” நிச்சயமாக உங்களை வளர்க்கும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் இச்

சிறப்பிதழைப் பார்வையிட உங்களை அன்புடன் அழைத்துச் செல்கின்றேன்.

ச. எட்மன்ட் ரெஜினோல்ட் அ. ம. து
இணைப்பாளர்
அன்னை இல்லம்
உளவளத்துணை உளவியல்
அறியூட்டும் நிறுவனம்.

A MESSAGE FROM REV. FR. STECKLING O.M.I
SUPERIOR GENERAL

Missionary Oblates of Mary Immaculate
290, Via Aurelia, Rome Italy

Dear Father Reginald

I feel happy to be associated with the 5th anniversary commemoration of the commencement of the Association for counseling and psychological education project in Wannai, Sri Lanka. This short message for the souvenir "Valar Pirai" published to mark the occasion will be my personal tribute to you, my Oblate brother and also the other collaborators for the inestimable service you are rendering through counseling and psychological education in hospitals, schools, mental health care institutions and settlements of displaced people.

I am personally struck by two elements that are characteristic of your institution. The institution is named "Annai Illam". Here, you have resolved to care for those affected in various ways by the on-going war, with a mother's love and protection. The name also indicates that you provide a "home" for the affected and the needy.

Secondly, you have trained nineteen young men and women in counseling to provide individual and group counseling services in different areas in the Wannai region.

As the only counseling institution functioning in Wannai, you are providing an extremely meaningful and rewarding service to the people needing wholeness. As an institution inspired by religious values you have the duty and the obligation to also motivate all concerned to work for lasting peace in your dear land.

It is my hope and prayer that this hallowed institution will continue spreading and expanding so that more and more people in the war-affected areas are served. I also encourage you to continue to be a source of strength and a sign of hope to an otherwise demoralized people.

January 29, 2001

Wilhelm Steckling O.M.I
SUPERIOR GENERAL

யாழ் மறைவட்ட ஆயர் அதிவணக்கத்துக்குரிய தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களிடமிருந்து

நீண்ட காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் போராட்டத்தின் மத்தியில் தமது சொந்த நிலங்களிலிருந்து வேரறுக்கப்பட்டு இடம்பெயர்ந்து சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்து உடலால் நலிந்து உள்ளத்தால் சோர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு அன்னை இல்லம் உளவளத்துணை நிலையம் தனது பணிகளால் மீண்டும் உயிரளித்து வருகின்றது. உடல், உள ரீதியாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களுக்கு உளவளத்துணை உதவியளித்து ஆற்றுப்படுத்துவதனால் பல மக்களின் துயர் போக்க உதவியுள்ளனர். இன்னும் இப்பணிக்கு உதவ இளைஞர், யுவதிகளை ஆயத்தம் செய்து இப்பணியில் இணைத்துள்ளனர்.

எனவே இப்போர்க்காலச் சூழலில் காலத்திற்கு ஏற்றதும் தேவையானதுமான இப்பணியைத் திறம்பட ஆற்றும் அருட்தந்தை நெஜினோல்ட் அவர்களையும் அவர் உடன் பணியாளர்களையும் இத்தருணத்தில் மனமார வாழ்த்தி இப்பணி சிறக்க இறையாசியை வேண்டுகின்றேன்.

அதிவணக்கத்துக்குரிய
தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்
ஆண்டகை
யாழ் ஆயர்,
ஆயர் இல்லம், யாழ்ப்பாணம்.

அமலமரித்தியாகிகளின்
யாழ் மாகாண முதல்வர் அருட்தந்தை ஜீவேந்திராபோல் அ. ம. தி.
அவர்களின் ஆசிச்செய்தி

எமது மண்ணின் நீண்டகாலப் போரும் வன்முறைகளும் எம்தாயக மக்களை இறுகக் கவ்விச் சிறைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை எம்மனங்களில் தாங்கொணாத் துயரையும் பாரச்சிலுவைகளையும் கசப்பான அனுபவங்களையும் தொடர் கதையாகப் பிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பரந்த பாலைவனத்தில் ஒருதண்ணீர்த்தடாகம் போன்று வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பில் ஓர் 'அன்னை இல்லம்' நொந்த உள்ளங்களைத் தொட்டுக் குணப்படுத்தும் இவ் 'அன்னை இல்லம்' தனது பணியில் ஐந்து ஆண்டு நிறைவைக் கண்டு மகிழ்வது ஒரு மாபெரும் வெற்றிவிழா எனக்கருதுகிறேன்.

அமலமரித்தியாகிகள் சபை நிறுவுநர், புனித இயூலின் அன்று பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் வன்முறைக் கலாச்சாரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தம் பணியை ஆரம்பித்தார். உலகின் எட்டுத் திசையிலும் ஏழைகள் கண்ணீர் துடைக்கத்தம் பணியாளர்களை அனுப்பி வைத்தார். நொந்த உள்ளங்களைத் தேற்றும் பொருட்டுத் தம் உடன் பணியாளருக்குத் தூண்டுதல் வழங்கினார். அருட்பணி, எட்மன்ட் ரெஜினோல்ட் தமது உளவளத்துணை, உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனத்தின் ஊடாகப்புரிந்துவரும் அரும்பணி ஒரு முழுமையான அமலமரித்தியாகியின் பணியெனக்கண்டு மிக்க மகிச்சி அடைகின்றேன்.

வாழ்வின் பொருள் இழந்து, அதன் நோக்கிழந்து, அதன் சொத்து இழந்து, உயிர்களைப் பறிகொடுத்து, உரிமையிழந்து மனித மாண்பிழந்து துன்புறும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இன்னும் குறிப்

பாக ஒரு நெருக்கடியான பின்புலத்தில் "அன்னை இல்லம்" தனது சேவையை ஆற்றி வருகின்றது.

இவ்வில்லப் பணியாளர்கள் யாவரும் சிறப்பாகப் பத்தொன்பது முழுநேரப் பணியாளர்கள் குழாம் இணைந்தாற்றும் பணி தம் வாழ்க்கைப் பாதையில் களைத்துப் போனவருக்கு தண்நிழல் கொடுக்கும் ஆலமரம் போன்றது. மனித மாண்பினை தம் ஆற்றுப்படுத்துதல் வழியாக மிளிரச்செய்வது இவர்களது உன்னத குறிக்கோள். உடல், உள ஊனமுற்ற எம்மக்களின் மத்தியில் இவர்களது சேவை பாராட்டுதற்குரியது.

"அன்னை இல்லம்" நாளும் பொழுதும் வளர்பிறையென வளர்ந்து குளிர்நில வாகப்பரந்து வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் கிளைகள் பல பரப்பிக்கனிகள் பல கொடுக்க இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகின்றேன்.

யாழ் அமலமரித்தியாகிகள் மாகாண குடும்ப சார்பில் எம் சகோதர குருவையும் அவர் உடன் தோழர்களையும் மீண்டும் வாழ்த்தி எம் ஒத்துழைப்பும் ஆசியும் துணையும் என்றும் தங்களுடன் தங்குமென உறுதி கூறி நிற்கின்றேன்.

அருட்தந்தை
அ. ஜீவேந்திராபோல் அ. ம. தி.
 மாகாணத் தலைவர்,
 யாழ் அமலமரித்தியாகிகள் சபை,
 "தொடர்பகம்"
 657/1, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

CAFOD

Head Office

REF: SLK 154

18th January 2001

To: Fr SE Reginald OMI and all staff of Annai Illam

Dear Friends,

On the occasion of the fifth anniversary of your counselling programme, we at CAFOD send our warmest greetings and best wishes.

CAFOD is very happy to be in partnership with Annai Illam in your efforts to reawaken hope and purpose in the hearts of those who have suffered so much.

With very best wishes.

Yours sincerely,

**Stephen King, Steve Alston and Olwen Maynard.
Asia Desk—International Division - CAFOD.**

FROM
MEDICAL INSTITUTE OF TAMILS
UNITED KINGDOM

THE STANDING COMMITTEE OF TAMIL SPEAKING PEOPLE

Father S. Edmund Reginald OMI
For the attention of Annai Illam

We are very grateful to the Annai Illam Director and co-staff for all their hard work and sacrifice in the midst of trouble and suffering.

Your service is helping the victims of war and orphans to come to terms with their loss and suffering and enable them to start a new life.

Medical Institute of Tamils and Standing Committee of Tamil Speaking People wish you sincerely, every success, in your ventures in helping those in need.

We will continue to support your efforts as to the best of our ability. My sincere best wishes.

எம்மவர் படுதுயரை அன்பினால் துடைத்தெறியும் அன்னை இல்லம்
தூயவளின் ஐந்தாண்டு பூர்த்தியினை பண்பாகப் பாரினிற்கு
எடுத்துரைக்க இறைஞ்சுகிறோம் இறையருளை
பல்லாண்டு பாரினிலே பாங்குடனே நீர்செய்யும் நற்பணிகள்
பலவற்றை என்றென்றும் செய்வதற்கு எம்மாலான
அனைத்தினையும் செய்திடவே இறைஞ்சுகிறோம் இறையருளை.

பொ. குகதாசன்

OXFAM

230, PARK ROAD,
COLOMBO-5

14, February 2001

Message on the 5 year Anniversary of Annai Illam - Association for Counselling & Psychological Education

The staff of Oxfam North are pleased to convey their sincere best wishes on the 5 year anniversary of Annai Illam - Association for Counselling & Psychological Education. Beginning at the outset with assistance from Oxfam to conduct training programmes, ACPE has now become a thriving, independent organization. Your skilled Counsellors are providing an invaluable service to some of the most-affected individuals in the community and addressing an important and serious need. The dedication of your staff is highly appreciated by all. There is yet more work to be done, more areas to be served and more people to be reached in this respect. Oxfam wishes you all success in the coming years to expand your capacity to work in more individuals in the Vanni and to maintain the high standards of service which are now evident.

Sincerely;

Mary Heather White

Programme Co-ordinator

Oxfam North

on behalf of Oxfam North Staff.

இங்கிலாந்திலிருந்து அருட்செல்விகிறிஸ்தர்பெல்

யூதற் தடவையாக கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உளவளத்துணைப் பயிற்சி மாசி மாதம் 16ம் திகதி 1996ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பின் தொடர்ந்து கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலுள்ள முகாம்களிலும் கிராமங்களிலும் இப்பணி மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டு, அதன் பலன்களைக் கண்டுகளிக்கும் ஐந்தாண்டுகள் நிறைவுறும் இத்தினத்தில் உங்களுடன் இணைந்து வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இது நாம் ஏறிவருகின்ற ஏணிப்புகளின் முன்னேற்றத் திருவிழா. இது எமக்கு மாத்திரமல்ல எமது பணியினால் வாழ்வு பெற்று வளர்கின்ற அனைவரும் கொண்டாடும் பெருவிழாவாகும். இதன் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்பட இருக்கும் 'ஞாபகார்த்த மலர்' மூலம் உளவளப் பணியாளர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்தி ஆசுகூறுவதில் மனமகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் அடைகின்றேன்.

வரலாறு எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும். நேற்றைய நினைவுகள் இன்று வரலாறாகி, நாளை சம்பவங்கள் பின்பு வரலாறாகப் பதிவாகிறது. கடந்தவைகளை கடந்தவைகளாக விட்டுவிட்டால் அவை மறந்தவைகளாக மறைந்தே போய்விடும். கடந்தகால நினைவுகள், நிகழ்வுகள், செயற்பாடுகள் புதிய உருவாக்கலுக்கு உதவும் கருவியாக உதவலாம். எனவே நாம் எமது செயற்பாட்டிற்கு எழுத்து வடிவம் கொடுப்பது மிகவும் பொருத்தமானதும் முக்கியமானதுமாகும். இடப்பெயர்வு ஏற்பட்ட காலகட்டத்தில் பலவித அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முன்வந்த போது

KAROD நிறுவனம் OXFAM நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பலவித இழப்புக்களால் துயருற்றவர்களின் உளத்திற்கு நிவாரணம் வழங்க முன்வந்தது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. KAROD நிறுவனம் உளவளத்துணைப் பயிற்சியை ஆரம்பித்து வைத்தது மாத்திரமல்ல எங்கள் பணியகத்தையும் தொடக்கி வைத்தனர். எனவே இவ்வேளை அவர்களின் பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுகிறேன்.

எமது உளவளத்துணையாளர்கள் போர்த்தாக்கங்கள், பிரயாணக் கஸ்ரங்கள், வசதியீனங்கள் மத்தியிலும் இப்பணிக்கு முன்னுரிமை, முக்கியத்துவம் கொடுத்து விடாமுயற்சியுடனும், மன உறுதியுடனும் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதையிட்டு இறைவனுக்கு நன்றிகூறும் இந்நாளில் எம்முடன இணைந்து நன்றிக்கீதம் பாட அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றேன்.

மேலும் மேலும் பல உள்ளங்கள் உள்ளார்ந்த விடுதலை பெற்று தன்மதிப்புடன், தன் நம்பிக்கையுடன் வாழ இவ் உளவளப்பணியகம், பல நற்பணிகள், திட்டங்களைச் செயற்படுத்திச் சிறப்புற இயங்க வேண்டுமென மனதார வாழ்த்தி நிற்கின்றேன். பல்லாண்டு நிறைபணிகண்டு, பரிதவிக்கும் எம்மின மக்களை உள்ளார்ந்த விடுதலை கண்டுணர வழி நடத்திட உங்களை வாழ்த்தி நிற்கும்.

உங்கள் அன்பான சகோதரி
அருட்சகோதரி கிறிஸ்தர்பெல்

ஊனமுற்றோர் புனர்வாழ்வுச் சங்கம்

பீடந்த ஐந்து வருடங்களாக வன்விப் பிராந்தியத்தில் அரும்பணியாற்றி வரும் உளவளத்துணை நிலையம் தனது ஐந்தாவது அகவையில் காலடி பதிக்கும் இவ்வேளையில் இவர்களின் அன்பான சேவையைப் பாராட்டி நிற்கின்றோம்.

மனித மனம் பாதிப்புற்று இருக்கும் வேளையில் மனிதனின் முழுவாழ்வுமே பல் வேறு வகையில் பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு உருக்குலைந்த நிலையில் இருக்கும் ஒரு மனிதனை அவனது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றுப்படுத்தி முழுமனிதனாக்கி அதன் வழி ஒரு முடிமையான சமுதாயத்தை உருவாக்க அரும்பணியாற்றி வரும் உளவளத்துணை நிலையத்தையும், அதன் இணைப்பாளர், பணியாளர்களையும் வாழ்த்துவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவர்களின் பணி மென்மேலும் சிறக்க இறைவனின் ஆசிகள் பல வேண்டி நிற்கின்றோம்.

திரு ம. அன்ரன்
(நிர்வாக அலுவலர்)

9 ம் கட்டை,
ஆனைவிழுந்தான்,
வன்னேரிக்குளம்.

அருட். சகோ. ஜோஸ்பின்மேரி
(சமூக அபிவிருத்தி இணைப்பாளர்)

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் வலயக் கல்விப் பணிமனை - முல்லைத்தீவு

தங்கள் நிறுவனத்தின் 5 ம் ஆண்டு நிறைவு விழாவுக்கு ஆசி வழங்குவதில் அகமகிழ்வடைகிறேன் உலகில் தோன்றும் அனைத்து உள்ளங்களும் வளமாக வாழ்வாங்கு வாழ்வதையே தேசங்களின் தேசியக்கல்விக் குறிக்கோளாக அடையாளமிடப்பட்டுள்ளது. இயல்பான உளவியல் சார்பு விருத்தியே தனிமனித வாழ்வியல் திருப்தியாகும் எமது ப்ரதேசத்தில் எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அரசியல் பொருளாதார, சமூக நெருக்கடிகள் வாழ்வியலின் குறுக்கீட்டிற்கு அத்திவாரமாகின்றன. வாழ்த்துடிக்கும் இதயங்கள் வழி தவறுகின்றன, விரக்தியினால் நெறி பிறழ்

கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நோக்கி சீராக்கி உளத்திற்கு உணர்வூட்டி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வைக்கும் செயற்பாட்டில் தங்கள் நிறுவனமாற்றும் பணியை, பிஞ்சுக்குழந்தைகளின் கல்வி நெறி வழிகாட்டும் தலைவர் என்ற வகையில் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். தம் பணி என்றென்றும் தொடர என் நல்லாசிகள்.

திரு. த. குருகுலராசா
வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
முல்லைத்தீவு.

வன்னி மறைக்கோட்ட குருமுதல்வர் அருட்தந்தை தேவசகாயம் அடிகளாரிடமிருந்து

“மனிதன் அறிய வேண்டிய அறிவுகளினெல்லாம் முக்கியமான அறிவு தன்னை அறிதலேயாகும்”

இவ்வரிய எடுகோளுக்க ஏற்ப, கடந்த 5 ஆண்டுகளாக அருட்தந்தை நெஜி நோல்ட் அடிகளார் தலைமையில் இயங்கி, வெற்றிகரமாகச் செயலாற்றி வரும் உளவளத்துணைப்பணி அமைப்பிற்கு இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தி என் உளமார்ந்த பாராட்டுகளையும், மேலும் செழிப்புற்றுப் பணியாற்ற வேண்டி ஆறையாசி இரந்து வாழ்த்துக்கள் கூறி நிற்கின்றேன்.

போர்க் காலச் சூழ்நிலையில் இடம் பெயர்ந்து பல இன்னல்களை, தாக்கங்களை, ஏக்கங்களை, இழப்புக்களை, வெறுப்பு, விரக்திகளை எதிர்நோக்கி வளமற்ற வாழ்வினை வாழ்ந்து வரும் எம் வன்னி வாழ் மக்களின் உடல், உள நலன் கருதி விசேடமாக இங்கு பல்வேறு கொடிய நோய்களுக்கும் காரணமாக அமைகின்ற உள அழுத்தங்கள் மன உளைச்சல்கள் பயம், பதற்றம், நெருக்கீடுகளை மக்கள் மனங்களில் இருந்து நீக்க குணமாக்க இவ்வமைப்புப் பல்வேறு

கிராமங்களிலும் பயிற்றப்பட்ட தொண்டர்களை நியமித்து அரும்பணி ஆற்றி வருவது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே.

“சலனமும் சயலமும் ஆட்டிப் படைக்கின்றன எங்கே நிம்மதி என்று தேடச் சொல்கிறது சிலரை வீட்டை விட்டு ஓடச் சொல்கிறது சிலரை தற்கொலைக்குத் தூண்டுகிறது”.

இந்த நிலையில் தத்தளிக்கும் மக்களை உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகள் மூலம் ஆலோசனை வழங்குதல் மூலம் நெறிப்படுத்தி வரும் இவ் அடிகளாரதும், அவர்தம் பயிற்சியாளரதும் ஊக்கமறாப் பணியைமேலும் வியந்து போற்றுகிறேன்.

“நெஞ்சுக்கு நிம்மதி ஆண்டவன் சந்தி நினைத்தால் எல்லாம் உனக்குள்ளே”

வாழ்க பல்லாண்டு பரமன் ஆசி பெற்று வளர்க உளவளத்துணைப் பணி அமைப்பும் அதனைச் சார்ந்தோரும் என வாழ்த்துகிறேன்.

வண. அ. தேவசகாயம்
(குருமுதல்வர்)

உள்ளே...

அன்னை இல்லம்		
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை	ச. எட்மன்ட் ரெஜினோல்ட் அ. ம. தி	01
ANNAI ILLAM		
ITS BEGINNING & GROWTH	S. Edmund Reginald O.M.I	05
தெளிவான உள்ளம்	ச. பிலோமினம்மா	07
நாளையின் அலறல்	பு. சிந்துஜன்	07
கிளி/மாவட்ட வைத்திய சாலையில்		
உளவளப் பணி	வைத்திய கலாநிதி ச. விக்னேஸ்வரன்	08
“அன்னை இல்லம்”		
ஆளுநர் சபை		09
அன்னை இல்லம்		
சிறப்புறவே வாழ்த்துகின்றோம்	மாரீசன்	10
“அன்னை இல்லம்”		
உளவளத்துணையாளர்கள்		11
உளவளத்துணை		
நலிவடையும் மனங்களுக்கோர் வலுவூட்டும் துணை	செல்வி. S. அருளானந்தம்	13
உளவளத்துணை நிலையம்		
ஒரு சமூக நோக்கு	ப. அரியரத்தினம்	16
வாழ்வில் வசந்தங்கள்	யோககலா சண்முகம் (உளவளத்துணையாளர்)	18
சிறுவர்களைப் புரிந்துகொள்வோம்	ச. எ. ரெஜினோல்ட் அ. ம. தி	19
ஓர் அறிமுகம் - செவ்வி	மா. பரமேஸ்வரன் (உளவளத்துணையாளர்)	22
புகழ்மாலை	திருமதி. நரேந்திரன் நிர்மலா	27
“மழைத்துளி”	மா. பரமேஸ்வரன் (உளவளத்துணையாளர்)	29
தளிர்ரொன்று நிமிர்கிறது	சா. புனிதன் (உளவளத்துணையாளர்)	32
அர்த்தத்தினைத் தேடி	யோ. சர்வேஸ்வரி (உளவளத்துணையாளர்)	33
நமது பாதைகள்	பா. கயு (உளவளத்துணையாளர்)	35
“புது வருடம்”	வே. சசிகலா (உளவளத்துணையாளர்)	36
பழித்ததால் விழித்துக்கொண்டேன்	ப. சண்முகராசா (உளவளத்துணையாளர்)	36
“மனம் மாறுதலுக்கான		
விலை அதிகமானது”	பெ. கணேசமூர்த்தி (உளவளத்துணையாளர்)	37
அமைதியைத் தேடி	ஜே. சசிகலா (உளவளத்துணையாளர்)	39
நீ மட்டும் ஏன்?	மா. பரமேஸ்வரன் (உளவளத்துணையாளர்)	40
இன்றைய தாலாட்டு	செ. சாந்தி (உளவளத்துணையாளர்)	40
“அரும்புகளை ஆதரியுங்கள்”	பெ. யூடிக்காமல் (உளவளத்துணையாளர்)	41
உளவளத்துணையின் அனுபவ உணர்வுகள்		
(ஓர் ஆய்வும் மதிப்பீடும்)	திரு. விமல்ராஜ்	43

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

அன்னை இல்லம்

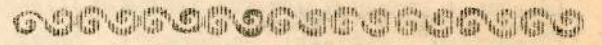
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை...

எமது தமிழ்த் தாயகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போர் எமது மக்களின் வாழ்வியலைத் தீர்மானித்து வருகிறது. இப்போரின் காரணமாக இடம்பெயர்வை எமது மக்கள் அதிகமாகச் சந்தித்துள்ளனர். அதிலும் முக்கியமாக 95-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியிலும் 96-ம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலும் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற சூரியக் கூதிர் இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடர்ந்து குடாநாட்டில் இடம்பெற்ற பாரிய இடம்பெயர்வு எமது வரலாற்றில் என்றும் மறக்கப்பட முடியாததாகும்.

இவ்விடம்பெயர்வின் காரணமாகப் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் குடாநாட்டிலிருந்து வன்னிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். பெருமளவு மக்கள் திடீரென வன்னிக்கு இடம்பெயர்ந்ததனால் பெரிய பரப்பளவையும் இயற்கை வளங்களையும் வன்னி கொண்டிருந்த போதிலும் இவ்வளவு பெருந்தொகையான மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வன்னி ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை.

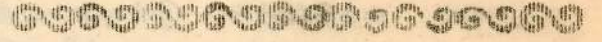
பெருந்தொகையில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு இருப்பிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவ்வளவு இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. இது மட்டுமன்றி உணவுப் பற்றாக்குறை, மருந்து மற்றும் மருத்துவ வசதிகளின் பற்றாக்குறை போன்ற பலவிதமான பிரச்சினைகள் இங்கே தலையெடுத்தன. இந்தப் பொளக்க ரீதியிலான வளங்களின் பற்றாக்குறை ஒரு புறமிருக்கத் திடீரெனத் தங்கள் வாழ்விடங்களையும் சொத்துக்களையும் விட்டு இடம்பெயர்ந்த இம் மக்கள் வாழ்விலே கொண்ட நம்பிக்கையே கேள்விக்குறியானது. ஒரு கூட்டு மனச்சோர்வு எமது மக்களைப் பற்றிப் பிடித்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் எமது மக்களின் துயர்துடைக்கப் பல உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் முன்வந்தன. மக்களின் பல்வேறு தேவைகளில் ஒரு பகுதியையாவது பூர்த்தி செய்ய இவை முனைந்தன. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் கிளிநொச்சியில் அமைந்திருந்த ஊனமுற்றோர் சங்கம் ஒரு உளவளத்துணைப்பணியை இங்கு வாழ்கிற மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்ய விரும்பியது. அருட்செல்வி, ஓர்ட்ஸ் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான ஆரம்ப நிதியுதவியை வழங்க ஒக்ஸ்பாம் நிறுவனம் முன்வந்தது.

ச, எட்மன்ட் ரெஜினோல்ட் அ. ம. தி,
இணைப்பாளர்
அன்னை இல்லம்

உளவளத்துணை, உளவியல் அறிஞர்மேநிறுவனம்

அவ்வேளையில் இளைஞர், யுவதிகள் பதினைந்து பேர் தெரிவுசெய்யப்பட்டு இவ்வளவளத்துணைப் பணியை முன்னெடுக்கும் பொருட்டு உளவளத்துணைத் திறன்கள் பற்றி ஒரு தீவிர இருவாரப் பயிற்சி கிளிநொச்சி ஊனமுற்றோர் சங்க அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. இப்பயிற்சி 1996ம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதம் 16ம் திகதியிலிருந்து 29ம் திகதி வரை நடைபெற்றது. இப்பயிற்சியில் பயிற்சியாளராக அருட்செல்வி கிறிஸ்தர் பெலும் நானும் வேறு சிலரும் கலந்துகொண்டோம்.

தீவிரமான இந்த இருவார ஆரம்பப் பயிற்சியைப் பெற்ற இவ்விளைஞர், யுவதிகள், கிளிநொச்சியை அண்டியிருந்த இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்த முகாம்களிலும் குடியிருப்புக்களி

லும் தங்கள் பணியை ஆரம்பித்தனர். இவர்கள் முதலில் இம் முகாம்களிலும் குடியி ருப்புக்களிலும் உள்ள குடும்பங்களைத் தரிசித்து அவர்களில் உளரீதியாக அதிகமாக நெருக்கடியை அனுபவித்தவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு உளவளத்துணைப் பணியை வழங்க ஆரம்பித்தவர்.

இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த உளவளத்துணைப் பணி வன்னி மக்களுக்கான சேவையின் ஐந்து ஆண்டுகளா நிறைவு செய்து இப்போது ஆறாவது அகவையில் கால் பதிக்கின்றது. இந்த உளவளத்துணைப் பணியை ஆற்றும் இந்த நிறுவனம் அன்னை இல்லம் - உளவளத்துணை, உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனம் எனும் பெயரில் தனித்து இயங்குகின்ற ஒரு நிறுவனமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தற்போது பத்தொன்பது ஆண், பெண் உளவளத்துணையாளர்கள் [பத்து பெண்கள், ஒன்பது ஆண்கள்] வன்னியின் கரைச்சி கண்டாவளை மல்லாவி, பூநகரி, ஜெயபுரம், முழங்காவில் போன்ற பல்வேறு பிரதேசங்களில் தமது பணியை ஆற்றி வருகின்றனர். பலவிதமான நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் இவ்வளவளத்துணையாளர்கள் அர்ப்பண உணர்வோடு பணியாற்றி வருவது இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இவர்களது பணியில் முக்கியமான அம்சம் தனிநபர் உளவளத்துணை வழங்குவதாகும். தாம் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள குடியிருப்புக்களிலும் மற்றும் - பொது நிறுவனங்களிலும் உதாரணமாக வைத்தியசாலைகள், முன்பள்ளிகள், பாடசாலைகள், வெற்றிமனை போன்ற உளரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டோர் வாழும் இல்லங்கள், முதியோர் இல்லங்கள் போன்ற நிறுவனங்களிலே உதவி தேவைப்படும் பயனாளிகளுக்குத் தனிநபர் உளவளத்துணையும், தேவைபேற்படும் வேளைகளில் குழந்தையிலான உளவளத்துணையும் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த உளவளத்துணைப் பணி பெரியவர்கள், இளைஞர், யுவதிகள், சிறுவர்கள் எனப்பல்வேறுபட்ட வயதினருக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. உழைப்பாளிகளை இழந்து வாழ்வின் சமைகளை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுக்கெனவிசேட குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டுக் குழுப்பகிர்வுகள் மூலம் இவர்கள் புதுவாழ்வைக் கட்டியெழுப்ப இவர்களுக்கு உதவியளிக்கப்படுகிறது. இன்றைய போரின் காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் சிறுவர்கள் எனவே அன்னை இல்லம் தனது உளவளத்துணைப் பணியில் சிறுவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துவருகிறது. அதுலும் பெற்றோரில் ஒருவரையோ அல்லது இருவரையோ இழந்த பிள்ளைகள் விசேட விதமாக இனங்காணப்பட்டுச் சிறுவர் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டுக் குழந்தையிலான உளவளத்துணைச் சிகிச்சை இவர்களுக்கு அதிகமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதகவிர போரால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் எந்த நிலையில் எங்கு இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தனது சேவையை வழங்க இந்நிறுவனம் முயற்சித்து வருகிறது. பெரியவர்கள் தங்களது உள்ளத்து உணர்வுகளை வர்த்தகங்களாலே இலகுவாக வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்கள். ஆனால் மிகவும் வயது குறைந்த சிறுவர்களால் தமது பாதிப்புக்களை வார்த்தைகளால் இலகுவில் வெளிப்படுத்தி விட முடியாது. இதன் காரணமாக ஓவியச் சிகிச்சை முறை, விளையாட்டுச் சிகிச்சை முறை என்பன பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு எமது உளவளத்துணையாளர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அன்னை இல்லம் தனது பணியில் சிறுவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதனால் போரால் பலவேறுவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் பெருமளவில் வாழுகின்ற வன்னியிலுள்ள சிறுவர் இல்லங்களுக்கும் தனது சேவையினை விரிவுபடுத்தி வருகின்றது.

தனிநபர் உளவளத்துணை, குழந்தையிலான உளவளத்துணை என்பவற்றை

வழங்குவதோடு நின்றுவிடாது உளவியல் ரீதியிலான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பொருட்டுப் பல்வேறு கருத்தரங்குகளையும் எமது நிறுவனம் நடாத்தி வருகின்றது. ஒவ்வொரு குழுவினரின் தேவைகளுக்கேற்ப இக்கருத்தரங்குகள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. இக்கருத்தரங்கில் உளவியல், உளவளத்துணைத் தலைப்புக்களில் உரைகள் வழங்கப்படுவதோடு குழுவீதியிலான பகிர்வுகளுக்கு அதிக வாய்ப்பு வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வரிசையில் கடந்த ஆண்டு முன்பள்ளி மேம்பாட்டுக் கழகத்தினரால் முன்பள்ளி ஆசிரியருக்கென ஐந்து கட்டங்களில் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் பதினொரு நிலையங்களில் நடைபெற்ற இப்பயிற்சிக்கருத்தரங்குகளில் மூன்று [1, 2, 4] கட்டங்களில் அன்னை இல்லத்தைச் சேர்ந்த உளவளத்துணையாளர்கள் பங்குபற்றி இம்முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு உரைகளை வழங்கியதோடு முன்பள்ளிச் சிறார்களை ஆரோக்கியமான முறையில் அணுகும் முறைபற்றிச் செயன்முறை ரீதியிலான விளக்கங்களையும் வழங்கி வந்தனர். இப்பயிற்சிக் கருத்தரங்குகளில் ஏறக்குறைய நானூற்றி ஐம்பதுக்கும் அதிகமான முன்பள்ளி ஆசிரியர்களை எமது உளவளத்துணையாளர்கள் சந்தித்திருக்கின்றனர்.

மேலும் கடந்த ஆண்டு வன்னியிலுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு நிலையம் மார்கழி மாதம் 12ம் திகதியிலிருந்து 19ம் திகதி வரை வன்னியிலுள்ள சிறுவர் இல்லங்களின் பராமரிப்பாளர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிப் பட்டறையை ஜெயபுரத்தில் நடாத்தியது. இப்பயிற்சிப் பட்டறையின் முதல் ஐந்து நாட்பயிற்சிகளை வழங்கும் பொறுப்பை அன்னை இல்லம் ஏற்றுக்கொண்டது.

போரால் உளரீதியாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த பணி இப்பராமரிப்பாளருக்குரியதாகும். சிறுவர்களின் உளவிருத்தி பற்றியும் சிறுவர்களை

தொடர்புபட்ட வேறுபல தலைப்புக்களிலும் உரைகள் இங்கே வழங்கப்பட்டன. மேலும் குழுப்பகிர்வுக்கான சந்தர்ப்பம் இக்கருத்தரங்கில் பராமரிப்பாளருக்கு அதிகமாக அளிக்கப்பட்டது. இப்பராமரிப்பாளர் தம்மைப் பகிர்ந்துகொள்ளவும் குழுப்பட்டறைகள் வழிசமைத்துக் கொடுத்தன. அன்னை இல்லத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையில் இக்கருத்தரங்கு ஒரு மைற்கல்லாகும். இவ்வுண்மையினை இக்கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியோர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

உளவளத்துணைப் பணியின் ஒரு முக்கியமான அப்சம் உளவளத்துணையாளர்களுக்கான வழிப்படுத்தலாகும் [Supervision]. அன்னை இல்லத்தைச் சேர்ந்த உளவளத்துணையாளர்களுக்கு இவ்வழிகாட்டுதல்கள் ஒழுங்காக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை உளவளத்துணையின் பல்வேறு விடயங்கள் சம்பந்தமாக இருநாட் பயிற்சி வகுப்புகள் உளவளத்துணையாளர்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு மாதமும் இவ்வுளவளத்துணையாளர்களின் உளவளத்துணைப்பணி மீளாய்வு செய்யப்படுகிறது. இவ்வுளவளத்துணையாளர்கள் தமது ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்ளவும் தமது ஆற்றல்களை விருத்தி செய்யவும் ஏற்றதொரு சூழல் அன்னை இல்லத்தில் உருவாக்கப்படுகிறது. இது மட்டுமன்றிக் குழுவாகச் செயற்படுதல் தன்மைக்கு இங்கே முதலிடம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

அன்னை இல்லம் தனது பணியின் ஐந்தாவது ஆண்டை நிறைவு செய்யும் இத்தருணத்தில் பலருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டியது எனது முக்கிய கடமையாகும்.

முதலில் அன்னை இல்லத்தின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பங்களிப்புச் செய்த கிளிநொச்சி உணமுற்றோர் சங்

கத்துக்கும் அதன் தலைவர் அருட்தந்தை ஜெம்ஸ் பத்தினாதர் இலணப்பாளர் அருட்செல்வி லூட்ஸ் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

அடுத்ததாக அன்னை இல்லத்தில் ஆளுநர் சபைத் தலைவராக இருந்து முழுமுச்சாக எமது வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்து வரும் கிளிநொச்சி மாவட்ட வைத்திய அதிகாரி திரு. ச. விக்னேஸ் வரன் அவர்களுக்கும் ஏனைய ஆளுநர் சபை உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

உளவளத்துணைப் பணியை எனது முழுநேரப் பணியாகத் தெரிந்துகொள்ள அனுமதி தந்து எனக்குச் சகலவிதத்திலும் ஆதரவைத் தந்துதவும் அமலமரித்தியாகிகள் சபைக்கும் குறிப்பாக எமது சபையின் சர்வதேச முதல்வர் அருட்தந்தை STECKLING அடிகளாருக்கும் எமது மாகாண முதல்வர் அருட்தந்தை ஜீவாபோல் அடிகளாருக்கும் எனது நன்றிகள்.

மேலும் இவ்வுளவளத்துணைப் பணியை முன்னெடுக்க அருட்செல்வி கிறிஸ்ரபெல் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கித் துணைபுரிந்த திருக்குடும்பக்கன்னியர் துறவற சபைக்கும் எனது நன்றிகள்.

எமது உளவளத்துணைப் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளையில் எமக்கு நிதியுதவி அளிக்க முன்வந்த OXFAM நிறுவனத்திற்கும் இந்நிறுவனத்தின் சார்பில் பணியாற்றிய திரு எஸ். பத்மநாதன், திரு சோதி முருகேசு ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

எமது நிறுவனத்துக்கான நிதியுதவியை பெருந்தன்மையோடு வழங்குகின்ற CAFOD நிறுவனத்துக்கும் எனது நன்றிகள்.

இப்பணியின் ஆரம்பத்திலிருந்து பணியாற்றித் தற்போது இங்கிலாத்தில் மேலதிக உளவளத்துணைப் பயிற்சி பெற்று வரும் அருட்செல்வி கிறிஸ்ரபெல் அவர்

களை நானும் மற்றும் அன்னை இல்லத்தைச் சேர்ந்த உளவளத்துணையாளர்கள் அனைவரும் மிகவும் நன்றியோடு நினைத்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்கிலாந்திலிருந்தும் அமெரிக்கா விலிருந்தும் எமக்கு நிதியுதவி அளித்தும் வேறுபல விதங்களிலும் எமக்கு ஆதரவாக இருக்கின்ற அன்புத்தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

எமது உளவளத்துணைப் பணியை வன்னியின் பல பாகங்களுக்கும் முன்னெடுத்துப் பலவித சீரமைப்புகளின் மத்தியிலும் உற்சாகத்தோடும் தைரியத்தோடும், அர்ப்பணிப்போடும் பணியாற்றுகின்ற எமது உளவளத்துணையாளர்களுக்கு எனது அன்பான நன்றிகள்.

எமது பணியை முன்னெடுக்கப்பலவாய்ப்புக்களை வழங்கி நாம் வளரப் பங்காற்றிவரும் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்துக்கும் எனது நன்றிகள்.

ஈற்றில் எமது ஐந்தாவது ஆண்டின் நிறைவில் எம்மோடு இணைகின்ற எல்லா இதயங்களுக்கும் எமக்கு ஆதரவுட்டி வருகின்ற அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும் எமக்கு ஒத்தழைப்பு வழங்கும் அனைத்துப் பிரமுகர்களுக்கும் எனது ஆழமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நுகைச் சுவை சா அ. புனிதன்

ஒருவர் என் மனைவி என்னதான் திட்டினாலும் திருப்பிப் பதில் சொல்ல ஒரு மாதம வேணும்.

மற்றவர் அந்தளவுக்கு பொறுமை சாலியா நீங்க? சந்தோசமா இருக்கே

ஒருவர் நீங்க ஒண்டு என் மனைவி வெளிநாட்டில எல்லே...

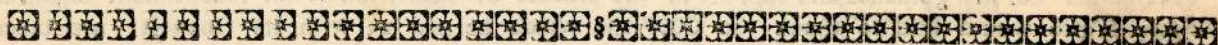
ANNAI ILLAM

ITS BEGINNING & GROWTH

When the historical displacement took place in the Jaffna peninsula in late 95 and early 96, a very large number of people [more than three hundred thousand] moved into the mainland of Wannu. Although Wannu is quite extensive in area, it was not prepared to meet the needs of such a large number of people who had sought its refuge suddenly. This sudden displacement and influx of people into Wannu created a crisis situation here. Providing shelter for such a large number of people was an uphill task. Added to this there were shortages of food, medicine and medical facilities.

Along with the shortage of basic necessities of life, the people moved into Wannu were very much stressed psychologically. This sudden experience of being uprooted from their homes, was quite traumatic to many of these people and as a result there was a kind of a collective depression among these people. In such a situation many NGOs and INGOs attempted to help these people to meet their basic needs.

It was in this backdrop a counselling project was introduced in Wannu in February 96 to serve this displaced population. This counselling programme was initiated by Rev. Sr. Lourds, the co-ordinator of KAROD (Kilinochchi Association for the Rehabilitation of the Disabled) with financial assistance from the OXFAM. Fifteen young men and women were selected and an intensive two-week training in counselling skills was provided to these youngsters. Sr. Chistabel myself and few others conducted this training. Following this initial training these young men and women started visiting the families of displaced people in and around Kilinochchi. During their visits, these young men and women identified people who needed urgent psychological help and spent time with them, listening to their traumatic stories. This project was gradually extended to other areas of Wannu.

S. Edmund Reginald O. M. I.

Co-ordinator

Annai Illam

Association for Counselling & Psychological Education

This counselling project which had such a humble beginning has now completed five years in serving the people of Wannu. Today this counselling project has evolved into an independent organization called **Annai Illam - Association for Counselling and Psychological Education**. Annai Illam in Tamil means the house of the mother. Today there are nineteen trained counsellors (ten women and nine men) who involve themselves in various activities of Annai Illam. The primary aim of Annai Illam is to provide individual and group counselling to clients who are identified as needing such help. Our Counsellors provide individual counselling at camps and settlements of displaced people, hospitals, schools, pre-schools, mental health-care institutions, children's homes and homes for the aged.

In our counselling activities we cater to the needs of different groups of people such as adults, youth and children. We have been creating 'support groups' for women who had lost their bread-winners. A conducive atmosphere is created in these groups so that these women who meet other individuals who had gone through similar experiences, share their pent-up feelings and find emotional support in the group.

Annai Illam has a very special concern for children affected by the ongoing war. There is a large number of children here in Wannai who have lost one or both parents due to the war. Our Counsellors form 'children's groups' with such affected children. Art and play are used by our Counsellors to help these children express feelings which they cannot express in words. We are also very keen in looking for other possible therapeutic means of helping these children who will bear the responsibility of shaping the future of our nation.

While providing individual and group counselling services, Annai Illam also involves itself in conducting seminars to various groups of people, to create a better psychological awareness among our people in Wannai. A training programme was conducted for the pre-school teachers in Wannai, last year by the Pre School Development Society in conjunction with the S.C.F. This training was conducted in five separate sessions. The members of Annai Illam participated in three of these five sessions (1, 2 & 4) and delivered talks on Child Psychological Development and facilitated group processes among the pre-school teachers. Further they also helped these teachers to identify traumatized children in their pre-schools and to find appropriate means of taking care of these children.

Further the Centre for the Protection of Children in Wannai conducted a live-in training seminar for the care-givers of children's homes in Wannai from December 12-19, 2000. Annai Illam was responsible for conducting the first five days of this training seminar. Talks related to Child Development were coupled with group sharing sessions. Seven counsellors conducted this seminar along with their co-ordinator. The participants (thirty seven) who had several questions about this seminar at the beginning gave us a very strong positive feedback at the end of it.

At this moment, as we celebrate the completion of five years of our service to the people of Wannai, I feel indebted to many who have journeyed along with us in this venture.

First of all I would like to thank Sr. Lourds for initiating this project and Fr. James Pathinathar for his guidance and support in the process of transition as an independent organization. I also would like to thank the OXFAM which helped us with its financial assistance in the first two years of our service.

Secondly I would like to extend my heartfelt gratitude to my Religious Congregation - The Oblates of Mary Immaculate and especially its present Superior General, Most Rev. Father Wilhelm Steckling O. M. I. who has been very much interested in our counselling ministry here and also for sending us a very encouraging message on the occasion of this special event. I also would like to thank Rev. Father Jeevendra Paul O. M. I., the Provincial of the Oblate Vice Province of Jaffna for his keen interest in our ministry, for his support, for his affirming message and for consenting to visit us here at this moment of our celebration. I also remember with deep gratitude Rev. Fr. P. P. Philip O. M. I., the former Oblate Provincial of the Vice Province of Jaffna, who is currently serving as a missionary in South Africa, for supporting me closely at the initial stages of my priesthood especially for permitting me to enter into full-time counselling ministry. I also would very much like to thank Rev. Father S. M. Selvaratnam O. M. I. for creating in me an interest for counselling, for providing me the initial training in this field and for journeying along with me as my mentor.

Thirdly my sincere thanks go to the Provincial administration of the Holy Family Sisters of Jaffna for permitting Sr. Christabel to be involved in this counselling project.

Along with all the Counsellors of Annai Illam, I remember Rev. Sr. Christabel with deep gratitude for venturing into this counselling ministry along with me (Sr. Christabel is

currently going through a special training programme in Counselling at St. Anselm's Institute, Kent, U. K.)

With all our Counsellors and the Board of Governors of Annai Illam, I would like to extend a very special thanks to CAFOD, U. K., for generously funding this counselling project. My deepest thanks go to Olwen Maynard, Stephen King and Steve Alston of the same organization.

Further I also would like to extend my gratitude to Dr. S. Vigneswaran, the District Medical Officer of Kilinochchi and who is also the President of Annai Illam and all the members of the Board of Governors for their untiring and unwavering support.

I shall also thank all my Tamil friends in the United States and in the United Kingdom for their financial contributions, and for their firm support.

I would also like to thank every Counsellor of Annai Illam for coming forward to serve our people through counselling amidst many hardships and trying conditions in Wannai.

Finally I thank each and every one who joins us at this special moment as we celebrate the completion of five years of our service to the people of Wannai.

தெளிவான உள்ளம்

நாளையின் அலறல்

ச. பிலோமினம்மா.

பு. சிந்துஜன்.

சிந்தித்தேன்!
வார்த்தை வரவில்லை
சிந்தனையில் மூழ்கினேன்
சில நிமிடங்கள்
சிக்குண்டிருந்தேன்
தனிமையில்
சீர் குலைந்தே
துவண்டேன் - என்
சிந்திய சீரிய உறவுகளிலே
சிந்தனை நினைவுகளால் - என்
உறவுகளின் பிரிவால்
உருக்குகின்ற வேதனையால்
துடிதுடித்தேன்
கண்டேன் உளவளத்தை
சென்றேன் அவ்விடத்தே
உள்ளமதில் உள்ளதை
செப்பினேன் அப்போது - அதனால்
உளமது தெளிவானது - இப்போது
பிரிவில் கூட
வாழக் கற்றுக்கொண்டேன்
இனி நான் சோரேன் எப்போதும்.

எங்களுக்காய்ச் செலவிடுங்கள்
உங்கள் கவனத்தை
எங்கள் மீது திருப்புங்கள்
உங்கள் நேசத்தை
நீரின்றிப் பிளந்துபட்ட நிலம்போல,
நுனி கருகி எரியும் வயல் போல
நாங்கள்
உயிருருகி நிற்கின்றோம் சுருண்டு.
தாய் தந்தை எமைச்
சிறகுள் வைத்துக் காத்தாலும்
எம் தலையுள் புகுந்து புறப்படுகின்றது
வான் பிய்த்து வருகின்ற பறவை!!
அதன் ஊளையொலி உலுப்பும் எம்மை!
ஐயகோ!
எமைக் காப்பீர்.
எங்களது மழலை
குறும்பு, சுட்டிப்பு, துடிப்பு.....
அத்தனையும் உறிஞ்சிக்
சக்கையாய்த் துப்புமில்
ஊளையொலி.

கிளி / மாவட்ட வைத்தியசாலையில் உளவளப்பணி

அதிகரித்த நெருக்கீடுகளுக்கு முகங்கொடுத்துவருகின்ற அவசர வாழ்வைத் தவிர்க்க முடியாது தவிக்கின்ற அச்சமும் அவலங்களும் நிறைந்த இன்றைய சமூகத்தில் உளவியல் தாக்கங்கள் அதிகரித்துச் செல்லும் மனித மனங்கள், நெருக்கீடுகளைப் புரிந்துகொள்ளக்கூட அவதூறலின்றி மாண்டுபோகின்றமையும் தினமும் கண்ணென நாம் காண்பவையாகிவிட்டன.

இதனால் பல்வேறு தரப்பட்ட உளவியல் நோய்கள் தோன்றி அவை உடல்நோய் என்ற பாங்கிலே வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. அவ்வாறாக வைத்திய ஆலோசனைக்காக வருகின்றவர்களில் அண்ணளவாகப் பத்து வீதத்தினர் உளவியல் பின்னணியுடன் கூடிய உடல் உபாதைக்காகச் சிகிச்சை பெறுகின்றனர் என்றால் அது மிகையாகாது. உடல் நோய்கள் உளத்தாக்கத்தையும், உளத்தாக்கம் உடல் நோய்களையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஓர் சுழற்றொடர்பு இன்று நேற்றல்ல பல காலமாகவே உணரப்பட்ட ஒன்று. அந்த வகையில் நோயுற்றவர் உளநலிவுற்றவராகவும் இருப்பது இயல்பு. அவ்வாறு நோயுற்றவர்களைப் பராமரிக்கும் சேவையை வைத்தியசாலைகள் பல்வேறு நெருக்கடிகள் மத்தியில் வழங்கி வருகின்றன. இங்கு நோயுற்றவர்கள் உளநலிவுற்று வருகின்ற அதே வேளை அவர்களைப் பராமரிக்கும் ஊழியர்களும் தினமும் காணும் நோய் மூப்பு மரணம் என்பவற்றால் உளநலிவுறும் வாய்ப்புகளும் மறுக்க முடியாதவை. இதனை ஒரு நோயாளியை, ஒரு மூப்படைந்தவரை, ஒரு மரணத்தைக் கண்டு கௌதமன் புத்தனாகினான் எனில் தினமும் இவற்றைக்காண்பவர்கள் ஒன்றில் புத்தனாகவே, புத்தனாகவோ மாறும் நிலை வரலாம் என எதிர்வு கூறுவதில் தவறிருக்காதெனக் கூறலாம்?

எனவே நாம் வைத்தியசாலைகளில் இருவகை உளவியற்பணியைத் திட்டமிட்டோம்.

01) நோயுற்றவர்களின் உளவியற்பின்னணியை இனங்கண்டு நோய்க்குரிய சிகிச்சையுடன் உளவளத்துணை வழங்கல்.

02) வைத்தியசாலை ஊழியர்கட்கான உளவளத்துணை தொடர்பான விழிப்புணர்வை வழங்கல்.

இவற்றுள் நோயாளர்களின் உளவியற்பின்னணி என்பதே நோயின் மூலமாகச் சில சந்தர்ப்பங்களிலும் நோயும், உளவியல் நெருக்கீடுகளும் சிகிச்சை விளைவுகளை உரிய காலத்தில் எட்ட முடியாத சூழலை ஏற்படுத்துவதைப் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அதே வேளை ஒரு சிலரில், உளத்தாக்கத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் மன நோய்ச் சூழலை உணர முடியாத அளவுக்கு மூர்க்கமான முரண்பாடான நடத்தை மாற்றத்துடனும் உளமாப்புலனுணர்வுகளுடனும் வெளிப்படுகிறது. இப்போதான களில் எல்லாம் மருந்துகள் மூலம் நோயாளியை ஓர் தூக்க நிலைக்கு அல்லது ஆற்றுப்படுத்தக் கூடிய அமைதி நிலைக்குக் கொண்டு வருவதுடன் அவரைச் சாதாரணமாக அணுகி ஆற்றுப்படுத்தி உளவளத்துணை வழங்கி அவரை ஓர் தெளிந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருவது அவசியமாகிறது. எனவே கிளிநொச்சி மாவட்ட வைத்தியசாலையைப் பொறுத்தவரை ஊழியர்கட்கான கருத்தரங்குகள், தொண்டர்களுக்கான பயிற்சிகள் என்பவற்றின் மூலமும் தமது கற்கை நெறிகளிலே உளவியலைக் கற்றுக்கொண்ட தாதியர், வைத்தியர்கள் மூலமும் இனங்காணப்படும் உளவளத்துணை தேவைப்படும் நோயாளர்கள் அன்றை இல்லத்தின் பயிற்சி பெற்ற உளவளத்

வைத்திய கலாநிதி ச. விக்னேஸ்வரன்
மாவட்ட வைத்திய அதிகாரி
கிளிநொச்சி.

தலைவர்

அன்னை இல்லம்

உளவளத்துணை உளவியல் அறிவூட்டும்
நிறுவனம்

துணையாளர்களின் பராமரிப்புக்குச் சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றார்கள். இது தவிர உளவளத்துணையாளர்கள் தமது தரிசிப்புகளின் போது கடும் சுகவீனமுற்றவர்களையும், தற்கொலை முயற்சி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களையும்

இனங்களும் உளவளத்துணை வழங்கி வருகின்றார்கள்.

அதே வேளை ஊழியர்கட்கும், தொண்டர் களுக்கும் உளவியற் கருத்தரங்குகளும் கடந்த காலத்தில் நடாத்தப்பட்டுள்ளன, தொடர்ந்தும் உளவியல் தொடர்பான கருத்தரங்குகள், ஒளிப் படங்கள் என்பவற்றை ஒழுங்கு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் 1609 விடுதி நோயாளர்களும் பல்வேறு தரத்தைச் சார்ந்த ஊழியர்களும் கடந்த 1999, 2000 ஆண்டுகளில் இச்சேவையைப் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாறான உளவியல் சார்ந்த திட்டமிடலும், பணியும் ஓர் ஆரம்பநிலையில் வெற்றிகரமாக இவ்வைத்தியசாலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதும் அதிகரித்து வரும் உளவியல்

நெருக்கீடுகள் காரணமாக மேலும் செயற்திட்டங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுத் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் வழங்கப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது. குறிப்பாக இழப்பிற்காக வருந்துதலும், ஆறுதலளித்தலும், கரும் நோயுற்றவர், அங்களிமடைந்தவர்கள், நீண்ட நாள் நோய்கட்கு ஆளானவர்கள் ஆகியோருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் சிறுபராய உளவியல் தாக்கத்திற்கு ஆளானவர்கட்கும் விசேட கவனத்துடன் கூடிய உளவளத்துணையும் குழுநிலைச்சிகிச்சை வழங்கப்படவேண்டியதும் அவசியமாகிறது. இதற்கான உளவளத்துணையாளர்களை மேலும் உருவாக்க வேண்டியதும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆக்கபூர்வமான உளவளத்துணைப்பணியில் ஈடுபடுத்தவேண்டியதும் எம்முன் உள்ள பெரும்பணியாக உள்ளது.

அன்னை இல்லம் உளவளத்துணை உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனம் ஆளுநர் சபை

தலைவர்	வைத்திய கலாநிதி ச. விக்னேஸ்வரன் கிளி ; மாவட்ட வைத்திய அதிகாரி	,, ,,	திரு. சோதிமுருகேசு "ஓக்ஸ்பாம்" இணைப்பாளர்
செயலாளர்	சா. அன்ரன் புனிதராசா உளவளத்துணையாளர்	,, ,,	திரு. த. குருகுலராசா முல்லை / வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்
பொருளாளர்	ச. சசிகுமார் உளவளத்துணையாளர்	,, ,,	திரு. மா. பரமேஸ்வரன் உளவளத்துணையாளர்
இணைப்பாளர்	ச. எ. நெஜினோல்ட் அ. ம. தி.		திரு. பா. கஜேந்திரநாதன் உளவளத்துணையாளர்
உளஆலோசகர்	அருட் சகோதரி இ. கிறிஸ்து பெல்		செல்வி வே. சசிகலா உளவளத்துணையாளர்
நிர்வாக உறு.	திரு. ப. அரியரத்தினம் கிளி / வலய கல்விப் பணிப்பாளர்		திரு. ப. சண்முகராசா உளவளத்துணையாளர்
,, ,,	பொன் நித்தியானந்தன் பிரதேச செயலர் கரைச்சி	போஷகர்	திரு. இ. ஐயாத்துரை கிளி / மாவட்ட அரசு அதிபர்

அன்னை இல்லம் சிறப்புறவே வாழ்த்துகின்றோம்

மாரீசன்

சொல்லொண்ணாத் துயர்விளைக்கும்
யுத்தத்தாலே
சோகத்தின் பெருஞ்சமையைத்-
தாங்கிநின்று
அல்லலுறும் மக்கள்தொகை பெருகும்-
வேளை
உறவுகளின் பேரிழப்பால் மனமுடைந்து
பல்லிடரின் மத்தியிலே அமைதிக்காக
பரிதவிக்கும் மாந்தருக்கு வாழ்வளிக்க
நல்லிதயங் கொண்டுபணி யாற்றுகின்ற
அன்னையில்லம் சிறப்புறவே வாழ்த்து-
கின்றோம்.

உள்ளத்தின் ஆழத்தில் கரைந்துறைந்து
அணுவணுவாய்க் குருதியினை-
உறிஞ்சுகின்ற
விள்ளாதற்கு மரியதான கவலைகளுள்
உள்நுழைந்து பங்குகொண்டு-
இதயத்தாலே
கள்ளமின்றிக் கருத்துக்களைச்-
செவிமடுத்து
கலக்கத்தில் வாடுவோரை அணைத்துக்-
கொண்டு
முள்ளினிடை துகிலெடுக்கும்-
பாங்கினாலே
மீண்டுமொரு வாழ்வளிக்கும் பெரியீர்-
வாழி

இடம்பெயர்ந்து, நீரொழுகும்-
குடிசைகளில்
நிலமுறும், குளிர்றுத்தும் தளத்தினிலே
உடல்தளர்ந்து, வலியிழந்து-
சொல்வாராது
அன்பிறுக இணைந்தோரெல்லாம்-
அழிந்ததாலே
குடைசாய்ந்த வாகனமாய்-
அமர்ந்திருக்கும்
மக்களுக்கோர் கலங்கரையின்-
விளக்கமாக

கடமையினால் உளமாற்றம் செய்து-
வைத்து
புனர்வாழ்வு நல்குமுயர் ஆசான்வாழி
குண்டுகளால், எறிகணையால் உடல்-
சிதைந்து
ஊனமுற்று உள்ளம்நைந்து கதறுகின்ற
எண்ணரிய சீவன்களைப் பராமரிக்கும்
தாதியரின் உள்ளத்தை வளம்படுத்தி
பண்புமிகப் பக்குவமாய்ச் சேவை செய்யும்
இயல்புகளி னாற்றல்களை மலரச்செய்து
கண்ணினிமையென் றருகிருந்து-
காயமாற்றக்
கருத்துக்கள் வழங்குமுயர் ஆசான்வாழி
வன்னிமண்ணில் முகையவிழ்ந்து-
இதழ்விரிக்கும்
முன்பள்ளிச் சிறிசுகளின் நலன்காக்க
பன்னரிய கருத்தரங்குப் பாசறைக்காய்
பம்பரமாய்ச் சுழன்றோடிப்-
பணிகளாற்றும்
தன்னலனில் லாத்தியாகி-
றெஜினோல்டுடன்
இணைந்துபணி யாற்றுகின்ற-
அருட்செல்வி
இன்முகத்துக் கிறிஸ்துபெல் சோதரிக்கும்
நன்றியுடன் வாழ்த்துரைத்து வணங்கு-
கின்றோம்
பணிபுரியும் நிலப்பரப்புக் களவேயில்லை
மல்லாவி, முழங்காவில், பூநகரி
அணைந்தருகில் ஜெயபுரத்தோ-
டிஸ்கந்தபுரம்
தருமபுரம், கண்டாவளை கல்மடுவு
துணையின்றி விசுவமடு ஈறாக
அலைந்தாலும் அமைதிக்கா யேங்குவாரை
அணைக்கின்றார் ஐந்தாண்டு-
நிறைவினிலே
அகங்களித்தார் அவர்பணியிற் சிறந்து-
வாழி!

அன்னை இல்லம்
உளவளத்துணை உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனத்தின்
உளவளத்துணையாளர்கள்

திருமதி : செவ்வம் சாந்தி செல்வி : பழனி லோகலட்சுமி செல்வி : செல்லத்துரை சந்திராதேவி செல்வி : வேலுப்பிள்ளை சசிகலா செல்வி : ஜெயராஜ் சசிகலா செல்வி : யோகேஸ்வன் சர்வேஸ்வரி செல்வி : சண்முகம் யோககலா செல்வி : பெஞ்சமின் யூடிக்காமல் செல்வி : இராச விஜயசந்திரிகா செல்வி : பொன்னுத்துரை சுமதி	திரு. : பெரியதம்பி கணேசமூர்த்தி திரு. : திரு. அன்ரன் யசோதரன் திரு. : சிலுவைராசா நொபேட்கெனடி திரு. : இராயப்பு குணசீலன் திரு. : சாள்ஸ் அன்ரன் புனிதராசா திரு. : சங்கரபாண்டியன் சசிகுமார் திரு. : மாரிமுத்து பரமேஸ்வரன் திரு. : பத்மநாதன் சண்முகராசா திரு. : பாக்கியநாதன் கஜேந்திரநாதன்

கடந்த ஐந்து வருடங்களில்
தனிநபர் சந்திப்புப் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள்

ஆண்டு	1996	1997	1998	1999	2000
தனிநபர் எண்ணிக்கை	271	823	876	822	1133

நுகைச் சுவை

சா. அ. புனிதன்

ஒருவர் என்ன மதுவை ஸ்ரோவில் இழுத்துக் குடிக்கிறார் -

மற்றவர் மனைவியிட்ட சத்தியம் செய்தாராம் மதுவைத் தொடமட்டன் எண்டு...

ஆகிரியர் என்ன நேற்று அடிச்சக் கூட உனக்குப் பயம் இல்லையா - வீட்டுப்பாடம் செய்யாமல் வந்திருக்கிறாய்...

மாணவர் நீங்க தானே சேர் சொன்னீங்க துணியே துணை... எதற்கும் பயப்படக் கூடாது எண்டு

ஒருவர் என்ன மாணிக்கம் உங்கட கதா நாயகன நடிக்க சொன்னா கிடாரத் திற்குள்ள இருந்து நடிக்கிறாரு

மற்றவர் நீங்க தானே சொன்னீங்க பாத்திரத் திற்க இறங்கி நடித்தால் தான் உணர்வோட இருக்குமெண்டு அதுதான்...

5-ம் ஆண்டில் கால் பதிக்கும்
உளவளத்துணை நிலையத்தினை
உளமார வாழ்த்துகின்றோம்.....

★ யாழ் தர்மினி இன்சுவையகம் ★

★ யாழ் தாமரை இன்சுவையகம் ★

ஸ்கந்தபுரம் வீதி, அம்பலப்பெருமாள் சந்தி.

சுத்தம் சுகாதாரமான முறையில் உங்கள்
நாவுக்குச் சுவை சேர்க்கும் அறுசுவை உணவுகளை
அள்ளி வழங்குவதில்
தனக்கு நிகர் தர்மினி இன்சுவையகம்.

உளவளத்துணை

நலிவடையும் மனங்களுக்கோர் வலுவூட்டும் துணை

மனித வாழ்நிலை ...

இடத்திற்கிடம் மாறும் நாடோடி வாழ்க்கை நிலையிலிருந்து நிரந்தர வாழ்நிலைக்கு மாறி இரண்டு ஆயிரங்களைக் கடந்து மூன்றாவது ஆயிரத்தில் காலடி வைத்திருக்கும் மனித சமூகத்தின் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு கால அறிவியல் தொழில்நுட்ப சாதனைகள் வியக்கத்தக்கவை. இதற்கு முன்னருள்ள காலப் பகுதியின் வளர்ச்சிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்க முடியாதளவிற்கு அளப்பரியவை. அதேசமயம் தனது அறிவாற்றலால் உலகத்தையே கண்ணுக்கெட்டிய தூரமுள்ள ஒரு கிராமமாக ஆக்கத் தெரிந்த மனித சமூகம் தம்மை விட்டுத் தூர விலகிக்கொண்டு செல்லும் தமது மனங்களை இழுத்துப்பிடித்துத் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் ஆற்றலை இழந்துகொண்டு போகும் நிலையோ விந்தைக்குரியதுதொன்று.

இனிய நீரோடை போன்று அமைதியும், தெளிவும், நிதானமுமாக ஓடிக்கொண்டிருந்த மனித வாழ்நிலையைக் கண்டதையும் அடித்துக் கொண்டோடும் காட்டாற்று வேகமாக மாற்று வதில்தான் மனிதனின் சாதனைகள் பெரும்பங்காற்றியிருக்கின்றன. மனித குலத்தை உன்னத நிலைக்கு இட்டுச் சென்ற மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகள்தான் மனித குலத்தின் அழிவுக்கும் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றன. அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் இணைந்த வகையில் சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், மண் ஆக்கிரமிப்புக்களினூடாக மேற்கொள்ளப்படும் உடல், உள ஆக்கிரமிப்புகள் போன்றன விரக்தி, ஏக்கம், வெறுமை, மனச்சோர்வு போன்ற பாதகமான மன உணர்வு நிலைகளுக்கு மனித வார்க்கத்தை மாற்றுகின்றன. தமது சாதனைகளால் உலகை வியப்பில் ஆழ்த்தும் பணியில் ஒரு சிறு தொகையினர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்க இச் சாதனைகளின் எதிரொலிப்புக்களைச் சமாளிக்கமுடியாமல் திணறும் பெரும்பான்மைச் சமூகமோ கட்டுக்கோப்பு நிறைந்த வாழ்நிலையிலிருந்து விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. அதிலும் நாடுகளின் எல்லைகளை ஊடறுத்துப் பரவுகின்ற 'உலகமயமாக்கம்' என்ற 20-ம் நூற்றாண்டின் பொருளாதாரக் கருதுகோளானது நாடுகளுக்கிடையிலான பொருளாதார இடைவெளியை மட்டுமன்றி மனிதனுக்கும் மனிதனுக்குமிடையிலான ஏற்றத்தாழ்வை மேலும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு செல்கின்றது.

செல்வி எஸ். அருளானந்தம்
தலைவர்

பெண்கள் அபிவிருத்திப் புனர்வாழ்வு நிறுவனம்

இதன் விளைவாக ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், படித்தவன் பாமரன் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு உலகின் ஒட்டுமொத்தச் சமூகமுமே ஏதோ ஒரு வகையில் உளவியல் சார்ந்த வழிகாட்டியை அல்லது ஆலோசனையைப் பெறவேண்டிய தேவை பெருகிவருகிறது, வறுமை, யுத்த நிலைமை போன்றவற்றைப் பிரதான பண்புகளாகக்கொண்ட வளர்முக நாடுகள் மட்டுமன்றி செல்வச் செழிப்பு மிக்க மேலைநாடுகளின் மக்களும் தமக்குக் கிடைக்கும் அதிகவாய்ப்பு வசதிகள் காரணமாகத் தவறான பாதைக்குத் திசை திருப்பப்பட்டோ, தமக்கு அருகில் உள்ளோர் அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு வசதிகள் தமக்கு மறுக்கப்படுவதன் காரணமாக விரக்தி நிலைக்குட்பட்டோ உளப் பாதிப்படையும் தன்மை அதிகமாகிக்கொண்டுவருகின்றது.

விளைவு?

பெற்றோர், உறவினர், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரின் ஆலோசனைகள், வழிகாட்டுதல்கள் என்ற வடிவத்தில் மட்டுப்பட்டிருந்த உளவளத்துணையானது மிகவும் தேர்ச்சியும் நிபுணத்துவமும் தேவைப்படும் தொழில் திறன் சார் துறையாக வளர்ந்து கொண்டுவருவதுடன் அதன் பணி அனைத்து மட்டங்களிலும் தேவைப்படும் ஒன்றாகவும் மாறிவருகிறது.

உளவளத்துணை என்பது...

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னிடம் உள்ள டங்கியிருக்கும் கல்வி, தொழில், உளவியல் சார்

இயல்பாற்றல்களைக் கண்டுபிடித்து அதனை விருத்தி செய்வதன்மூலம் உச்சளவான மன மகிழ்வை அனுபவிப்பதற்கும், சமூகத்திற்குப் பயன்பாடுள்ளவனாக மாறுவதற்கும் ஏற்ற வகையில் அவனுக்கு உதவும் ஒரு செயல் முறையே உளவளத்துணை என அழைக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்களின் விருப்பங்களுக்கும் சமூகத்தின் கோரிக்கைகளுக்கும் இடையில் விட்டுக்கொடுப்புடன் கூடிய ஒரு உடன்பாட்டை ஏற்படுத்துவதுதான் உளவளத்துணையின் நோக்கம் என்று. மனிதன் தான் வாழும் சூழல் தனக்கு வழங்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களிலிருந்து தனது தேவைகளையும் அபிவிருத்திகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கேற்ற வகையில் அவனை வழிப்படுத்தும் ஒரு செயல்முறையே உளவளத்துணையாகும். இந்தவகையில் தனி மனிதனுக்கு மட்டுமன்றி கல்வி நிறுவனங்கள், சமூக நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலைகள், இராணுவ முகாம்கள் போன்றவற்றிலும் உளவளத்துணையாளர்களின் தேவையும் அவர்களின் சேவையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாறிக்கொண்டுவருகின்றன.

எமது சமூகம்

யுத்தத்தைத் தமது வாழ்வுடன் பிணைத்துக் கொண்ட சமூகமாகத் தமிழ்ச் சமூகம் மாறி கால் நூற்றாண்டுகளும் கடந்துவிட்ட நிலையில் மண் ஆக்கிரமிப்பின் எதிரொலிகளான இடப்பெயர்வுகள், உடல், உள, உடைமை, உயிர் இழப்புகள், வறுமை, வேலையின்மை என்று பலதரப்பட்ட தாக்கங்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவே தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். அதிலும் மண்மீட்டிப் போராணது வளர்ச்சியும் வேகமும் நிறைந்து இறுதி இலக்கை எட்டும் நிலையில் அதற்கு சகல வழிகளிலும் தோளோடு தோள் நின்று உதவுகின்ற வணிகிவாழ் மக்கள் சமூகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் யுத்தத்தின் சுமை இரட்டிப்பாகின்றது. இந்நிலையில் உளவளத்துணை தேவைப்படும் நிலைகளைத் தனிமனிதன், குடும்பம், சமூகம் என்ற மூன்று நிலைகளில் வைத்து நோக்குவது பொருத்தமானது.

தனிமனித நிலையில்...

தான் மிகவும் நேசித்த தனது உறவுகள் தன் கண்முன்னே சிதைக்கப்படுதல், தான் பாடுபட்டுச் சேர்த்த உடைமைகள் அழிக்கப்படல், காயங்களுக்குள்ளாகித் தனது அங்கங்களை இழத்தல், வறுமையால் பாதிப்புற்று அடுத்தவருக்குச் சுமையாக இருக்க நேரிடுதல், போன்றன தனிமனிதனில் ஏற்படுத்தும்

பாதிப்பு மிகவும் அதிகம். புயல், வெள்ளப் பெருக்குப் போன்ற இயற்கையழிவுகளை இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகுவார்கள்கூட மனிதனால் ஏற்படுத்தப்படும் அழிவுகளை மறக்கவோ, மன்னிக்கவோ தயாராக இருப்பதில்லை. இழப்புகள், துன்பங்கள், பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் மனிதனின் ஆளுமையில் தங்கியுள்ளது. பிரச்சினைகள் சிலரில் மோசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் சிலருக்கோ அவையே படிப்பினைகளாகி எதையும் தாங்கும் மனோதிடத்தை வளர்க்கும். அதே சமயம் ஆளுமைக்கும் அப்பாற்பட்ட சித்திரவந்த பாலியல்வல்லுறவு, உடற்காயங்கள் என்பன மனிதனை மோசமாகப் பாதிக்கும்.

குடும்ப நிலையில்

தனிமனிதனின் ஆளுமைப்பண்புகள் குடும்ப உருவாக்கவில்லை பிரதான பங்கை வகிக்கின்றன. பெற்றோரின் வளர்ப்பு முறையும் குடும்பத்தின் சூழலும் இணைந்து குழந்தைகளின் ஆளுமைத்திறன்களை விருத்தி செய்கின்றன. பெற்றோர் என்ற வகையில் பார்க்கும்போது இடப்பெயர்வு காரணமாகச் சொத்துக்களை இழந்து அகதி முகாம்களிலும் அடுத்தவர் வீடுகளிலும் தஞ்சமடைந்து, நோய்களுக்கு முகங்கொடுத்து அன்றாட உழைப்புக்கு வழியின்றிக்குடும்பத்தை காப்பாற்ற வழியின்றித் தவித்தல், உடல் நோயின் உக்கிரம் வருத்தக் குடும்பத்திற்குப் பாரமாகிப் போதல், கிடைக்கும் சொற்ப வருமானத்தில் குழந்தைகளின் வயிற்றை முழுமையாக நிரப்ப முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் போன்றன தகப்பனின் மனப்பாதிப்புக்கு காரணமாக சில குடும்பங்களில் நோயாலோ, யுத்தத்தின் எதிரொலிகளாலோ, அல்லது வேறு காரணங்களாலோ சுணவனை இழந்து குடும்பச் சுமையைத் தனியாகச் சுமக்கும் நிர்ப்பந்தம் சில தாய்மார்களின் மனப்பாதிப்புக்குக் காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றது. துள்ளித்திரியவேண்டிய குழந்தைப் பருவத்தில் உறவுகளைப் பவி கொடுத்து வறுமை காரணமாகப் பள்ளிப்படிப்பு மறுக்கப்பட்டு, கூலி வேலைக்குச் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம், குழந்தைப்பருவப் பாதிப்புகளாக இனங்காணப்படுகிறது. இளவயதினரிடையே வேலையின்மை, கல்வியைத் தொடர வாய்ப்பின்மை, வறுமை காரணமாகவோ, சொத்துக்களின் இழப்பு, அழிவு காரணமாகவோ திருமண வாய்ப்புத் தள்ளிப்போதல், அல்லது மறுக்கப்படுதல் என்பன மனப்பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் துர்நடத்தைகளுக்கும் காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. முதியோர்களைப் பொறுத்த மட்டிலோ பெற்று வளர்த்த பிள்ளை

ளைகள் வாய்ப்பு வசதிகள் தேடித் தூர தேசங்களுக்குப் போய்விடுவதும், பராமரிப்பதற்கு ஆளின்றித் தவிப்பதும் தனிமையும் மிகப்பெரும் மனப்பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

சமூக நிலையில்...

சமூகம் என்ற நிலையில் நோக்கும்போது சமூக நிறுவனங்களினூடாக மக்கள் மத்தியில் சமூக உணர்வையும் சமூக ஒருமைப்பாட்டையும் பேண உதவுதல் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் ஒட்டு மொத்தப் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கமைய மனித வாழ்நிலையைச் செப்பனிடல் போன்றன அவசியமாகக் கருதப்படுகின்றன. சமூக நிறுவனங்கள் கல்வி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றில் பணிபுரிவோருக்கு வழங்கப்படும் ஆலோசனையூடாக எதிர்காலச் சந்ததியினரான இன்றைய குழந்தைகளை நல்வழிப்படுத்தமுடியும். இன்றைய தமிழ்ச்சமூகத்தில் சிறுவர்கள்தான் இடப்பெயர்வின் தாக்கத்தால் மிகமோசமாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள். தாம் பழகிய சூழல், வீடு, வாழ்க்கைமுறை நண்பர்கள், உறவினர்கள், பாடசாலை போன்றவற்றிலிருந்து பிரிந்து அடிக்கடி மாறும் புதிய சூழலுக்குப் பழக்கப்படவேண்டியிருக்கும்போதும் அவர்களின் உணர்வு நிலைகளும் நடத்தைக்கோலங்களும் மாறுவது தவிர்க்கமுடியாததொன்று.

சமூக அந்தஸ்து ஒன்றையே பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டு தமது பிள்ளைகளின் கல்வியைத் தீர்மானித்து அதற்கமைய மைல்கணக்கில் தள்ளியிருப்பினும் கூடப் பிரபல்யம் பெற்ற பாடசாலைகளை நோக்கிப் பிள்ளைகளை நகர்த்திய பெற்றோர்களுக்குக் குடிசை வாழ்வும் அதற்கமைய இருக்கும் சாதாரண பள்ளிக்கூடங்களும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும் நிலையில் அது பிள்ளைகளிலும் பற்றிப்பிடிப்பதும், உதன் காரணமாகத் தனது சூழலில் இருந்து பிள்ளை அந்நியப்பட்டுப் போவதும் ஒருபுறமிருக்க வறுமை, வசதியின்மை என்பவற்றுக்கிடையிலும் தமது சூழலுடன் ஒன்றித்துச் சொந்தவாழ்வீடத்தில் வாழப்பழகிய பிள்ளைகளுக்கோ புதியவர்களின் வரவும் அவர்களின் வாழ்நிலை, கல்வித்தரம், பழகும் தன்மை என்பவை வேறுபட்ட நிலையில் தமது சொந்தச் சூழலிருந்தே அந்நியப்பட்டதோர் உணர்வை அனுபவிப்பதன் காரணமாக உணர்ச்சிப் பிரச்சனைகள், நடத்தைமாற்றங்கள், அறிவாற்றல் குறைபாடுகள், பாடசாலை இடைவிலகல் என்பன கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன. வேறுபட்ட பண்புகளையும் வாழ்நிலைகளையும் கொண்ட

பிள்ளைகள் ஓரிடத்தில் சந்திக்கின்ற இடமாகக் கல்வி நிறுவனங்கள் விளங்குவதனால் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் மட்டும் அக்கறை காட்டுவதுடன் நின்றுவிடாது சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், கல்வித்தர வேறுபாடுகளை இனங்கண்டு பிள்ளைகளுக்கிடையில் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்தும் பாலமாக மாறவேண்டிய பாரிய பணியின் காரணமாகக் கல்வி நிறுவனங்கள் தேர்ச்சிபெற்ற உளவளத்துணையாளரின் உதவியை நாடவேண்டிய நிலை உள்ளது.

இதைவிட யுத்தம் காரணமாகப் பெற்றோரை இழந்து அநாதைகளாக்கப்பட்டவர்கள், பெற்றோர் இருந்தும் வறுமை காரணமாக வாழும் வழி மறுக்கப்பட்ட எத்தனையோ சிறுவர்களைப் பராமரித்துவரும் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்கள் வன்னிப் பிரதேசத்தில் கணிசமாக உண்டு. விரக்தி, ஏக்கம் ஒதுங்கு நிலை போன்ற மனப்பாதிப்புகளிலிருந்து இவர்களை காப்பாற்றி நல்வதோர் எதிர்காலத்துக்கு வழிசமைத்துக்கொடுக்கின்ற உளவளத்துணையின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

நிறைவான சேவைக்கு...

பொதுவாகவே ஏதாவது ஒரு கொள்கையில் அல்லது இலட்சியத்தில் முழுமையான நம்பிக்கை வைத்து அதன்படி செயலாற்றுவவர்களுக்கு உள்பாதிப்பின் தனிமை குறைவு, அதேபோன்று தான் வாழும் சூழலுக்கு இசைவாக வாழக் கற்றுக்கொள்ளும் மனிதன் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும் மிகவும் குறைவு. இந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் சூழல் யுத்தச் சூழல், அதிலும் அடக்குமுறைக்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து தனக்கென்று தனித்துவமான தேசிய அடையாளத்தைத் தக்கவைப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் யுத்தச் சூழல் ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி சகல மட்டத்தினரும் யுத்தத்தின் நேரடி மறைமுகப் பாதிப்புக்களை உள்வாங்கி அதற்கமையத் தமது வாழ்நிலையைக் கொண்டு செல்லும் சூழல் மனிதனுக்கேற்றவகையில் சூழலை மாற்றியமைப்பது நடைமுறைக்குப் பொருந்தாததொன்று சூழலுக்கு அமைய மனிதன் வாழ உதவுவதே உளவளத்துணையின் நோக்கம் என்பதற்கமைய தனிப்பட்ட, குடும்ப ரீதியான, சமூக ரீதியான உளவளத்துணை என்றரீதியில் உளவளத்துணைச் சேவை விரிவாக்கம் அடையவேண்டியது அவசியமாகும். ஆனால் இதை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள சிரமங்களையும் நாம் கருத்திற்கொள்ளுதல் அவசியம்.

எதிர்கொள்ளும் சிரமங்கள்...

பொதுவாக மனிதமனத்தின் வீரப்பங்கள், ஆசைகள் ஏக்கங்களுக்குச் சம்பிரதாய வேலி போட்டு அதன்படியே வாழப் பழகிவிட்ட சமூகமாகவே தமிழ்ச்சமூகம் இருக்கிறது. கணவன் மனைவி உறவோ அல்லது பெற்றோர் - குழந்தைகள் உறவோ வரையறுக்கப்பட்ட சில நியமங்களை விட்டு விலகுவது என்பது மிகவும் அரிது. இடப்பெயர்வுகள், அந்நியநாட்டுத் தொடர்புகள், தொலைக்காட்சி, சினிமா போன்ற தொடர்பு சாதனங்களின் பரம்பல் போன்றவை காரணமாகக் குடும்ப வாழ்வு முறையில் உள்ள இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் விடுபட்டதுபோல் தோன்றினும் அகத்தோற்ற மாற்றம் என்பது அத்தனை சுலபமானதாக இல்லை.

எனவே மனச்சோர்வின் வெளிப்பாடுகளான திடீர் அமைதி, சாதாரண விடயங்களை பெருப்பித்தல், மறதி, உணர்ச்சிவயப்படுதல் தனது செயற்பாடுகளிலிருந்து ஒதுங்கும் தன்மை

தோற்ற அமைவில் அக்கறை குறைதல். தீர்மானம் எடுக்கும் ஆற்றலின்மை, கண்டுபிடிக்க முடியாத உடல் நோ, தலைவலி போன்றன காரணமாக இனங்காணப்படினும் தனது மனப்பாதிப்பை வெளிப்படையாக எடுத்துக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு இச்சமூகத்தில் குறைவு. மனப்பாதிப்பு உச்சநிலையடைந்து மனநோயாக மாறினால் மட்டுமே மருத்துவமனையை நோக்கி நகர மனம் இடங்கொடுக்கும். மனவிரக்தியின் இன்னொரு வெளிப்பாடான குடிபோதை, தூர்நடத்தை, வன்முறை போன்றவற்றையும் கூட மனப்பாதிப்பாகக் கருதாமல் குற்றமாகக் கருதும் போக்கும் இச்சமூகத்தில் நிலவுகின்றது.

இத்தகைய நிலையில் மேலை நாடுகளில் உளவளத்துணை தேவைப்படுபவர்கள் உளவளத்துணை நிலையத்தை அணுகும் தன்மைக்கு மாறாக எமது சமூகத்தில் உளவளத்துணையாளர்கள் தான் உளவளத்துணை தேவைப்படுபவர்களை இனங்கண்டு அணுகவேண்டியுள்ளது.

உளவளத்துணை நிலையம்-ஒரு சமூகநோக்கு

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே உளவளத்துணை நிலையம் ஒன்று செயற்பட்டு வருவது பலருக்குத்தெரியாத விடயமாக உளது தெரிந்த நிறுவனங்கள் அளவிற்கு விளம்பரத்தையும் செய்யவில்லை. விளம்பரம் செய்துதான் சமூகம் அறியவேண்டும் என்பதும் நிறுவனத்தின் இலக்கல்ல ஆனால் சமூகத்திற்கு வேண்டிய, நாடவேண்டிய நிலையில் உளவளத்துணை நிலையம் வகிக்கும், வகிக்கவேண்டிய முக்கியத்துவம் உணரப்படவேண்டிய காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எவரும் மறுத்திடமுடியாது.

இலங்கையில் சமூக மாற்றங்களும் பொருளியல் மாற்றங்களும் விரைவாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. இத்தகைய மாற்றங்களுக்குத் தாக்குப்பிடித்து இசைவாகக் பெறவேண்டிய தேவை சமூகத்திற்கு

அவசியமானது. சிலர் இவ்விடயத்தில் தம்மைச் சீர் செய்து கொள்கின்றனர். சிலர் சீர் செய்ய முடியாது மன முறிவுகளுக்கு உள்ளாகின்றனர். அம்முறிவுகளால் அவர்கள் மட்டுமன்றி அவர்கள் சார்ந்தவர்களும், சமூகமும் பலவித தாக்கங்களைப் பெறுகின்றன. சீர் செய்ய முடியாத விடத்து சிலர் பிறரது உதவிகளையும் ஆலோசனைகளையும் நாடி நிற்கின்றனர். நாடிநிற்கும் போது அவர்களுக்குத் தகுந்த ஆலோசனை வழங்க தகுதியானவர்களும் தகுதியான நிறுவனங்களும் தேவை. தகுதி என்பதைத் தாமே தமக்கு வரைவிலக்கணம் கொடுத்து நிரூபிப்பவர்களும் உள்ளனர். தகுதியானவர்கள் என்பதை இன்னொருவர் அல்லது இன்னொரு நிறுவனம் உறுதி செய்வது மிகமுக்கியம். இவ்வகையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அக்கராயனில் சூயங்கி வரும் உளவளத்

துணை நிலையம் தகுதியான ஆலோசனை நிறுவனம் என்பது மட்டுமல்ல, அதனை ஏனையவர்களும் அங்கீகரித்துள்ளனர்.

புராதன சமூகத்திலே குடும்ப மூத்த உறுப்பினர் ஆலோசனை வழங்குபவராகவும், பலதையும் அறிந்தவராகவும் இருந்தார். சிறிய குடும்ப அலகுகளுக்கு இது போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் இன்று வாழ்க்கை முறைச் சிக்கல்களால் பொருத்தமான கல்வி இல்லாமை, பொருத்தமான தொழில் கிடையாமை, பொருத்தமான வாழ்க்கை வாழ முடியாத நிலைமைகளே வாழ்வின் பிரச்சினைகளாக மலிந்து விட்டன. இன்று குடும்பச் சூழல், குடும்ப உறவு, குடும்ப வாழ்க்கை முறைகள் பிரச்சினைகள் உருவாகின்றன. இதனால் குடும்ப அமைப்பு தளர்ச்சியடைந்து கொண்டு செல்கிறது. ஒரு குடும்பம் எதிர்பார்க்கும் பொருளாதாரம் இன்று அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. சுற்ற கல்விக்கும் கிடைக்கும் தொழிலுக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லை. பொருளாதாரத் தேவைகளால் ஆண்களும் பெண்களும் தொழில்புரிய வேண்டியுள்ளது. மேலதிக உழைப்புத் தேவைகளால் மேலதிகமாக உழைக்கப்போய் மேலதிகமாகப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். பொருளாதாரத் தேவைகள் பல்கிப் பெருகுவது போல் பாலியல் தேவைகளும் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. தேவைகளை உரியமுறையில் பூர்த்தி செய்ய முடியாதபோது உள் நெருக்கடிகளும் பிரச்சினைகளும் உருவாகி விடுகின்றன. குடும்பப் பாரம்பரியம், விழுமியங்கள் சிதைவடைய அது சகலரையும் உள் ரீதியாகப்பாதிக்கின்றது.

இன்றைய இளைஞர்கள் தமக்குச் சமூகத்தில் உரிய இடம் வழங்கப்படவில்லை எனவும் தமது கருத்துகளுக்கு உரிய மதிப்பு அளிக்கப்படவில்லை எனவும் மனதுக்குள் குமுறுகின்றார்கள், இது நீறு பூர்த்த எரிமலையாக வெளிவரும்போது அவர்கள் மட்டுமல்ல எரிமலைச்சாம்பல் பரவும் சமூகமும் பாதிப்படைகின்றது.

1990 இல் இலங்கையில் இளைஞர் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை ஆராய்வு செய்ய நியமிக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு முன் சாட்சியம் அளித்த இளைஞர் பலர் அரசியல், கல்வி, தொழில், கருத்துச்சுதந்திரம் என்ற துறைகளில் தமது நிலையை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். இவர்களும் வழிகாட்டலையும், ஆலோசனைகளையும் எதிர்பார்த்துக் காத்துநிற்கின்றனர்.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும் போது மாணவர்கள், பிள்ளைப் பருவத்தினர், இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கு அவர்களது பிரச்சினையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு வழிகாட்டவேண்டிய தேவை உளது. உள் நெருக்கடியிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவேண்டிய அவசியம் உளது. குடும்ப வாழ்வில் சிக்கலை எதிர்நோக்குபவர்களது உள்ளத்திற்கு ஆலோசனை கூறல் அவசியமாகின்றது. இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சகலவிதமான உதவிகளும் 'வழிகாட்டல்' 'ஆலோசனை கூறுதல்' என்பவற்றில் அடங்கும்.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ப. அரியரத்தினம்

உளவளதுணை நிலைய நிருவாக உறுப்பினரும், வலயக்கல்விப்பணிப்பாளரும், கிளிநொச்சி வலயம்.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

இன்று சமூகப்பொருளாதாரக் கலாச்சாரத் துறைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் மிக விரைவாக ஏற்படுகின்றன. இவ்விரைவான மாற்றத்திற்கும் எமது தற்போதைய நிலைக்குமிடையே இடையே உள்ள பாரிய இடைவெளியை நிரப்புதல் இலகுவாக நடைபெறக்கூடியது அல்ல. இன்று எமது பகுதியில் ஏற்பட்டுள்ள போர் நெருக்கடிகளால் எமது பகுதியில் உள்ள கல்வி, தொழில்நுட்பசாதனங்கள் என்பன நாட்டில் ஏனைய பகுதிகளைவிட 25 வருடங்கள் பின்தங்கி உள்ளன. இந்நிலையில் வாழ்வில் சிந்திக்கக்கூட முடியாத அளவிற்கு இடைவெளிகள் அதிகரித்துச் செல்ல மனவிரக்திகளும் நிறைவேறாத

ஆசைகளும், கிடைக்காத எதிர்பார்ப்புக்களும் வாழ்க்கையை மிகச் சிக்கலாக்கி விட்டன. இதன் விளைவுகள் பாலியல் பிரச்சினைகளாகவும் குற்றச் செயல்களின் அதிகரிப்பாகவும், மாற்றமுடியாத நோய்களாகவும், சமூகத்திலிருந்து பிரித்துவைத்துச் சிகிச்சையும் ஆலோசனைகளும் வழங்கவேண்டிய நோயாளர்களாகவும், போர் அவலத்தால் உடைந்த குடும்பங்களாகவும் பலபாத்திரங்களாக நம்முன் காட்சி தருகின்றன. பார்வையில் நல்ல தோற்றமுடையவர்களாய் உலாவும் பலர் மனநோயாளிகளாக உள்ளனர். நம்பகத்தன்மை உடைவர்களாய்த் தோற்றத்தில் காணப்படும் பலர் நம்பகத்தன்மை துளி கூட இல்லாது செயல்களின் மூலகர்த்தாக்களாய் உலாவருகின்றனர். இவையாவும் இன்றைய வாழ்வியல் பிரச்சினைகளாக மலிந்துள்ளன.

மேற்காட்டிய சிக்கலான பிரச்சனைகள் பலவற்றை உணர்ந்து எமது மாவட்டத்தில் உளவளத் துணை நிலையம் ஆரம்பமாகியது. உளவள ஆலோசனை வழங்கவேண்டிய துறைகளைச் சிந்தித்துத்

திட்டமிட்டு ஆலோசனையை வழங்கக் கூடியவர்களைத் தெரிவுசெய்து அத்துறையில் பயிற்சிகளை அளித்து இந்நிலையம் செயற்படுகின்றது. ஆலோசனை வழங்க வேண்டியவர்களை இனம் கண்டு அளிக்க வேண்டிய பயிற்சிகளை ஒழுங்காக அளித்துச் சமூகத்தோடு ஒத்துவாழ இசைவாக்கம் பெற்றுக் கொடுக்கின்றனர். இச்சேவை தியாகத்தால், கருணையால், ஆன்மீகப்பண்பால் அளிக்கப்படும் தன்னலமற்ற சேவையாகும். இச் சேவையைப் பண்படுத்தவேண்டியது சமூகத்தின் பாரிய பொறுப்பாகும். வழிகாட்டவேண்டியவர்களை இனம் கண்டு அவர்களை இந்நிலையத்துடன் தொடர்புபடுத்தி விடுவது எமது அனைவரதும் பாரிய பணியாகும். சமூகப்பணி என்பது இறைபணியாகும். ஒருவனது வாழ்வில் உயர்நோக்கு இறைபணியெனில் அவ்வயர் நோக்கத்தின் மாற்று வடிவமாக சமூகப்பணி செய்யும் உளவளத்துணை நிலையப் பணியையும் மதிப்போம்.

வளர்க பல்லாண்டு உளவளநிலையம்

வாழ்வில் வசந்தங்கள்

யோககலா சண்முகம்

வாழ்க்கை என்றால் வசந்தம் -
என்றெண்ணி
வாழத் தொடங்கி விட்டோம் - நாம்
வறுமை வந்து வாட்டியது எமை
வாழ்வை இழப்புக்களால் இருள் -
மூட்டியது.
வானத்துச் சூரியனும் ஒளிதர -
மறுத்திடுமோ?
வாழையடி வாழையாக வழிவந்த -
இடம்பெயர்வு.
வாழத்தான் முடியுமா வழியில்லை -
எமக்கென்றிருந்த வேளை,
வாழ்வளிக்க வந்ததுதான் வளமான -
உளவளத்துணை.

வாழ்க்கையிலே முன்னேற வழியமைத்துத்
தந்தது.
வானவில்லின் வளைவாக -
வந்துதித்ததுவே வன்னியிலே
வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியினைத்
தந்ததுவே.
வானமே இடிந்தாலும் மன உறுதியுடன் -
நாம்
வாழ்வோம் என்ற தன்னம்பிக்கையைத் -
தந்ததுவே.
வாரீர்! நீரும் உம்மை நாமும்
வளமாக வாழ வழியமைத்துத் -
தந்திடுவோம்.
வாழ்க்கையில் அனைவரும் வசந்தமாய் -
வாழ்ந்திடுவோம்!

சிறுவர்களைப் புரிந்துகொள்வோம்

ச. எட்மன்ட் ரெஜினோல்ட்

ஏறக்குறையப் பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எம்மேல் சுமத்தப்பட்டுள்ள இப்போர். எமது மக்களின் வாழ்வை ஆழமாகப் பாதித்திருக்கின்றது. அதேவேளையில் வளர்ந்துவரும் எமது சின்னஞ்சிறு உள்ளங்களில் இந்தப் போர் அதிகமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரில் ஒருவரையோ அல்லது இருவரையுமோ இழந்திருக்கின்றனர். பலர் அங்கவீனர்களாகக்கப்பட்டுள்ளனர். பொருளாதாரச் சிக்கல்களினால் பலர் கல்வியைத் தொடரமுடியாதுள்ளனர். அப்படிக்கல்வியைத் தொடர்ந்தாலும் அதற்கேற்ப போதிய வசதிகள் இல்லாதபடியினால் அதனைச் செவ்வனே நிறைவுசெய்ய முடியாதிருக்கின்றார்கள்.

பலவிதமான சுமைகளையும் காயங்களையும் சுமந்துவரும் எமது தேசத்தின் எதிர்காலம் இந்தச் சிறுவர்களின் கைகளிலேயே உள்ளது. எனவே எமது சிறுவர்களின் மீது நாம் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். பல பாதிப்புக்களைத் தாங்கி வளருகின்ற இச்சிறுவர்களுக்கு ஆதரவூட்டி அவர்களை ஆரோக்கியமானவர்களாக வளர்த்தெடுப்பதில் எமது சமூகத்துக்கு முக்கியமான பங்குண்டு.

பாடசாலையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது சிறுவர்களைப் பராமரிக்கும் வேறு எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைய எமது சிறுவர்களின் பாதிப்புக்களை இனங்கண்டு அதற்குரிய விதத்திலே அவர்களை வழிநடத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். எமது சிறுவர்களிலே பாதிப்புக்கள் பலவிதமாக வெளிப்படலாம். உதாரணமாக வகுப்பறையில் ஒரு பிள்ளை ஒதுங்கியிருக்கலாம். இன்னொரு பிள்ளை மற்றப்பிள்ளைகளைச் சீண்டுகின்றவளாக இருக்கலாம். அல்லது வேறொரு பிள்ளை கல்வியில் கவனத்தைச் செலுத்தமுடியாதுள்ளவளாக இருக்கலாம். ஆகவே சிறுவர்களில் வெளிப்படுகின்ற இந்த நடத்தைகளுக்கு ஒரு பின்னணி இருக்கத்தான் செய்யும். எனவே இப்பின்னணியினை அறியாது நாம் ஒரு பிள்ளையைத் தண்டிக்கின்றபோது அந்தப்பிள்ளை உள்

ரீதியாக மேலும் பாதிக்கப்படக்கூடிய வாய்ப்பே கூடுதலாக இருக்கின்றது.

ஆகவே நாம் பிள்ளைகள் ஆரோக்கியமாக வளர உதவிசெய்யவேண்டுமாயின் அவர்களது பின்னணியை நாம் அறிந்தாகவேண்டும். அப்படிப் பின்னணியை அறிகின்றபோது அந்தப் பிள்ளையை நாம் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அப்பொழுது அக்குறிப்பிட்ட பிள்ளையை வழிநடத்துவது எமக்கு இலகுவானதாக அமைகின்றது.

பெற்றோரைச் சிறுவயதில் இழப்பது அல்லது பிரிவது பிள்ளைகளை ஆழமாகப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு அநுபவமாகும். ஒரு குழந்தையின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தாயின் அல்லது வேறு பராமரிப்பாளரின் அன்பும் அரவணைப்பும் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் ஒரு விடயமாகும். ஆகவே சிறுவயதில் குழந்தைகள் பெற்றோரை இழக்கின்றபோது அவர்களது ஆளுமை வளர்ச்சி அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தாய்க்கும் செய்க்குமிடையேயான நெருக்கமான உறவின் பின்னணியில் குழந்தையின் ஆரோக்கியமான ஆளுமைக்கான அத்திவாரம் இடப்படுகின்றது. குழந்தைக்கும் தாய்க்குமிடையேயான இந்த நெருக்கமான பிணைப்புத் (bonding) 'தான் குழந்தை தன்னிலே நம்பிக்கை உள்ளவளாக வளரத் துணைசெய்கின்றது. ஆகவே ஒரு குழந்தையின் ஆரம்ப வயதிலே இந்தப் பிணைப்பு ஏற்படத் தவறினால் குழந்தை வளரும்போது புதிய சூழல்களைச் சந்திக்கத் தயாரற்ற தன்மைப்பிக்கை குன்றிய குழந்தையாகவே விளங்கும்.

இன்றைய போரின் காரணமாகப் பல பிள்ளைகள் பெற்றோரின் ஆதரவின்றி வளரவேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர் இந்தக் குழந்தைகளின் உணர்வுகளையும் தேவைகளையும் துல்லியமாகப் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவது முக்கியமானதாகும்.

இன்னும் பல பிள்ளைகளின் நடத்தைச் சிக்கல்களுக்கு அவர்கள் வளர்க்கப்படும் முறை காரணமாக அமையலாம். பிள்ளைகள் பெற்ற

றோரால் அல்லது பராமரிப்பாளரால் அளவுக் கதிசுமாதத் தண்டிக்கப்படுவதும் விமர்சிக்கப்படுவதும், கவனியாதது விடப்படுவதும் அவர்களது நடத்தைச் சிக்கல்களுக்குக் காரணங்களாக அமைந்துவிடலாம். எனவே பிள்ளைகளைச் சரியான பாதையில் நடத்துவதற்கு அவர்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமானதொன்றாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை மற்றவர்கள் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று துடியாய்த் துடிக்கின்றான். எனவே நடத்தைச் சிக்கல்கள் உள்ள பிள்ளைகளை அக்குறைகளோடு முதலில் ஏற்றுக்கொள்வது படிப்படியாக அவர்களைச் சீர்திருத்திக்கொள்ளுவதற்கு விடுவிக்க ஏதுவானதாக அமையும்.

பிள்ளைகள் பலமான ஆளுமையுள்ளவர்களாக வளர்வதற்கு அவர்களை அடிக்கடி உற்சாகப்படுத்துவது முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். குழந்தைகள் வளருகின்றபோது தமக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையே ஒரு இடைவெளியைக் காண்கின்றார்கள். தம்மை வழிநடத்தும் பெரியவர்கள் முன் தாம்சிறுவர்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்கின்றார்கள். எனவே சிறுவர்களின் ஒவ்வொரு ஆக்கச் செயற்பாட்டையும் ஏற்று அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவது தம்மில் அவர்கள் கூடுதலாக நம்பிக்கை வைக்க உதவி செய்யும்.

பல சந்தர்ப்பங்களிலே சிறுவர்கள் சில செயற்பாடுகளைச் செய்கின்றபோது அச்செயற்பாடுகளை அவர்களால் செய்யமுடியாதது என்னும் மனப்பதிவை அவர்களில் நாம் சிலவேளைகளில் ஏற்படுத்திவிடுகின்றோம். இதனால் அவர்கள் மனம் தளர்ந்து விடக்கூடும். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அச்செயற்பாட்டை அவர்கள் செய்துமுடிக்க நாம் ஆதரவாக இருப்பதே சாலச்சிறந்தது.

சிறுவர்களை வழிநடத்தும்போது குறிப்பாக அவர்கள் தவறுகள் புரிகின்றபோது அவர்களை நாம் எப்படி அணுகுகின்றோம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் நாம் அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கின்றபோது அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அத்தவறுகளைச் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். சிறுவர்களின் தவறுகளை மன்னித்து அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது அவர்கள் அத்தவறுகளிலிருந்து விடுபடக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகமாக உண்டு. சிறுவர்களை அளவுக்குமீறி நாம் தண்டிக்கின்றபோது சிலவேளைகளில் அவர்கள் தம் உள்ளத்தில் ஏற்படும் கோபம், கவலை போன்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த

தாது தம் உள்ளத்தில் புதைத்துவிடலாம். இதனால் இவர்கள் வளருகின்றபோது ஒன்றில் பயந்த சபாவம் உள்ளவர்களாக, எச்செயலையும் முன்னெடுக்கும் ஆற்றல் அற்றவர்களாக விளங்குவார்கள். அல்லது ஒரு முரட்டுத்தனமான நடத்தையுள்ளவர்களாகவும் வளரக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் உண்டு.

எமதுவளர்ப்பு முறைகளும் பராமரிப்புமுறைகளும் பிள்ளைகள் சுயமதிப்பு (Self-esteem) உள்ளவர்களாக வளர உதவி செய்யவேண்டும். சுயமதிப்பு என்பது ஒருவர் தனக்குத்தானே கொடுக்கின்ற பெறுமதி உணர்வாகும். எமது வளர்ப்பு முறைகள் ஒன்றில் பிள்ளைகளின் சுயமதிப்பைக் கட்டியெழுப்பலாம். அல்லது அவர்களது சுயமதிப்பைப் பாதிக்கலாம். பிள்ளைகளை ஏற்று, அன்பு செய்து அவர்களை நாம் ஊக்குவிக்கும்போது அவர்களது சுயமதிப்பு வளர நாம் உதவி செய்கின்றோம். பிள்ளைகளை நாம் உதாசினம் செய்யும்போதும் அதிகமாகத் தண்டிக்கின்றபோதும் அதிகமாக அவர்களை நாம் விமர்சிக்கின்றபோதும் அவர்களது சுயமதிப்புப் பாதிக்கப்படுவதற்கு நாம் காரணமாகின்றோம். பிள்ளைகள் மட்டில் நாம் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் அவர்களது சுயமதிப்பைக் கட்டியெழுப்புவதாக அமையவேண்டும்.

சிறுவர்களைச் செவ்வனே வழிநடத்துவதற்கும் அவர்களது பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கும் அவர்களது உள்ளத்து உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். இவ்வியல்பை ஒத்துணர்வு (Empathy) என்று அழைக்கின்றோம். வளர்ந்த எங்களைப் போன்றோர்க்குச் சிறுவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வது ஒரு சவாலாக அமைந்துவிடலாம். பல சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தைகளின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாது அவர்களைத் திருத்த முயற்சிக்கின்றோம். இதனாலேயே சிறுவர்களுக்குக் கான உளவளத்துணை சிகிச்சையில் விளையாட்டுத் சிகிச்சை முறை (Play therapy) மிக அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. ஏனென்றால் பொம்மைகள் போன்ற பொருட்களுடன் விளையாடும்போது சிறுவர்கள் தமது உணர்வுகளைச் சுதந்திரமாகவும், இயல்பாகவும் வெளிப்படுத்துவார்கள். எனவே தான் இச்சிகிச்சை முறை சிறுவர்களின் உணர்வுகளைத் துல்லியமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும் அதேவேளையில் சிறுவர்கள் தமக்குப் பிரச்சினையான உணர்வுகளை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தி அவற்றின் தாக்கங்களிலிருந்து விடுபடவும் உதவி செய்கின்றது.

சிறுவர்களை நாம் வழிநடத்த விரும்பின், எமது சிறுபராய அநுபவங்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானதாகும். எப்படிப்பட்ட அநுபவங்கள் எம்மைப் பாதித்தன, எப்படிப்பட்ட அநுபவங்கள் எமது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமிட்டன என்பதனை நாம் இனங்காணும்போது நாம் பெறுகின்ற இத்தெளிவு சிறுவர் மட்டில் ஆரோக்கியமான அணுகுமுறையைக் கையாள எமக்கு உதவிசெய்யும். இன்னொரு வகையில் கூறுவதானால் சிறுவர்களை வழிநடத்துவதற்கு நாமும் சிறுவர்களோடு சிறுவர்களாக மாறுவது தேவையான தொன்றாகும்.

சிறுவர்களை நாம் வழிநடத்த விரும்பின், எமது சிறுபராய அநுபவங்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமானதாகும். எப்படிப்பட்ட அநுபவங்கள் எம்மைப் பாதித்தன, எப்படிப்பட்ட அநுபவங்கள் எமது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமிட்டன என்பதனை நாம் இனங்காணும்போது நாம் பெறுகின்ற இத்தெளிவு சிறுவர் மட்டில் ஆரோக்கியமான அணுகுமுறையைக் கையாள எமக்கு உதவிசெய்யும்.

சிறுவர்களை வளர்க்கும்போதும் பராமரிக்கும்போதும் வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளைப் பெற்றோரோ அல்லது பராமரிப்பாளரோ கைக்கொள்ளலாம். முதலாவது அணுகுமுறை பிள்ளைகளை அன்பு செய்யாது அதிகமாகத் தண்டிக்கின்ற அணுகுமுறையாகும். உளவியலாளர்களின் ஆராய்ச்சிப்படி சிறுவயதில் அதிகமாகத் தண்டிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்களாகிக் குடும்ப வாழ்வில் நுழைந்த பிள்ளைகள் வாழ்க்கைத் துணைவியரைத் தாக்குகின்றவர்களாக அல்லது சமூக விரோத நடத்தையுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். இரண்டாவது அணுகுமுறை பிள்ளைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யாது அவர்களின் வளர்ச்சியில் எவ்வித அக்கறையும் காட்டாது அவர்களைத் தனியே விடுவதாகும். இப்படிப்பட்ட பிள்ளைகள் வளர்ந்த பிள்ளை சமூகத்திலே செயற்றிறன் அற்றவர்களாகவும் சுய கட்டுப்பாடு இல்லாதவர்களாகவும் தமக்குக் கிடைக்கும் சுதந்திரத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்த முடியாதவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். மூன்றாவது அணுகுமுறையில் பெற்றோர் பிள்ளைகளிலே மிகவும் அதிகமான அக்கறைகாட்டி அவர்களது தேவைகளை நிறைவு செய்வார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தவித கட்டுப்பாடும்

விதிக்கமாட்டார்கள். பிள்ளைகள் தாம் விரும்பியவாறு நடக்க அனுமதித்துவிடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளும் வளர்ந்த பிள்ளை சுய கட்டுப்பாடற்ற பிள்ளைகளாகவே காணப்பட்டார்கள். நான்காவது அணுகுமுறையில் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான சுதந்திரம் வழங்கப்படும் அதேவேளையில் அவர்களது செயற்பாடுகளுக்குக் கட்டுப்பாடுகளும், வரையறைகளும் விதிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் அதிகமாக உரையாடுபவர்களாகவும் பிள்ளைகளை ஆழமாக அன்புசெய்து அவர்கள் சிறப்பாக வளர உதவி செய்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இந்த நான்காவது அணுகுமுறை மூலம் வளர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் சமூகத்தில் உயர் செயற்றிறன் உள்ளவர்களாகவும் தன்னம்பிக்கை நிறைந்தவர்களாகவும் சமூகத்தில் பொறுப்புணர்வுள்ள பிரஜைகளாகவும் விளங்குவதை உளவியலாளர்கள் தமது ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் அவதானித்துள்ளார்கள்.

மொத்தத்தில் சிறுவர்களை வளர்த்தெடுப்பதும் பராமரிப்பதும் இப்போர்ச் சூழலில் பொறுப்பு வாய்ந்ததும் அதேவேளையில் சவால்கள் பல நிறைந்த ஒரு பணியும் ஆகும். இன்றைய போர் பலவிதமான தாக்கங்களை இச்சிறுவர்களில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்தாக்கங்களின் காரணமாகச் சிறுவர்களின் உளவிருத்தி பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு இவர்களின் உளவிருத்தி பாதிக்கப்படுவதால் அவை நடத்தைச் சிக்கல்களாக வெளிப்படுகின்றன. எனவே இச்சூழ்நிலையில் சிறுவர்களை நாம் அதிகாரத்தோரணையில் அணுகாது அவர்களைப் புரிந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு எமக்கு அவசியமாகின்றது. மென்மையான இவ்வுள்ளங்களின் உணர்வுகளைத் துல்லியமாகப் புரிந்து இச்சிறுவர்கள் தன்னம்பிக்கையும் உயர்செயற்றிறனும் பொறுப்புணர்வுள்ள பிரஜைகளாகவும் வளர ஆவன செய்வது எமது கடமையாகும். பாடசாலையாக இருந்தாலும் சரி வேறு சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையமாக இருந்தாலும் சிறுவர்களின் உளவிருத்தியைத் தூண்டுகின்ற ஆரோக்கியமான அணுகுமுறைகளைக் கைக்கொள்வோம். இன்றைய எம் சிறுவர்கள் நாளைய தலைவர்களாக மிளிர்வழிசமைப்போம்.

ஆசிரியர்: மனதை எத்தனை பகுதியா பிரிச்சு படிக்கலாம்...
 மாவனன் 1 மூன்று பிரிவு சேர்...
 மாணவன் 2 இல்லை சேர் நாலு...
 மேல் மனம், இடைமனம், ஆழ் மனம், கல்மனம்;

ஓர் அறிமுகம்

தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தின் நிதி உதவியுடன் செயற்பெறும் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்களில் பணியாற்றுவோருக்கான “வதிவிடப் பயிற்சிப் பட்டறையும் 2001-ம் ஆண்டுக்கான செயற்திட்டமிடலும்...”

கடந்த வருடம் 12 - 12 - 2000 தொடக்கம் 19 - 12 - 2000 வரையில் ஜெயபுரம் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தில் நடைபெற்றது. இப் பயிற்சிப் பட்டறையின்போது 12 - 12 - 2000 - 16 - 12 - 2000 வரைக்கும் உள்வளத்துணை, உள்வியல் அறிவூட்டல் சம்பந்தமான நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. இப்பயிற்சிப் பட்டறையின்போது சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்களின் பணியாளர்களில் இருபாலாரும் பங்குபற்றினர். சுமார் 50 வரையிலானோர் இக்கருத்தரங்கில் முழுமையாக உள்வாங்கப்பட்டனர்; இக்கருத்தரங்கில் வண்பிதா ச. எ. நெஜ்ஜோல்ட் உடன் ஏழு உள்வளத்துணையாளர்கள் வள அணியினராகப் பங்குகொண்டு இவ்விடப் பயிற்சிப் பட்டறையினை நடாத்தினர்.

இப்பயிற்சிப் பட்டறையின் பலபலன்களை நோக்கும் பொருட்டு இதில் பங்குபற்றிய ஒரு சிலரை உள்ளடக்கியதோர் செவ்வியினை உங்களுக்கு இங்கே தருகின்றோம்.

இச்செவ்வி குருகுலம் - காந்தி விடுதியின் வரவேற்பகத்தினில் இடம்பெற்றது.

செவ்வி மா. பரமேஸ்வரன் உதவி: சி. நொபேட்கெனடி
தொகுப்புதவி: பெ. யூடிக்காமல்

பரமேஸ்: வணக்கம் விமல்ராஜ் அவர்களே! விமல்ராஜ்: வணக்கம் உள்வளத்துணையாளர் திரு. பரமேஸ்வரன் அவர்களே பரமேஸ்: நீங்கள் எந்தச் சிறுவர் இல்லத்தில் எந்நிலையினில் பணியாற்றுகின்றீர்கள் என்று கூறமுடியுமா? விமல்ராஜ்: சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தின் கீழ் இயங்கும் காந்தி ஆண்கள் விடுதியில் கடந்த நான்கு மாதங்களாக நிர்வாகியாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றேன். பரமேஸ்: உங்கள் விடுதியில் எத்தனை மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள்? விமல்ராஜ்: 169 மாணவர்கள், தற்போது 100 வரையிலான மாணவர்கள் கல்வி கற்றுவருகின்றனர். பரமேஸ்: விமல், உங்களை நேரடியாக எம் செவ்வியின் பக்கம் அழைக்கின்றேன். நடந்து முடிந்த 12.12.2000 தொடக்கம் 16.12.2000 வரையிலான வதிவிடப் பயிற்சிப் பட்டறையின் இனிவரும் காலத்தேவையைப் பற்றி உங்கள் பார்வைப் பகிர்வு என்ன?	விமல்ராஜ்: இக்கருத்தரங்கு எனக்குப் புதிய அநுபவத்தையும் அதனுடன் புதிய வளர்ச்சி வெளிப்பாட்டையும் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி உதவி இருக்கிறது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. இப்பயிற்சிப் பட்டறையின் ஊடாக நாம் எம் உள்ளத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த, கூறமுடியாத வெளிப்பாடுகளைக் கூறி அதற்கான விடையினை நாம் பெற்றபோது பெரிதும் மகிழ்ந்தோம். இப்போதும் எம் இல்லங்களில் பணியாற்றும் அனைத்துப் பணியாளர்களும் ஒத்திசைவுள்ள ஒரு புரிந்துகொள்ளல் ஊடாக ஒரு வளர்ச்சிப் பாதையினை நாம் பெற்றிட ஒரு வெற்றியினைக் கொடுத்தது. பிள்ளைகளின் மன உணர்வுகள், மன வெளிப்பாடுகள், உள்ளத்தில் குடி கொண்ட சில வினாக்கள், கூற விளையாத விடயங்கள் போன்றவற்றை நாம் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற வகையில் எம்மை ஏற்படுத்த இப்பட்டறை பெரிதும் உதவியது. இந்தப் பயிற்சிப் பட்டறை எங்கும் எப்போதும் எம் நிறுவனம் போற்ற ஏனைய நிறுவனங்

களுக்கும், குறிப்பாக மாணவச் செவ்வங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும். காரணம் இனிவரும் காலப் பகுதியில் எமக்கும் எம் மாணவ சமுதாயத்துக்கும் கிடைக்கவேண்டும். இது காலத்தின் தேவை என்பதே என் கருத்து. அத்துடன் உங்களுடைய பணி புனிதமானதும் மகத்துவமானதும் கூட. இந்தப் பணி தொடர்ந்தும் எங்கும் நடாத்தப்படவேண்டும். எம் இல்லப்பணியாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல எம் சமூகத்துக்கும் அதன் மன உளைச்சல் என்பவற்றை தீர்த்திட பெருந்தேவை என்பதே எனது திண்ணமான கருத்து.

பரமேஸ் : நன்றி விமல்ராஜ் ----
இந்தக் கருத்தரங்கில் இடம்பெற்ற பட்டறையின்போது பாதிப்புக்களை நீங்கள் வெளிப்படுத்த ஏதுவாக இருந்த காரணி எதுவாக இருக்கும்?

விமல்ராஜ்: அங்கே நிலவும் நம்பிக்கை தான். அக்கராயன் சென். ஜோன்ஸ் அம் புலன்ஸ் பணியில் ஈடுபட்டபோது வண பிதா. நெஜினோல்ட் அவர்களைப் பலதடவை சந்தித்து இருக்கின்றேன். இது என்னை மாற்றிக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவியது. அதாவது பாதர் நெஜி அடிக்கடி ஒரு வசனம் என்னிடம் கூறுவார். "விமல் ஒருவரை மாற்றக்கூடிய சக்தி வேறு எங்கும் இல்லை. தனக்குள் தான் இருக்கின்றது." என்று அது எனக்குள் ஒரு நல்ல தோற்றப்பாட்டினை வழங்கியது. இந்த உளவளத்துணை உறவும் எனக்குக் கருத்தரங்கு, பட்டறைகளில் வெளிப்படையாக என்னை வெளிப்படுத்த ஒரு காரணியாக அமைந்ததே உண்மை.

பரமேஸ் : விமல்ராஜ் இன்னுமொரு கேள்வி நீங்கள் இதுவரையான காலப்பகுதிகளில் சில கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றி இருக்கலாம்; அந்தக் கருத்தரங்குகளுக்கும், எம்மால் நடாத்தப்பட்ட உளவளத்துணை பற்றிய கருத்தரங்குகளுக்கும் என்ன வித்தியாசத்தினை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்கின்றீர்கள். அது பற்றி உங்கள் அனுபவம் என்ன?

விமல்ராஜ்: எனது வாழ்க்கையில் புதிய உறவுகளை ஏற்படுத்தும் விருப்பம் இருந்தது. இது எனக்கு மனதில் இருந்தாலும் ஒரு சிக்கலான தடையாகவும் இருந்தது. உதாரணமாக எனது பணி வாழ்வில் முன்பு சில கருத்து முரண்பாடுகள் உள்ள பிரச்சினைகள் நடைபெற்றன. இது ஒரு விரிசலான உறவு ஏற்பட ஏதுவானது. இதன் பின் தேவைகள் கருதிய ஒரு கருத்துப் பரிமாற்றம் எம் இருவருக்கும் இடையே இருந்தது. நாங்கள் உணர்வுபூர்வமாகவோ அல்லது உள்ளன்புடனோ கதைத்திடவில்லை. ஆனால் இந்தக் கருத்தரங்குப் பயிற்சி பட்டறையின் பின்புதான் எனக்கும் உரிய நபருக்கும் இடையே ஒரு உறவுப் பாலம் ஏற்பட்டது என்பதை கூற விரும்புகின்றேன். அத்துடன் எனக்கு இப்போது பிரச்சினை பாதிப்பு என்று வருகின்றபோது அதனை உரிய முறையில் கையாளலாம் என்ற வகைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளேன். குறிப்பாக உறவுகளை உள்வாங்குவதில் நான் வளர்ந்து உள்ளேன். ஆனால் உளவளத்துணை சாராத ஏனைய கருத்தரங்குகளில் என் உள்ளத்தைத் தூய்மையானதாக மாற்றக்கூடிய பலன் கிடைக்கவில்லை என்றே நினைக்கின்றேன். இது தான் என்னால் கூறத்தக்க வித்தியாசம். இந்தக் கருத்தரங்கினை எமக்கு ஏற்படுத்தித்தந்த திரு. இனியவன் அண்ணை அவர்களுக்கும் எம்மை வழிப்படுத்திய உளவளத்துணையாளர்களுக்கும், அதன் இயக்குநருக்கும் நான் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இவர்களுக்கு என் நன்றிகள் பல...

பரமேஸ் : வணக்கம் மார்க்ரெற் மிஸ் அவர்களே.

மார்க்ரெற்: வணக்கம்.

பரமேஸ் : நீங்கள் குருகுலச் சிறுவர் பகுதியில் எந்நிலையின் கீழ் பணி செய்கின்றீர்கள்?

மார்க்கரேற்: நான் குருகுலம் மாணவர் விடுதியில் நிர்வாகியாகப் பணி செய்கின்றேன்.

பரமேஸ் : எத்தனை வருடங்களாக?

மார்க்கரேற்: 1½ வருடங்களாகப் பணியாற்றுகின்றேன்.

பரமேஸ் : குருகுலம் விடுதியில் எத்தனை மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள்?

மார்க்கரேற்: 243 மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர். தற்போது 150 க்கும் மேற்பட்ட மாணவிகள் கல்வி பயில்கின்றனர்.

பரமேஸ் : நன்றி மிஸ் உங்களை இப்போது எம் பேட்டியின் பக்கம் உள்வாங்கிக்கொள்கின்றோம்... உள்வளத்துணையினால் நீங்கள் அண்மையில் உங்கள் இல்லத்தில் சாதித்தவை பற்றி உங்கள் பார்வைப் பகிர்வு என்ன என்று கூற முடியுமா?

மார்க்கரேற்: கூடுதலாக நான் பெண் பிள்ளைகளுடன் தான் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இதன்போது முன்னைய காலங்களில் எனக்குப் பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படாமல் மனங்கள் நோகாமல் எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பதில் எனக்கு விளக்கம் கொஞ்சம் தெரியாமல் இருந்தது. இதன் இடையில் அண்மையில் ஐந்து நாள் உள்வளத்துணைக்கருத்தரங்கினை நான் பெற்றதன் பின்பு பிள்ளைகளுடன் அணுகும்போது அவர்களின் பாதிப்புக்களை இனங்காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அத்துடன் அவர்களின் மனங்களைப் புரிந்துகொண்டு அணுகக்கூடியதாகவும் மற்றது அவர்கள் குறும்புகளில் ஈடுபடும்போது அவர்களை அன்பு ஆதரவாக எவ்வாறு அரவணைப்பது என்றும் அவர்களின் ஏக்கங்களை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதையும் இப்ப அறியக்கூடியதாக இருக்கு. அத்துடன் மனங்களில் உறங்கிக்கிடக்கும் வீரத்தினை எவ்வாறு வெளிக்கொணரலாம் என்பதையும் பயிற்சிப் பாசறையில் படித்தன்மூலம் இப்போது நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியதாக உள்

ளது. இதற்கான தீர்வை ஓரளவு தன்னும் நாம் கொடுக்கக்கூடியதாக உள்ளது. இப்போது பிள்ளைகள் ஏன் இப்படி நடக்கினம் என்பதையும் ஓரளவு அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

பரமேஸ் : நன்றி மிஸ்... உங்களிடம் இன்னொரு கேள்வி... உங்களது குருகுல விடுதியில் எமது உள்வளத்துணையாளர்கள் தனி நபர் உள் சிகிச்சைகளையும் குழுவழி சிகிச்சைகளையும் மேற்கொள்வது தெரிந்தது. இதன் பிற்பாடு மாணவியரில் நீங்கள் காணும் மாற்றங்களின் வளர்ச்சி பற்றி கூறமுடியுமா?

மார்க்கரேற்: இங்கு உள்வளத்துணை வழங்கச் சரி ரீச்சரும், கெனடி சேரும் கிழமைக்கு இரண்டு தரமும் நேரம் கிடைக்கும் பொழுதுகளிலும் வருவினம். அவர்கள் இங்கு பணியாளர்களையும் எங்களால் இனங்கண்டு அனுப்பப்படும் பிள்ளைகளையும் சந்திப்பார்கள். நாங்கள் பிள்ளைகளின் குடும்பப் பிள்ளைகளையும், குறும்பு, கவலை, யோசனைகளையும் உள்ள பிள்ளைகளையும் இனங்கண்டு அனுப்புவோம். உள்வளத்துணையாளர்கள் பிள்ளைகளைத் தனியாகவும், குழுவினராகவும் சந்திக்கிறவர்கள். இங்கு குழுவழி உள்சிகிச்சை மேற்கொள்ளப்படுகின்றபோது பிள்ளைகளின் உறவினில் ஒரு வளர்ச்சியைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதன்மூலம் பிள்ளைகள் ஒற்றுமையாகக் குழுவாகச் சந்தோசமாக விளையாடுவதையும், செயலாற்றுவதையும் காணமுடிகிறது. மற்றது அவர்களின் மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சி நிலவுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தனிச் சந்திப்புக்களை விடக்கூடுதலாக குழுச்சந்திப்பு பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியினை ஓரளவு காட்டுகின்றது என்றே கூறலாம்.

பரமேஸ் : நன்றி மிஸ்... உங்களை இப்பேட்டியின் ஊடாகச் சந்தித்ததில் மகிழ்ச்சி. உங்கள் நேரத்தினைப் பேட்டிக்காக ஒதுக்கியதையிடும் மகிழ்கின்றேன்.

றேன். எனது பராமரிப்பின் கீழ் ஐம்பத்தைந்து பிள்ளைகள் உள்ளனர்.

பரமேஸ் : நன்றி செவ்வியின் பக்கம் எம் செவிகளைத் திருப்புவோம்.

இந்த உளவளத்துணைக் கருத் தரங்கின் முன்பாக உங்கள் பராமரிப்புப் பிள்ளைகளில் உங்களுடன் இருந்த உறவுகளுக்கும் கருத்தரங்கின் பின்னான காலத்தின் உறவுக்கும் இடையேயான வித்தியாசங்கள் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தமுடியுமா?

நிர்மலா : பிள்ளைகளின் நாளாந்தக் கடமைகளைக் கவனித்து அவர்களை ஒழுக்க சீலர்களாக வளர்க்கத்தான் நாங்கள் முயல்கின்றோம். முன்பு நான் மாணவர்கள் நோகுமாறு சற்றுக் கடிந்து ஏசி இருக்கின்றேன். இப்போது மாணவர்களின் சில பீரச்சினைகளைப் புரிந்து உள்வாங்கி இதனூடாக அவர்களோடு பயணிப்பதால் இப்போது எங்கள் மத்தியில் மாணவர்களோடு ஒரு புதிய உறவு ஒன்று உதயமாகியுள்ளது என்பதே என் பார்வை.

பரமேஸ் : இனிவரும் காலங்களில் உங்களால் புரிந்து பணியாற்றக்கூடியதாக இருக்குமா?

நிர்மலா : நிச்சயமாக நீங்கள் வழங்கிய நல்முத்தான கருத்துக்களை நாங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கிவருகின்றபோது அதனூடாக மாற்றம் வரும் இதனால் மாணவர்களை நாங்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஏது நிலை அதிகமாக இருக்கும். இந்தப் பெருமை பாதர் நெஜி அவர்களுக்கும் அவரது வள அணியினரையும் சாரும்.

பரமேஸ் : எம்மத்தியில் பல்வகைப் பாதிப்புக்குள்ளான மக்கள் உள்ளனர். அவர்களுக்கு நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

நிர்மலா : எம் மக்களில் பெரும் பங்கினர் உளவளம் இழந்தவர்களாகத்தான் உள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை

என இயங்கும் உளவளத்துணையினைத் தாமாக முன்வந்து பெற்று எதிர்காலத்தினை ஒளிமயமாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம்.

பரமேஸ் : நன்றி அன்ரி ..

உங்கள் ஒத்துழைப்பிற்கு நன்றி. இத்துடன் எம் செவ்வியினை நிறுத்திக்கொள்வோம். இதற்கு ஒத்துழைத்த உங்களுக்கும், ஏனையோர்க்கும் எம் நிறுவனத்தின் சார்பான நன்றிகள்.

புகழ் மாலை

திருமதி. நரேந்திரன் நிர்மலா

ஐந்தாம் ஆண்டின் நிறைவு அகவையினைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் - அன்னை இல்லத்தின் ஆற்றல் மிகு அறிஞர்களே

மண்ணுக்கு மாலையிடும் மஞ்சள் வெயிற்பொழுதில் என்மாலை ஒன்று எடுத்திங்கு வந்துள்ளேன். இம்மாலை உங்கள் சமுத்தில் விழும் மாலையல்ல ஆழ்கடலின் அலைதிரண்டு அப்படியே வந்தது போல் இங்கு அணிவகுத்திருக்கின்ற மக்கள் கூட்டத்திற்கு உங்கள் அரும்பெரும் சேவையை மகிழ்வுடனே எடுத்தியம்பும் புகழ்மாலை. உங்கா பண்பு மிகு பணியினை எம் நெஞ்சத்தே செந்தமிழில் பகர்கின்ற சொல் மாலை

இருள் சூழ்ந்திருந்த மக்களின் மனங்களை மீட்க வந்த உளவைத்தியர்களே உங்கள் சேவையினைச் சிறப்புடன் ஆற்ற நாங்கள் வாழ்த்தும் இவ்வேளையினில்

செங்கதிர்ச் சூரியனும் வீசும் தென்றலும் ஆழ்கடலின் ஓசையும் பறவைகளின் இன்னிசையும் ஆக நன்று ஆற்றிட வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்றையைக் காண்போம்

நதிகள் பிறக்கும் இடம் பலவாகும்.
அவை சேருமிடம் கடலாகும்.
அலைகள் பிறக்கும் இடம் கடலாகும்.
அவைகள் சேருமிடம் கரையாகும்.
நதி எனவும் அலை எனவும் - பலதாய்ப்
பெற்ற உன்னதர் சேர்ந்த இடம்
உளவளத்துணையாகும்.
மண்ணுக்குள் வைரம் உண்டு - இவர்கள்
நெஞ்சுக்கள்ளும் ஓர் வைரம் உண்டு.
கண்ணுக்குள்ளே ஈரம் உண்டு - இவர்கள்
சொல்லும் கதைகளுக்குள்ளும் ஈரம் -
உண்டு.

கண்ணீருடன் சிரிப்பாள் ஒருத்தி.
கண்ணீரின் அழுவாள் வேறொருத்தி.
பாடிக் கொண்டே ஆடுவாள் ஒருத்தி
ஆட்டம் அசைவு இன்றி இருப்பாள் -
இன்னொருத்தி
இல்லத்துச் சுவை எனக்கே என்பாள் -
ஒருத்தி
சுவையே சுகம் என்பாள் வேறொருத்தி.
ஆங்கிலத்தில் ஆசையுடன் பேசுவாள் -
ஒருத்தி
செந்தமிழே தேனிசை என்பாள் -
இன்னொருத்தி.
ஒன்று சேர்ந்து விட்டால் - இவர்கள்
பல்கலைக்கழகம் ஆகிடுவர்.

இவர்கள் அவலத்திற்கு கோலமிட்டவர்-
யார்?
சீரழித்தது சினதக் கொடுமை
வயிற்றுப்பசி வாட்டி விட்டது
காதலித்தவன் கைவிட்டான்
கட்டியவன் கொடுமையானான்
உயர்கல்வி எட்டாக் கணியானது.
எறிகணை சிந்தையை கலக்கியது.
இத்தனையும் இவர்களைப் பாதித்தது-
எனின்

எம்மை ஏன் பாதிக்கவில்லை?
இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள்
மலர் போல் மென்மையானவர்கள்

கோமதி இராசதுரை
அண்ணாசிலையடி,
ஸ்கந்தபுரம்.

*****

நதிபோல் தூய்மையானவர்கள்
இத்தனை கொடுமையும் இவர்களைப் -
பாதிக்க ஏதுவாயிற்று

இவர் சிரிப்பை கேலியாக்கியது ஓர் -
சும்பல்.

இவர் அழுகையை வேடிக்கை பார்த்தது-
மறுசும்பல்.

இவர் தம் துயரத்தைச் சிந்தித்தது யார்?
இவர் தம் எதிர்காலத்தை புனரமைக்க-
துணிந்தவர் யார்?

புறக்கணிக்கப்பட்டவரை அகப்படுத்திய-
வர் யார்?

அகவை கண்டு விட்ட
உளவளத்துணை என்பதனை
பார் அறியும் ஊர் புசும்.

உளவளத்துணையின் சேவை,
மக்கள் சேவை ஊடாக

மகேசன் சேவை.

நொந்த இதயங்களுக்கு
நோய் தீர்க்கும் மருந்து.

குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் அன்னை -
உள்ளம்

இறைவா, உன்னிடத்தில் வேண்டுவ -
தெல்லாம்,

நல்வளமும், நல் ஆரோக்கியமும், -
நற்கருணையும்,

எங்களுக்காய் அல்ல,

உளவளத்துணையினருக்கும்

பயனாளிகளுக்கும்.

“மழைத்துளி”

மா. பரமேஸ்வரன்

அந்த ஊரே உறங்கிவிட்டது? நிசப்தத்தின் அரவத்தை அருகேயிருந்த நந்தியாவட்டையில் அமர்ந்திருந்த சில்வண்டு கள் அழித்துக்கொண்டிருந்தன.

நட்சத்திரங்களை காவலுக்கு வைத்துவிட்டு நிலாமகள் தன்குறை உடம்பினை முகில் எடுத்து முக்காடிட்டவாறு நித்திரைக்கு ஆயத் தப்படுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

முற்றத்தின் முன்றலில் நின்றிருந்த மல் லிகை தனது முழுமலர்களையும் புஸ்பித்து அப் பிரதேசமெங்கிலும் இலவச வாச வழங்கலை வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதன் கொடியொன்று யாரோ ஒரு பாரியின் தேருக்காக பரிதவித்ததுவோ என்னவோ பனிக்குடமேந்திய வாறு ஆதாரமற்று அசைந்த வண்ணமிருந்தது. அக்காலத்தில் மல்லிக் கொடிக்காகத் தேரினை தாரைவார்த்திட புரவலனிருந்தான் இக்காலத் தின் மானிடத்திற்காகத் தமைக் கொடுத்திட யாருளர் ..

ஆம் அந்த ஊரே உறங்கிவிட்டது. எங்கும் அமைதியின் பிரவாகம் அரசோச் சியது.

பூமிப்பந்தின் புள்ளியில் இருக்கவிந்ததினால் அம் மருளினை விரட்டி விடவோ என்னவோ அக் குடிசையின் உள்ளே யாரோ விளக்கேற்றிடும் சத்தம் நிசப்தத்தினைக் கிழித்தது.

அந்தக்குப்பி விளக்கின் சுடரொளியில் அவள் முகம் மின்னி ஒளிர்ந்தது. எதனையோ பறி கொடுத்த ஏக்கத்தின் தாக்கம் அவளது வதனத்தில் ரேகைகளாகியிருந்தன. கண்ணீர் ஆறு மடைதிறந்து கட்டற்றுப் பாய்ந்திருந்த அடையாளம் அச்சொட்டாய் அறிமுகம் செய்தன. அவளது கரங்களில்... ..

அம்மியில் அவசரமாக அரைக்கப்பட்ட அரளிவித்தின் ஆலகால நஞ்சு...

குணியத்தினை வெறித்திடும் பார்வைக் கோடுகளோடு அவள் விழிகள் பயணப்பட்டுக்

கொண்டிருந்தன. தூரத்தே ஊர்க்கோடியின் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒரு நாயின் அபசகுன அறிவிப்பின் ஒலி ஏகாந்தமாய்க் காற்றினைக் கிழித்து வெளியேறியது. இப்போது மீண்டும் அக்குடிசையில் இருள் அப்பிக்கொண்டது.

பனிக்குளிரின் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் பகலில் சேலையாகவும் இரவிலில் போர்வையாகவும் பயன்படும் அந்தக் கந்தல் சாரியின் கதகதப்பினில் பாக்கியம் சுருண்டு கொண்டிருந்தான். சீரான ராக சுருதியில் குறட்டைச் சத்தம் இருமலையும் இடித்துப் போட்டுவிட்டு வெளியேறியது. அவள் கையில் திட்டுத் தட்டாக இரத்தத்தின் ரேகைகள். அந்த கரியவிருளிலும் அவளது இலக்குப் பிசகவே இல்லை. அருகே உருக்குலைந்தவாறு ஓரிரு நுளம்புகள் உயிர்விட்டிருந்தன.

இதயத்தை இன்றே இழுத்துத் தரையினில் தள்ளி விடுகின்றேன் என்ற இறுமாப்பில் இடியாக ஒரு இருமல் அடியிற்றின் ஓரத்தினில் நின்று ஆக்ரோசமாக அதிர்ந்து வந்தது: காதருகினில் ஷெல் விழுந்தாற் போன்ற தொரு பிரமை. மீண்டும் ஓரிரு இருமல் ஒலிகள் உயிரினைத் தீண்டி விடவே...

பாக்கியத்தின் விழி இதழ்கள் சற்றே திறந்து கொண்டன: அந்த இருள் காட்டின் வழியே கைகளால் தடவியவாறு மண் நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்த தகரப்பேணியினைத் தட்டுத்தடுமாறியெடுத்துத் துப்பென்ற சத்தத்துடன் துப்பி வைத்தான்.

ச்சே இந்தப் பாழாய்ப் போன இருமல் இயமனாக வந்து தொலைந்துட்டுது;

ஒரு கொஞ்ச நேரம் என்றாலும் நித்திரை கொள்வமென்றால்... ..

ம் இருமல் மாத்திரமே... ..கடவுளே...

பாவம் பாக்கியம் மாமியின் இதயத்தினுள் பந்தாகச் சோகக்கோளமொன்று சூழ்ந்துகொண்டது: சின்னதான ஒரு பெருமூச்சு வெப்பமாக

நடுங்கும் கரங்களினால் அந்த அரளிச் சாந்தினை அள்ளி யெடுத்தபோது நெருடலாக அவள் உள்ளத்தில் நேற்று யாரோ ஒரு உளமறிந்தவன் கேட்ட சில வினாக்கள் ஊடுருவிப் பாய்ந்தன.

வெளியேறியது. பாக்கியம் மாமியின் கால்கள் முற்றத்தை நோக்கி நடைபயில் ஆரம்பித்தன. எங்கோ ஊளையிடும் நரியின் அவலக் குரலொன்று காற்றைக் காயப்படுத்தியவாறு காது வழியே கன்னமிட்டபோது பாக்கியம் மாமி நினைத்துக்கொண்டாள் யாரோ சாகப்போகினம்.

நிலா இப்போது நிரந்தரமாகக் கண்ணயர்ந்து கட்டிலில் சாய்ந்துவிட்டாள் போலும். பாக்கியம் மாமியின் கண்கள் வானத்தை ஊடுருவியபோது நட்சத்திரங்கள் சிரித்துக்கொண்டிருந்தன.

நிலவின் மறைவுக்காய் மனங்கலங்கும் அவளால் நட்சத்திரங்கள் வருகையினை இரசிக்கக் கூடிய மனநிலை அறவே இருக்கவில்லை. பாக்கியம் மாமிக்கு ஒரு பழக்கமுண்டு.

இடைச்சாமத்தில் தூக்கம் கலைந்தால் அவளால் அடுத்தபடி நித்திரையை நினைத்தே பார்க்கமுடியாமல் இருக்கும்.

முற்றத்தே வீற்றிருந்த அந்தக் கொன்றவின் கீழ் பாக்கியம் மாமி குந்திக்கொண்டாள். இதய சாளரத்தினூடாகச் சஞ்சலங்கள் சாமரம் வீசியதால் அந்நேர இயற்கையின் சோபனங்களில் சொக்கிப் போகமுடியவில்லை.

அனிச்சையாக பாக்கியம் மாமியின் கைகள் நாடியினை நாடிச் சென்று தாங்கிக்கொண்டன மீண்டும் ஆழமான பெருமூச்சொன்று வெப்பமாக வெளியேறியது.

சூரியக்கதிரினால் யாழ்மண் சூழ்ந்து கொண்டபோது அந்தச் சூட்டின் சூரைத்தனைத் தினைத் தாங்கிக்கொள்ளமுடியாத நிலையில் அனைத்து உடமைகளையும் அப்படியே கைவிட்டு உளம் நோக, உயிர்க்கருக, பருகவேனும் ஒரு துளி நீரின்றி, கண்ணீர்த் திவலைகளை அந்நேர உணவாகக்கொண்டு கயிறுறுந்த கன்றுகளாக அவர்கள் பெருத்த பெருவிழிகளில் அச்சத்தையும், ஆதங்கத்தையும் சுமந்தவாறு வன்விக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

வன்னியின் காலநிலையில் சுமார் இரண்டாண்டுகள் வரைக்கும் இயைபாக்கம் தரவில்லை. மலேரியா வடிவினில் மரணம் வந்து மார்க்கண்டு அப்புவும் மண்ணில் இருந்து மறைந்துவிடவே பாக்கியம் மாமி பொட்டிழந்து, பூவிழந்து போனாள்.

தனக்குள் இடிந்தும் சிதைந்தும் சிதிலமாகிப் போய் நசுக்கப்பட்ட நாணய நம்பிக்கைகளோடு இன்றுவரை பாக்கியம் மாமி இருந்து

வந்தாலும் ஏனோ தெரியாது இந்த இழப்பினை அவள் மற்றவர்களுக்குக் காட்டிக்கொள்வதில் கவனமெடுப்பதில்லை.

இடப்பெயர்வின்போது அநாதரவான நிலையில் பாக்கியம் மாமியுடன் வந்து ஒட்டிக் கொண்டவள்தான் பாரதி. மார்க்கண்டு அப்புளின் மறைவுக்குப் பின் பாக்கியம் மாமிக்குப் பாரதி தான் சகலதும் என்றாகிப் போனாள். பாரதிக்குத் தரணி போற்றும் தாய் கிடைத்த தவிப்பு. பாக்கியம் மாமிக்கு மகள் கிடைத்திட்ட மகிழ்வு.

ஏதோ கோடை மழையாக அத்தி பூத்தாற் போல் அரசு தரும் நிவாரணமும், பாரதி பகற் பொழுதுகளில் செய்யும் சிறு வேலைகளினாலும் அவர்களின் வயிறு கழுவுப்படுகிறது.

பாக்கியம் மாமியின் தனிமையின் மீது கல் லெறிந்து விட்டு நீர்ப்பாம்பாகத் தலைநீட்டியது பாரதியின் நினைவு.

இன்றுவரை நீயேன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றாய் என யாரும் கேட்டால்.

“என் வாழ்வின் அர்த்தமே பாரதிதான்” என்று பாக்கியம் மாமியின் பதிலிறுப்பு அமையும். அந்தப் பாரதி! ---

கொஞ்ச நாட்களாகச் சரியில்லை..... பாக்கியம் மாமியோடு முன்னர் போல் கதைப் பதுகூட இல்லை. முணுமுணுப்புகளோடு சரி --- முரண்பட்ட ரீதியில் கதைக்கிறாள். சோகங்களை முக்காடிட்டுக் கொள்கின்றாள்.

பலதடவைகள் பாக்கியம் மாமி பால் சுரந்திருமளவிற்குப் பாசமாகக் கேட்டும் பலன் இல்லை. “ஒன்றுமில்லையணை”

என்ற ஒவ்வாத பதிலே பாரதியால் பகிரப்படுகின்றது. பாரதி, என் மகளே, உனக்கு என்ன நடந்தது. நிச்சயம் உனக்கு எதுவோ நடந்துவிட்டது. நீயேன் தனிமையை நாடுகின்றாய் ---

பாக்கியம் மாமியின் இத்தனை வருட வாழ்வியலின் அனுபவ வீச்சினில் புரியாத புதிராகப் புதர் மண்டிய காடாக இப்போது சில நாட்களாக பாரதி பரவிக் கிடக்கின்றாள்.

பாரதியின்: நலமற்ற இந்த நடத்தையால் நகம் பட்டதும் பால் வடிக்கும் பப்பாசியைப் போல் ‘பாக்கியம் மாமி

விழி கசிந்தாள்:
விரல் துடைத்தாள்.

பாரதி பிள்ளை என்று
பாசத்துடன் பலதடவை அழைத்தாள்
அந்த அறையில் இருந்து அதற்கான பதில்
வரவே இல்லை.

பாரதியால் அந்தத் தோல்வியைத் தாங்கிக்
கொள் முடியவில்லை
எதிர்பார்ப்புகள் ஏமாற்றமானதால் அவளது
அகம்
உணர்வுகள் மேலெழ அவசரமாகப் பல முடிவு
களை
அக்கினி வீச்சாக அள்ளி அணிந்துகொண்டது.

நீதன், நீயெனை ஏமாற்றி விட்டாய்!
மலர் மாலைக்குப் பதிலாக மலர்வளையம்
சாத்தி விட்டாய்...

நான் இனி வாழ்வதால் என்ன பயன்?
என்னால் வாழ முடியாது.
வாழ்க்கையென்றால் என்ன?
அது சந்தோசம் - வாழ்க்கை என்றால்
அது பரவசம் - வாழ்க்கை என்றால்
அது பரிணாமம்
ஆனால் என்னுடைய வாழ்க்கையில்?

லௌகீகம் என்றால் சிக்கல்
உலகம் என்றால் ரணம்
உறவு என்றால் சுமை
என்னால் உன்னைத் தழுவி வாழமுடியுமே தவிர
உன்னைத் தள்ளி வாழ முடியவே முடியாது.

பேயோடு வாழ ஆசைப்பட்டால் புனியமரம்
ஏறத்தான் வேணும்
எனக்குத் தெரிந்தது இவ்வளவுதான்.
கொள்ளு வாங்க என் கையில் காசில்ல
பிறகேன் எனக்குக் குதிரை.

இப்போது மீண்டும் அந்த அறையினுள்
வெளிச்சம் வீசத் தொடங்கியது.
அந்த இதமான பதிலிறுப்புக்களில் அவள் சிந்
தனை
சற்றே சிறகுவிரித்துப் பலக்க ஆரம்பித்தது.

காலா காலமாய் காய்ந்து கிடக்கும் மூங்கில்
காட்டினில்
கனல் விழுந்தால் அது எரிவதற்குத் திங்கள்
ஒன்று தேவையில்லை.

விதைக்குள் உயிர் உறங்கிக் கொண்டுதான்
உள்ளது

ஒரு மழைத்துளி விழுந்துதான் அதை உசுப்பிட
வேண்டியதாய் உள்ளது.

இது கால-ஓட்டத்தின் அனுபவ நியதி

காரணம் இடியினை ஒளித்து வைத்திருக்கும்
இதயங்கள் மழைத்துளியினையும் எங்கோ ஒரு
மூலையில் மறைத்து வைத்திருக்கும் என்பது
அந்த

உளமறிந்தவன் அறிந்திருக்கச் சாத்தியமிருந்தது

உளமறிந்தவன் உவர்ந்த உன்னத நீர் புறக்
குடத்து
நீரல்லாமல் பாரதியின் உளக்குடத்தினில் பல்
வேறுபட்ட
பட்டறிவுச் சிந்தனைகளை இப்போது உற்பத்தி
செய்து வைத்தன.....

அவளது சிந்தனையில் இப்போது தெளிவு
இருந்தது.

மரணத் தராசினில் ஏற்றிப் பார்க்கத் துடித்த
அவளது வாழ்க்கையின் எடை அவள் பிம்பத்தின்
முன்பு பிரளயமற்றதாகக் காட்சி தந்தது.

தற்கொலை செய்யத் துடிப்பவன் முதலில் தன்
னம்பிக்கையைத்தான் கொலை செய்கின்றான்.
பாரதி தன்னைத் தானே நொந்துகொண்டாள்.

அருகே கிடந்த அரளிச் சாந்தினை அனிச்சை
யாக

அவளது நீண்ட கரம் எடுத்து எங்கோ எறிந்தது.
அவளது முதுகின் பின் இருந்த பள்ளமும்
முகத்தின் முன்பிருந்த இருட்டும்
அகன்றுவிட்டன. நானைய நம்பிக்கை வாழ்
வியலின்
அர்த்தத்துடன் பாக்கியம் மாமியின் வடிவினில்
வந்து நின்றது.

பாரதியின் பாச ஊற்றுக்கள் உடைப்பெடுத்தன
ஓடிச்சென்று பாக்கியம் மாமியைக் கட்டிக்
கொண்டாள்.

அம்மா என்னை மன்னித்து விடு.

அழுதபடி அவளருகே வந்த பாரதியை அன்பாக
அணைத்துக் கொண்டாள் பாக்கியம் மாமி.

இப்போது
முற்றத்தே வீற்றிருந்த மல்லிகையின் மணம்
அவர்களின்

நாசியினுள் புகுந்த போது

வெளியே;

விடியலுக்கான ஆயத்தங்கள் தெரியத்தொடங்
கின.

கவிதை

“தளிரொன்று நிமிர்கிறது”!

வளரும் தளிரொன்று
வாடி நின்ற கதையொன்று
உளமாரவே வருந்தி
நான் நிமிர்ந்த கதையிங்கு.

நான் பிறந்த நாளன்று
என் உறவு இழந்திங்கு
என் மனம் சோர்ந்ததென்று
ஏட்டினில் எழுதுதிங்கு.

மனையோரம் இருகுண்டு
மிக் போட்ட போது - அம்மா
கதை சொல்லக்
கதவோரம் நானிருந்து கொண்டேன்.

கதைசொல்லும் முகமிங்கே
சதையாகிக் கிடக்க
நிலையோடு நான் சரிந்து
தனியாகக் கிடந்தேன்.

தலை சாய்த்து நான்படுத்த
தோள் சிதைந்து போயிற்று.
நானிருந்து நிலாப்பார்த்த
முகமென்ன ஆயிற்று?

தாரை விமானமொன்று
தாகங் கொண்டு வந்ததிங்கு
அன்னை உயிருக்கல்ல
என்மன அமைதிக்கும் தான்.

உணவுண்ண மறந்து
உளம் சோர்ந்திருந்தேன்.
தனிமை தனைநாடி
தவியாயத் தனித்தேன்.

பேய்பிடித்த தென்றெண்ணி
பேராரவாரம் செய்தென்னை
கலையாடி முன்னாலே
தலைகுனிய விட்டார்.

பெருமுனி பிடித்ததென்று
பெருந்தடி கொண்டடித்தார்.
பெருமை மிகு இறைவனும்
தலைகுனிந்து நின்றார்.

மனக்காயம் தனை மாற்ற
உடற்காயம் தந்தார்.
என் உற்ற உறவுகளை
என் உளமறியாது நின்றார்.

உளமறியொருவன்
இனம் கண்டு வந்தான்.
மூடமதி கொண்டார் தனிலிருந்து
எனைக் காத்துக் கொண்டார்.

அதிர்வான கதை தன்னை
இதமாகக் கேட்டார்.
உளமார நான் வருந்த
உறுதுணையாக நின்றார்.

புதைத்து வைத்த துயரெல்லாம்
புலம் பெயர்ந்து போக
புடை சூழ வந்தது பார்
புத்தொளியின் தேர்.

சா. புனிதன்

அர்த்தத்தினைத் தேடி

யோ. சர்வேஸ்வரி

எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது அறிவு
- திருக்குறள்

வாழ்விலே பொருள் இல்லாதபோது சோர்வும் கவலையும் மிஞ்சுகின்றது. அது வாழ்விற்குப் புதுப்பொலிவு இல்லாமற் செய்துவிடுகின்றது. ஆகவே மாஸிடவாழ்விற்கு எது அர்த்தம் தருகின்றது என்பதைத் தெரிவுசெய்வதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். நான் ஏன் இங்கு இருக்கின்றேன்? ஏன் இவ்வாழ்க்கை வாழவேண்டும்? எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கு போகின்றேன்? என்னுடைய வாழ்வின் பொருளென்ன? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு எமது வாழ்வின் அன்றாட அனுபவங்களில் இருந்து பதில் கண்டு எமது வாழ்வுக்கான அர்த்தத்தை உருவாக்கவேண்டும். இவ்வர்த்தத்தைப் பெற்றோர், சமூகம், மதம், அரசியல், கல்வி, இவை எதுவும் தருவதில்லை. மாறாக நமது வாழ்க்கையில் வருகின்ற துன்பத்தில் பொருள் காண்கின்ற மனநிலையும், அர்த்தம் இல்லையென்று தோன்றுகின்ற சூழ்நிலையில் அர்த்தத்தைத் தேடுகின்ற மனநிலையும், தன்னையும் பிறரையும் அன்பு செய்வதில் வாழ்வின் அர்த்தம் அடங்கி இருக்கின்றது என்ற தெளிவும் வாழ்க்கைக்குப் புதுவித அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றது.

இதற்கு எடுத்தக்காட்டாக உளவியலாளரான விக்டர் பிராங்கின் (Victor Frankl) தனது வாழ்வில் வந்த துன்பங்களை எதிர்கொண்டு வாழ்ந்து காட்டி அதில் அர்த்தம் கண்டு எல்லோருக்கும் வழிகாட்டிச் சென்றுள்ளார். அவர் எப்படி அர்த்தம் கண்டார் என்பதை அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் மூலம் பார்ப்போம். விக்டர் பிராங்கின் ஒரு மருத்துவர். இவர் 1905-ம் ஆண்டு ஆஸ்திரிய

நாட்டின் தலைநகரமான வியன்னாவில் பிறந்தார். இரண்டாம் உலகப்போரின்போது இவரையும் இவரது குடும்பத்தையும் நாசிப் படைகள் சிறைப்பிடித்தனர். மனைவி, பிள்ளைகள் ஓர் இடமாகவும் விக்டர் பிராங்கின் இன்னோர் இடமாகவும் சித்திரவதை முகாமில் தனித்து விடப்பட்டு, நிர்வாணம் ஆக்கப்பட்டு, தலை குணிய வைக்கப்பட்டு, வெட்கத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, எல்லாவற்றையும் இழந்து ஏன் வாழ வேண்டும்? என்ற சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட போதும் கூட மருத்துவரான விக்டர் பிராங்கின் தன்னுடைய வாழ்வின் அர்த்தத்தை தான் கண்டுகொள்ளவேண்டும் என்பதில் நிலையாக இருந்தார். அவர் 1959-ம் ஆண்டு "அர்த்தத்துக்கான மனிதனின் தேடல்" (Man's Search for Meaning) என்ற நூலினை யாத்தார். அதில் தன்னுடைய வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோகங்களை, வேதனைகளை, பரிதவிப்புக்களை எல்லாம் அந்த நூலின் முதலாம் பகுதியிலேயே குறிப்பிட்டு உளநல உதவி வழங்குவதிலும் வாழ்வின் அர்த்தம் பெறுவதிலும் முழுமை பெறுகின்றார். அத்தோடு இவர் ஒரு மனிதனியல் உளவியலாளராகக் கணிப்பிடப்படுகின்றார். இவருக்கு 122 பல்கலைக்கழகங்கள் சிறப்பு முதுமாணிப்பட்டம் கொடுத்துள்ளன.

அவர் வாழ்வின் அனுபவங்களைச் சொல்லும்போது ஒரு நிகழ்வை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகின்றார்; அந் நிகழ்வு ஒஸ்விற்ஸ், தனோ என்ற இரு சித்திரவதை முகாம்களிலும் நடந்தவை. இவர் அங்கே இருந்த காலப்பகுதி 1942 - 1945 வரையாகும். அச்சித்திரவதை முகாமில் எந்த ஒரு சிறு தவறு நடந்தாலும் அவர்கள் மிகவும் அதிகமாகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஒரு சிறு திருட்டுக்குக்கூடத் தண்டனை வழங்கப்படும். தூக்கிவிடப்படுவதே அங்கே கொடுக்கப்படும் தண்டனை. பசி பொறுக்கமுடியாமல் சமையற் பகுதியில் இருந்து ஒரு சிறு உருளைக்கிழங்கை யாராவது எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டால் அதனை யார்? என்று கேட்டுத் தண்டனை வழங்கப்படும். இல்லையெல் அச்சித்திரவதை முகாமில் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு பேரும் உணவின்றி விடப்படுவார்கள். இச்சூழ்நிலையில் தவறு செய்தவன் தன்னுடைய தவறை ஏற்றுக்கொண்டால் தூக்கில்

வாழ்வில் நாம் எந்தச் சூழலிலும் நம்பிக்கை இழந்து விடக்கூடாது. அடுத்த நிமிடம்... என்ன நடக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாது ஆனால் நல்லது நடக்கும் என்ற ஆழமான நம்பிக்கை நம் உள்ளத்தில் பதிய வேண்டும்.

இடப்பட்டு விடுவேன் என்பதை உணர்ந்துதான் தான் தவறு செய்தேன் என்பதைக் கூறமாட்டான். அன்று எல்லோரும் பட்டினி கிடப்பார்கள். சாதாரணமாகவே அவர்களுக்குப் போதிய உணவு கிடைப்பதில்லை. தற்போது எல்லோரும் சோர்ந்தே போனார்கள். பலர் படுத்துவிட்டார்கள். இனி ஆசைகளை இழந்து, நல்ல அனுபவங்களை இழந்து, வாழ்வின் அர்த்தங்களை இழந்து இப்படியே மாண்டு போனாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் இப்படி அணு அணுவாகச் சாகப்போகின்றோமே என்று சோர்ந்து கிடந்தார்கள். அப்போதுதான் விக்ரர் பிராங்கின் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார் "வாழ்வில் நாம் எந்தச் சூழலிலும் நம்பிக்கை இழந்துவிடக்கூடாது. அடுத்த நிமிடம் அடுத்த நாள், அடுத்த வாரம், அடுத்த மாதம், அடுத்த ஆண்டு என்ன நடக்கும் என்று நமக்குத் தெரியாமற் போகலாம். ஆனால் நல்லது நடக்கும் என்ற ஆழமான நம்பிக்கை நம் உள்ளத்தில் பதியவேண்டும். நாம் ஏதோ ஒரு சில காரியங்களுக்காக வாழ்கின்றோம் என்ற உள்ளுணர்வை உருவாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். நம் முடைய வாழ்விற்கு அர்த்தம் உண்டு. எச்சூழ்நிலையிலும் நம்மால் வாழமுடியும் என்னும் உறுதி எமக்கு வேண்டும். மனித இனத்தின் விடுதலைக்காக ஒருவர் துன்பத்தை எதிர்கொள்ளலாம். இது அர்த்தமுள்ள ஒப்பந்தம். இது அவருடைய துன்பத்தைக் குறைத்து வாழ்விற்கு நம்பிக்கையூட்டியது. கடவுளோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளாமல் இருந்தாலும் நமக்குள்ளேயே ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். நாம் நம்பிக்கை இழந்துவிடவோ சோர்ந்து போகவோ அவசியம் இல்லை என்று கூறினார்.

சோர்ந்து, தங்களின் வாழ்வு அழிந்துவிட்டது என்று தரையில் கிடந்தவர்கள் மீண்டும் முகத்திலே உள்ளொளி பெறுவதாக விக்ரர் பிராங்கின் அவதானித்தார். தன்னுடைய இந்த அர்த்தம் உருவாக்கின்ற செய்தி அவர்களுடைய மனத்திலே, முகத்திலே பொலிவைக் கொண்டுவருவதைப் பார்த்தார். தன்னால் மற்றவர்களுடைய வாழ்விற்கு அர்த்தம் கொடுக்கமுடிகின்றது நம்பிக்கை ஊட்ட முடிகின்றதெனில் அவர் தன்னுடைய வாழ்வின் அர்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றார். இத்தகைய செயல்கள் பலருடைய வாழ்விற்கு அர்த்தம் தருகின்றது என்பதில் திருப்தியடைந்தார். இவர் சொடுக்கும் உளநல உதவிக்குப் பெயர் "லோகோ சிகிச்சைமுறை" (Logotherapy) அதாவது மனிதனுக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை அவன் அந்நிகழ்வை எப்படிப்

பார்க்கின்றான் என்பதில் தங்கியுள்ளது. இவருடைய தத்துவங்களும், அனுமானங்களும் மனிதனை, வாழ்க்கையில் நோக்கினை அடிப்படையாகக்கொண்டு செயற்படும் ஒருவனாகவே அடையாளப்படுத்துகின்றன. இது இயற்கை. மனிதன் தானாகவே சுயமாகவே தீர்மானிக்கும் பண்பு கொண்டவன் என்றும் பல சிக்கல்களின் மத்தியில் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்போடு செயற்படும் ஆற்றல் கொண்டவன் என்பதிலும் சுதத்திரத்தைப் பேணி அதை மதிக்கின்ற ஆற்றல் கொண்டவன் என்பதிலும் அவருடைய கோட்பாடு விளங்குகின்றது. முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல் மனித இனத்துக்கு என்ன நடக்கின்றது, நடந்தது என்பதை விட எவ்வாறு தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிகழ்வைப் பார்க்கின்றார்கள் என்பதில் விளங்குகின்றது. இதனை அவர் ஆறு கோட்பாடுகளாகப் பிரித்து கூறியுள்ளார். மனிதன் சுயவிழிப்புணர்வு ஆற்றல் உடையவன். மனிதன் சுதத்திரமும் பொறுப்புணர்வும் உடையவன். தனித்துவத்தைத் தேடலும் பிறரோடு உறவும் உடையவன் அர்த்தத்தைத் தேடுகின்றவன் அதனால் பட்டடத்துக்கும் அதன் நிர்ப்பந்தத்துக்கும் ஆளாகப்படுபவன் அதன் பின் இழப்பைப்பற்றிய விழிப்புணர்வு உடையவன் என்ற இந்த ஆறும் கழற்சி முறையாகச் செயற்படும் என்கின்றார்.

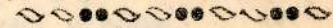
இவர் இன்னும் சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏன் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றால் தான் எப்படி ஒவ்வொரு துன்பத்திலும் தனது வாழ்வின் அர்த்தத்தைக் காணவேண்டும். அதில் ஒரு முழுமை அடையவேண்டும் என்ப தற்காகவே. சித்திரவதை முகாமில் அவர் பட்ட துன்பங்கள் வருமாறு: உணவைப் பொறுத்த வரை ஒரு நேரம் அதுவும் அரைவயிறுதான் கிடைக்கும். அங்கே யாராவது மயக்கமுறும் நிலையில் இருந்தால் நச்சவாயு அறையில் தான் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். அவர் இறக்கவேண்டிய நிலைதான். இவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு வழங்கப்படும் காலணி, பணியதும் அவர்களுடைய காலுக்கு அளவில்லாததும் ஆகும். அதைக் கட்டாயம் போட்டுத் தான் வேலை செய்யவேண்டும். அப்படியான சூழ்நிலை. இவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்தும் விக்ரர் பிராங்கின் தன்னைச் சோர்வுற்றவராகக் காட்டிக்கொள்வது இல்லை. மேலதிகாரிகள் வரும்போது உற்சாகமாகவே இருப்பார். இவருக்கு முன்னர் இருந்தவர்களின் ஆலோசனைப் படியே நடப்பார். இவ்வாறு உற்சாகமாக இருப்பவர்கள் பின்னர் வேலை செய்யவேண்டும். அங்கே கொடுக்கப்படும் வேலைகளில் ஒன்று சுவக்கிடங்கு வெட்டுதல் மற்றது நீர் குழாய்க்

கிடங்கு (பைப்லைன்) வெட்டுதல், விக்ரர் பிராங்கிளுக்கு கிடைத்த வேலை நீர்க் குழாய்க் கிடங்கு வெட்டுதல் ஆகும். ஆழமாக வெட்டாத வர்களுக்கு அங்கே கொடுக்கப்படும் தண்டனை பல்லினாலேயே கிடங்கு வெட்டவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால் விக்ரர் பிராங்கிள் கிடங்கு வெட்டுவதைப் பார்த்த அதிகாரிக்கு இவரில் விருப்பம் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் பொது வாகக் கூடும்பொழுது வரிசைக்கிரமமாகவே செல்லவேண்டும். ஒருவர் மயங்கி விழும்போது அவருடன் தடக்கி மற்றவர் விழுந்தால் கூட அவரும் நச்சுவாயு அறைக்கே செல்லவேண்டும். அப்படியான கொடுமை. இந்த நிலையிலும் விக்ரர் பிராங்கிள் உறுதியுடன் இருந்தார்.

இவ்வாறு இருக்கையில் இராணுவ அதிகாரி ஒருவர் விக்ரர் பிராங்கிளை அழைத்துக் கொண்டு போனார். அவருக்கு ஒரே மனப் போராட்டம். ஏன்? எதற்காக? என்னை அழைத்தார்? என்பதுதான். இராணுவ அதிகாரி, தனக்கும் மனைவிக்கும் ஏற்பட்ட மனப்போராட்டம் பற்றிக் கூறினார். விக்ரர் பிராங்கிள் உளவியலாளர் என்பதால் அவருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். இதனால் அங்குள்ளவர்களுக்கு மருந்துவராக இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார். இதன் காரணமாகப் பகலில் வேலை செய்வார்; இரவில் மனவேதனையுடன் இருப்பவர்களுக்கு அருகில் இருப்பார். ஆறுதல் கூறுவார். மறுநாள் அவர்கள் அடைந்த சந்தோசத்தைக் கூறும் பொழுது, கேட்டுச் சந்தோசமடைவார். மருந்து இல்லாமல் அநேக நோயைக் குறைத்தார். இதை விட இன்னொரு நிகழ்வு அவர் நீர்க்குழாய்க் கிடங்கு வெட்டும்போது பிறந்த நாள் வாழ்த்து பாடப்படுகின்றது என்று சிந்திக்கும்போது தனது மனைவியின் பிறந்த நாள் அன்று என்பது நினைவிற்கு வந்தது அவரது மனம் மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. மனைவி என்ன நிலை ஆனாள்? பிள்ளைகள் என்ன நிலையானார்கள்? என்று சிந்தித்துவிட்டு அவர்களுடன் வாழ்ந்த சந்தோசமான நிகழ்வை நினைத்து மனநிறைவு அடைந்தார். ஆனால் விடுதலையடைந்து வந்த பின்னர் தனது மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதரன் இவர்கள் போரில் இறந்து விட்டதை அறிந்தார். சந்தோசமாக விடுதலையடைந்து வரும்போது தாங்கமுடியாத துன்பகரமான செய்தியைக் கேட்டு வேதனையடைந்தார். ஆனால் சோர்ந்து போகவில்லை அவர் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பநிலை ஒவ்வொன்றையும் ஏன் கூறுகின்றார்? ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்துக்கும் தான் எப்படித் தனது துன்பத்துக்கு முகம் கொடுத்துத் தனக்கு ஏற்பட்ட சவால்களை எதிர்கொண்டு வெற்றி அடைந்

தார். எப்படித் தனது வாழ்வில் அர்த்தம் கண்டார் என்பதைக் கூறுவதோடு ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குக் கிடைத்த வாழ்வில் முழுமை பெறவேண்டும். இதில் அர்த்தம் காணவேண்டும் என்பதனைத் தனது வாழ்க்கை மூலம் வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றுள்ளார். இதனை ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏற்படும் துன்பத்தைக் கண்டு சோர்ந்து விடாது விக்ரர் பிராங்கிளின் வாழ்வைப் பின்பற்றித் தமது வாழ்வில் அர்த்தத்தைக் கண்டு முழுமை காணத் தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொள்வதில் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். விக்ரர் பிராங்கிளின் வாழ்க்கை வரலாறு எம் எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

நமது பாதைகள்

பா க்யூ

உன் பாதை எப்போதும்
உண்மையாய் இருக்க வேண்டும்.
உன் திட்டத்தினால் - இந்த
உலகத்தைத் திருத்த முன்,
உன்னையே திருத்த வேண்டும்.
உனக்குப் பின்னால் - இந்த
உலகமே திரண்டிட வேண்டும்.
உனக்குப் பின்னால் இருக்கும் ஆசைகளை,
உன் வழித்தோன்றல் வரைந்திடல்-
வேண்டும்.

கணக்குப் பார்க்கையில் - காலம்
கல்லில் சிதைபடலாமோ?
நாம் நடத்துய நல்லதையே
நாளும் புகழ வேண்டும்.

உன் பாதை எப்போதும்
உண்மையாய் இருக்க வேண்டும்.
உன் திட்டத்தினால் - இந்த
உலகத்தைத் திருத்த முன்,
உன்னையே திருத்த வேண்டும்.

"புதுவருடம்"

வே. சகிலா

புது வருடம் பற்றி உங்கள் திட்டம் என்ன?
என்றது ஒரு குரல்
வெற்றி என்ற குரல் பரவலாக ஒலித்தது!
ஆனால் அவை நெஞ்சைத் தொடும்-
கீதமல்ல
ஆழத்தை நோக்கும் அவலமாகவே-
இருந்தன
இருளில் அக்கூட்டம் நடந்தது.
கூட்டத்தில் இருந்த
ஒருவன் இடம் எங்கே என்றான் அதற்கு
இன்னொருவன்
அதோ தூங்குகின்றானே ஒரு மனிதன்-
அவனது மனத்துள்.
அவன் எழுந்தாலும் அந்த இருள்படர்ந்த-
கருமை
கலைவது கிடையாது.

அங்கு அவனது தாழ்வுத் தனம் தலை-
தூக்கி அவனை
அடிமையாக்கியது. அவன் சோர்வு,
அச்சம், பதட்டம்
வெறுப்பு, விரக்தியினால் ஆட்கொள்ளப்-
பட்டான்.
அந்த நேரத்தில் தான் ஒருவன்
எமக்கு உளம் வளமற்றுப்
போய்விட்டது எமக்கு உளவளத்துணப்-
பணி வேண்டும்
என்றான்.
பரவியே வருகின்றது! எங்கும் பரவி-
வருகின்றது, அதுவும்
வன்னி மண்ணில் எம் பணி நிச்சயம்!
"ஒருவரை வளர்விப்பது எம் கையில்-
தான் என்றது,
எம் பணி"

தாழ்வுத் தன வாழ்க்கை போதும்!-
தனிமையான வாழ்க்கை
வேண்டாம்! இருளில் இருந்து ஒளிக்கு-
வா! என்றது எம்பணி.

அதுமட்டுமா வருந்துவோரைத் தலை-
தூக்கி வாழ நான்
கை கொடுப்பேன் என்றது எம் பணி.
தாழ்வுத் தனம் உள்ளவன் துணிவுடன்
விழித்தெழுந்தான். அவனது உணர்வுகளில்
நின்று மீண்டான்
அவனது திருப்திப் பார்வையில் ஒளி-
பிரகாசித்தது.
புது வருடம் பிறந்து விட்டதா? என்றது-
ஒர் குரல்
ஆம் குழந்தாய் பிறந்து விட்டது என்று-
எதிரொலித்தது
எங்கும் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கை-
மெல்ல மெல்லப் பரவத்தொடங்கியது.

"ழித்தநால் விழித்துக் கொண்டேன்"

ப. சண்முகராசா

விழித்தேனடா அன்று வழி தெரியாமல்.
உணைப் பழித்தேனடா நன்று
பிழை தெரியாமல்.
கழித்தேனடா வீண்பல நாட்களை-
அதனால்
சலித்தேனடா என் வாழ்வினை.
என்ன செய்வதென்று எனக்கே-
தெரியவில்லை.
ஏனெமாய்ச் சிரித்தனர்
ஒருவரல்ல பல பேர்.
வழி இதுவென்று சென்றேன்.-
துணையாளரை.
புது வழி பெற்று வந்தேன்
துணையாளராய்.

“மனம் மாறுதலுக்கான விலை அதிகமானது”

“நான் மனதில் பண்பும் நிலையை அல்லது சிறப்பியல்பை உருவாக்குவதற்கே முதலிடம் கொடுக்கிறேன்” — காந்தியடிகள்

திரு. பெ. கணேசமூர்த்தி

இன்றைய சமூகச் சூழலில் இழப்புக்களும் துன்பங்களும், கஸ்ரங்களும் மலிந்து கிடக்கும் இக்கால கட்டத்தில் மனிதன் “மனிதனாக” வாழ்வதற்கு “மனித மனப்பாங்கு”, மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும். நாளாந்தம் ஏற்படும் சவால்களுக்கும், பிரச்சனைகளுக்கும் முகங்கொடுத்துச் சாதகமான நிலையை உருவாக்குவதற்கு மனவலிமை தேவைப்பாடாக உள்ளது. மனத்தினால் தாங்கக்கூடிய சக்தியை மனப்பாங்கு கொடுக்கின்றது. இவ்வறுதிப்பாட்டில் நிலைத்திருக்க மனப்பாங்கு தெளிவானதாக, உயர்வானதாக, திறனுடையதாக, உத்வேகமானதாகச் செயற்படுவதிற்தான் தங்கியுள்ளது. எடுத்த காரியத்தில் நல்ல விளைவு கிடைக்கவேண்டும் என்பதில், ஒவ்வொருவரும் ஆர்வமாகவும், அக்கறையாகவும், நாட்டமாகவும் இருக்கின்றனர். இவை யாவும் சாத்தியமாகக் கூடிய “கருப்பொருளை” கருத்திற்கொண்டு “நம்பிக்கைப் பாய்ச்சலோடு” நடக்கின்றவை ஆகும். இதற்காக மனத்திடம் எவ்வளவு உந்து சக்தியை, பொறுமையை, அமைதியை, அர்ப்பணத்தை நாம் வேண்டுகின்றோம்.

ஒவ்வொருவருடைய பண்பும் தனித்துவமானதே! இதில் மகத்துவமாக மாறிவருகின்ற இக்காலத்தில் பற்பல தடைக்கற்களைக் கடந்து சென்று முன்னேற முயற்சிக்கின்றனர். இங்கே தடைக்கற்களாகப் போர் அனர்த்தங்களின் புலம் பெயர்வு, குடும்ப உறவுகளின் பிரிவு, உயிர் இழப்பு, அங்க இழப்பு, சொத்து இழப்பு, தொழிலிழப்பு, வாழ்க்கை வசதியிழப்பு என்றெல்லாம் அடுக்கிக்கொண்டு போகலாம். இப்போரின் உபாதைகளால் விஞ்சிய எச்சங்களே! காயங்களாகத் தழும்புகளாக, கறைகளாக ஒவ்வொருவருடைய நெஞ்சங்களிலும் ஆழமாகப் புதைந்து இருக்கின்றன. உடனுக்குடன் உளப்பாதிப்பை உணராவிட்டாலும் காலவோட்டத்தில் சிறிய பாதிப்போ, பேரிழப்போ ஏற்படுகின்ற போது உணர்வு மரத்துப்போவது அல்லது அதிர்ச்சிக்குள்ளாவது தவிர்க்க முடியாததொன்றே ஆகும். இவ்வேளையில் வன்முறை நடத்தைகள், அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களில் ஈடுபடுதல் குழப்பமடைதல் என்பன விஸ்வரூபமெடுக்கின்றன. இந்நிலையில்தான் உணர்வுகளால் மனிதன் ஆளப்படுகின்றான். இது இயல்பான வாழ்வுக்கு மிகவும் இடையூறாக இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனது ஞாபகத்தில் உதித்த நிகழ்வை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

சிக் குள்ளாவது தவிர்க்க முடியாததொன்றே ஆகும். இவ்வேளையில் வன்முறை நடத்தைகள், அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களில் ஈடுபடுதல் குழப்பமடைதல் என்பன விஸ்வரூபமெடுக்கின்றன. இந்நிலையில்தான் உணர்வுகளால் மனிதன் ஆளப்படுகின்றான். இது இயல்பான வாழ்வுக்கு மிகவும் இடையூறாக இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனது ஞாபகத்தில் உதித்த நிகழ்வை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

கருவூலம் ஒன்றைப் பற்றிப் பிடிக்கும் போது மனமாற்றம் நிகழக்கூடிய வாய்ப்பு அதிகமாக இருந்தது.

திருத்துவதற்காக கடையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்த எனது வானொலிப் பெட்டியைத்திரும்பப் பெறக் கடைக்குப் போயிருந்தேன். ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் அக்கடைக்காரனோடு வாக்கு வாதப்பட்டிருந்தேன். அந்நேரம் கோபப்பட்டதற்காக மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும் என்றே உள்ளூணர்வு தூண்டியது. ஏனெனில் மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு வானொலிப் பெட்டியைத் திருத்தி இரண்டு நாட்களில் தருவதாக வாக்களித்த கடைக்காரன், பின் தொடர்பு கொள்ளும் போதெல்லாம் சாட்டுப்போக்கைச் சொல்லிவிடுவான். அந்நேரத்தில் திருத்த வேலையில் கெட்டிக்காரன் என்றே மனதில் எண்ணம் வட்டமிட நான் சகித்துக் கொண்டு திரும்புவது வழக்கம். இம்முறை நேரிரிடையாகச் சொல்லவேண்டும் என்றே நினைத்திருந்தேன். ஆனாலும் என்னை நிதானித்த போது எனக்குள் ஓர் அவசரம் பிறந்திருந்தது. மேல்நாட்டுத் தூதுவர்கள் நம்நாட்டுத் தலைமைகளுடன் சேச்சுவார்த்தை முன்னெடுப்புக்கள் ஏற்பாடான வேளையாக இருந்தது. இது

பற்றிய வானொலிச் செய்தியினை உடனுக்குடன் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்குள் இழையோடி இருந்தது அதே தருணத்தில் பணியின் தேவை தூர இடத்தில் இருந்தமையினால் அப்போது வேலை மாற்றம் செய்யப்பட்டது. புதிய இடத்தரிசிப்புக்காக என்னைத் தயார்ப்படுத்திய வண்ணம் வானொலிப் பெட்டியை எடுத்துச் செல்லவும் ஆதங்கப்பட்டிருந்ததை உணர்ந்தேன்.

என்னிடம் கடைக்காரன் தந்த உறுதிப்பாடுகளைப் பற்றி நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்பதைக் கோபத்துடன் கூறினேன். அவரோ பதிலுக்கு என்னென்னவோ பேசினிட்டார். இறுதியில் வேறு இடத்தில் திருத்தக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லிவிட்டு உடனே நகர்ந்தேன். மறுநாள் அவர் வாய் திறக்க முன்பு நான் நேற்றுக் கோபமாகப் பேசியதையிட்டு மனவருத்தப்பட்டதாகக் கூறவே அவரும் தன்னுடைய கடை வேலையை அலட்சியப்படுத்திய தற்காக மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டார். இருவரின் மௌனத்தின் பின்னே ஒரு நிலையானோம். அந்நேரம் வானொலிப் பெட்டியை திருத்தித் தருவதாக வாக்களித்து சிறிது நேரத்தில் திருத்திக் கையளித்தார்.

இங்கே என் மனோ நிலைமையும் நடந்து கொண்ட முறையும், உணர்வுகளின் மேலாதிக்கமும் இருவருக்கிடையிலான பிரச்சனையைப் புரிந்துகொள்ளத் தடையாக இருந்தது. தன்னையும், தன் பிரச்சினையையும் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற கட்டத்தில் காரியம் செயலாக்கப்பட்டுள்ளது. அக்காலம் வரும்வரை என்னிடம் எவ்வளவு சகிப்புத் தன்மையை, நேர அலைச்சலை, மனத்திடத்தை, அமைதியைக் கேட்டு அர்ப்பணம் செய்து பொறுமைப்பட்டிருக்கிறேன். இம் மனமாற்ற சூழல் தோன்ற நான் கொடுத்த விலை அதிகமானதென்றால் சாலவும் பொருந்தும். இச் செயற்பாட்டில் உளவியலாளர் சிக்மன்ட் புரொயிட் மனத்தின் தன்மையைக் குறிப்பிடும்போது “துன்பமான சூழ்நிலையோடு நீடித்திருக்க விரும்பவில்லை என்றும் அதை அகற்றவே, குறைக்கவோ உந்து செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டு இன்பத்தைப் பெறவே மனம் இயல்புக்கமெடுக்கின்றது என்றார். இதனை “மனத்தின் முதன்மைச் செயற்பாடு” என வலியுறுத்துகின்றார் இந்நிகழ்வில் இருந்து உணர்வே உந்து சக்தியாகவும், நடத்தை அதன் வெளிப்பாடாகவும் மனப்பாங்கு அதனை உறுதிசெய்வதாகவும் புரிந்துகொள்ள இக்கோட்பாடு உதவி நிற்கின்றது.

மனம் மாறுதலுக்கான அவசியத்தை ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். உள்பாதிப்

பினை அனுபவிக்கின்ற அதேவேளை அதனால் ஏற்பட்ட உணர்வுகள் ஆழ்மனத்தில் புதைக்கப்படுகின்றன. “மிகையினும், குறையினும் நோய்தரும்” என்பதற்கேற்ப உணர்வுகள் மிகையாகும்போது உளவியையாட்டினைப் பாவிக்க நேரிடுகின்றது. அவ்வப்போது “சுயமரியாதையின் தனித்தன்மையை” பாதுகாக்கவே செயற்படுகின்றோம். அதாவது பெருமையுடனும், எதிர்ப்புணர்வுடனும் நடந்து கொள்ளுவதனால்தான் எம்மைச் சமாளிக்கின்றோம் உண்மையில் பாதிப்பின் பின்விளைவுகளே உடல் உளநோய்களாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனாலும் சிலர் குடிப்பழக்கத்திற்கும், மதுபோதைக்கும் அடிமையாகின்ற வாய்ப்புக்களையும், இயலாத நிலையில் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுவதையும் காணலாம். இன்னொரு சாரார் தனக்கும், பிறருக்கும் துன்பம் விளைவிக்கும் வகையில் தண்டித்தல், வன்முறையில் ஈடுபடுத்தல் போன்றவற்றுடன் காணப்படுவர். இவையாவும் உள்பாங்கினுடைய அழுத்தத்தைப் பொறுத்து உடனடியாகவோ, தொடராகவோ காலவோட்டத்தில் நிகழ்கின்றவை என்பதனால் மனப்பாங்கின் தாங்குகின்ற சக்தி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருக்கின்றது. அறியாத ஒன்றைப்பற்றிய அவநம்பிக்கையாகவும், அச்சவுணர்வும் எம்மை நலிவடைய வைக்கத் துன்பத்தில் துவண்டு போகின்றோம். இந்நிலைக்குப் பின்தள்ளப்படுவதை யாரும் விரும்பப்போவது இல்லை. “வருமுன் காப்பு” ஏற்படுத்த மனப்பாங்கு மாறுவதன் மூலமே மனத்திடமாக வாழமுடியும்.

உளநெருக்கீடு ஒவ்வொருவரிடத்திலும் காயங்களாக, கறைகளாகத் தாக்கத்தின் அளவில் வேறுபட்டாலும், கனிப்பு போடவேண்டிய அவசியத்தை நாம் உணராமல் இருக்கமுடியாது எனவே உள்பாதிப்பில் இருந்து விடுபட துயர் துடைக்கவும் “புதிய வாழ்க்கை வாழ” புத்துணர்வோடு அடியெடுத்து வைப்பதற்கு உதவி செய்யும் பொறுப்பு எனக்கும், உங்களுக்கும் உண்டு. இந்தச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் உளவளத்துணையின் பங்கு அளப்பரியது. என்னையும், உங்களையும், வழிப்படுத்த உள்ளத்தை உள்ளபடி திடப்படுத்த ஆதாரமாக இருக்கின்றது. எனது கடந்த கால அனுபவத்திலிருந்து என்னைத் தொட்ட மனம் மாறுவதற்கான தேவைப்பாட்டினைப் பணிக்களத்தில் அதிகமாக உணர்ந்திருக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டவர்களின் மனமாற்றத்திற்கு உழைத்திருக்கின்றேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் “சுருஜலம்” ஒன்றைப் “பற்றிப்பிடிக்கும்” போது மனமாற்றம் நிகழக்கூடிய வாய்ப்பு அது

கமராக இருந்தது. உதாரணமாக இருபத்தி யொரு வயதான லீலா கிபிர்க் குண்டுத் தாக் கத்திற்கு உள்ளானார். அப்போதுதான் திரு மணம் நடந்து இரண்டு வருடங்கள் கடக்கின்ற விளிமீயில் இத்தாக்கம் ஏற்பட்டது. கணவன் அந்த இடத்தில் மரணமானார் லீலாவும் இடது கை இழந்தார். நாலுவருடங்களாகச் இச்சமையுடன் பெற்றோரோடு வாழ்ந்து வந்த வர் இன்று உடல், உள உபாதைகளுக்கு உள் ளாகி மருந்துச் சிகிச்சை பெற்று வந்துகொண் டிருந்த காலத்தில் நான் சந்தித்தேன். இவரது இழப்புக்களுக்கு வருந்த உதவி செய்தும், பாதிப் பிவிருந்து விடுபட்டு வாழக் குறிக்கோளைத் தெரிவு செய்யும்போது "மகளை வாழ வைக்க தான் வாழ வேண்டிய பொறுப்புணர்வே" சிந் தனைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்தே லீலா வாழ வேண்டியதன் புத்துணர்வை பெற்றதை நான் உணர்ந்தேன். ஏனெனில் கணவனோடு வாழ்ந்த வாழ்வுக்கு மகள் பிரசன்னமாக இருக்கின்றார் என்ற தெளிவே வாழ்க்கைப் பிடிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது இது போன்ற கருவூலங்களை நோக்கி உளப்பாதிப்பில் இருந்து விடுபட்டு வருபவர் களுக்கு மீண்டும் புதிய வாழ்வு வாழ அடி யெடுத்து வைக்கப் பற்றுணர்வு தேவையான தொன்றாகும். இவை போன்ற சில கருக்களை கீழே குறிப்பிடலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

ஒருவர் தன்பருவத்தின் தன்மை, பலம், பலவீனம், கவர்ச்சி, நாட்டம், ஆற்றல். என் பவற்றை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கின்ற போது தன் நிறைகளோடும், குறைகளோடும் ஏற்று வாழ உதவி செய்யமுடியும். இதனோடு நெருங்கிய ஒன்றுதான் தேவையாகும். எனது தேவை என்ன? எவ்வாறு அடைய லாம்? என்பதில் தேடுதல், பெறுதல், அனு பவித்தல் பற்றிய யதார்த்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்தல் மிகவும் பொருத்தமானது. உயிரிழப்பு ஏற்பட்ட சந் தர்ப்பத்தில் நாம் "அன்பான ஒருவருக்காக வாழ வேண்டும்" என்ற பற்றுணர்வு தெளி வாக்கப்படவேண்டும். அச்சந்தர்ப்பத்தில் துன் பங்களுக்கும் கஸ்ரங்களுக்கும், இழப்புக்களுக் கும் மத்தியில் துவண்டுவிடாமல் வாழ்வின் கருப்பொருளை அடைவதில் வெற்றியை கண்டு கொள்ள வைப்பது வெளிச்சத்தில் இருக்கின்ற உணர்வைக் கொடுக்கின்றது. இவையாவும் முழு மையான வாழ்வை நோக்கிய பயணம் என்றால் மிகையாகாது.

மேற்குறிப்பிட்ட சான்றுகள் யார் யாருக் குச் சவாலாக, பிரச்சனையாக, முரண்பாடாக

இருக்கின்றதோ அவருக்கு எந்த விதத்தில் எதற்காக இருக்கின்றது என இனங்கண்டு கண்டிப்பாக நிவர்த்தியாக்க வாய்ப்பளிக்கும் கருவூலங்களாகும். மனித மனப்பாங்கு துன் பத்தில் துவண்டு அதேவேளை பற்றுணர்வில் பற்றுறுதி கிடைக்கும்போது தலை நிமிர்ந்து வாழக்கூடியது எனவே துன்பத்திலிருந்து பற் றுதி கிடைக்கும்வரை மனம் அனுபவிக்கும் போராட்டமே மனம் மாறுதலுக்கான விலை யைச் சுட்டி நிற்கின்றது. எமது சிறுபராயம் தொட்டு ஒன்றுவரை ஏற்பட்ட பட்டறிவுகளின் ஊடாக விடுபடுவதிற்கு நான் மனம் மாறுவதற்கு அதிகமான விலையைக்கொடுத்து நிற்கின்றோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் என்னை என் வாழ்க்கையை பிறரை உலகைப் பற்றிய உயர்ந்த மனப்பார் வையை அறிகிறோம். நிறைகளையும், குறை களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோம். "பழையன சுழிதலும் புதியன புகுதலும் வருவன கால வகை யாலே" என்பதற்கு ஒப்பாக எமக்குள் உணர்வு மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. இப் புத் துணர்வுதான் கரிசனையான அன்புணர்வைப் பெறவும், பிற ருக்குக் கொடுக்கவும் நல்லுறுவுகளில் புரிந்து ணர்வோடு மதிப்பை வளர்க்கவும் ஏதுவான உறுதியாக அமைகின்றது. இதை எம் வாழ்வில் பின்பற்றும்போது புதியதொரு வாழ்வு நிச்ச யம் எமக்காக உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

அமைதியைத் தேடி

ஜெ. சசிகலா

ஊர் அமைதியாக இருந்தது.
நிலவும் அமைதியாக இருந்தது.
கடலும் அமைதியாக இருந்தது.
என் உடல், எண்ணம் அமைதியை-

இழந்தது.

என் உள்ள உணர்வைப் புரிந்து கொள் பவரைத் தேடினேன்.
என் உணர்வலைகளைக் கொட்டினேன்.
என் இறுக்கமான சுமை குறைந்து,
நான் முக மலர்வோடு நிமிர்ந்தேன்.
நிலவோடு சேர்ந்து அக மகிழ்ந்தேன்.

நீ மட்டும் ஏன்?

மா. பரமேஸ்வரன்

ரோஜாக்கள் உனக்காக பூப்பூக்கையில்
நீ மட்டும் ஏன்
முட்கள் பற்றி முரண்படுகின்றாய்?
தெருவெங்கும் பூத் தூவுகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
பூ நாகம் பற்றிப் புதிர் போடுகின்றாய்?

காற்றெல்லாம் கமகமக்கையில்
நீ மட்டும் ஏன்
கந்தகம் பற்றிக் கருதுகின்றாய்?
நிலவெங்கும் குளிர் தருகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
கறையிருப்பதாய் கத்துகிறாய்?

பூமி எங்கும் பூபாளம் பாடுகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
நித்திரை பற்றி நினைத்து கொள்-
கின்றாய்?
துளிர்க்காலமதில்செடி துள்ளிமகிழ்கையில்
நீ மட்டும் ஏன்
உதிர் காலம் பற்றி உரை எழுதுகின்றாய்?

மலரோடு வண்டு மதுவருந்த வருகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
மலட்டு மலரின் இதழ் விரிக்கின்றாய்?
சந்தோசமாக சனம் சங்குதுகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
சாவு பற்றிச் சல்லாபிக்கின்றாய்?

வெள்ளடை தரித்திடும் வெண்புறா மீது
நீ மட்டும் ஏன்
கறுப்பு உடுத்துக் கட்டளை இடுகின்றாய்?
வாழ்க்கை பற்றி வைராக்கியப் படுகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
வானவில் கொண்டு வர்ணம் தீட்டு-
கின்றாய்?

உணர்வோடு மனம் உலா வருகையில்
நீ மட்டும் ஏன்
உறவுகளை உதாசீனமாக்குகின்றாய்?
மானுடமெல்லாம் மகிழ்ச்சி கொள்கையில்
நீ மட்டும் ஏன்
மரணம் பற்றி மதிமயங்குகின்றாய்?

யதூர்த்தம் பற்றி எதிர்பார்க்கையில்
நீ மட்டும் ஏன்
தோளினை மூடுமாறு தோல்வியினைக்-
கேட்கின்றாய்?
உதயத்தை நோக்கிக் கவி-நான்-
கட்டுகையில்

நீ மட்டும் ஏன்
இதயத்தை இரும்பால் பூட்டுகின்றாய்?

மானிடா! மகிழ்வுறு
மில்வேனியத்தின்
மின்னலின் தெறிப்பு
உன்னில் மிளிர்ட்டும்.

இன்றைய தாலாட்டு

செ: சாந்தி

ஆராரோ ஆரிரரோ என்று
ஆறுதலாகச் சென்று
அரவணைத்துத் தாலாட்டிப் பாலாட்டிய
காலம் அன்று.

இன்று.....
வாயிலே சிறு பாட்டு,
காலில் சிறு துள்ளல் போட்டு,
பிள்ளையை முன் பாஸ்கட்டில் இட்டு,
செல்கின்றான் சிறு நடைபோட்டு
வழியில் காண்போரில் சிறு விசாரிப்பு
அதனோடு சின்ன சிரிப்பு
திரும்பிடுவான் வீறு நடைபோட்டு
வந்ததும் பிள்ளையைப் போட்டு
பக்கத்தில் சினிமா பாட்டு
வாயினில் குப்பி போட்டு
சென்றிடுவான் கதவை தாழிட்டு.

"அரும்புகளை ஆதரியங்கள்!"

பெ. யூடிக்காமல்

"இன்றைய சிறார்கள் நாளை நூட்டின் தலைவர்கள்". எனவே இன்றைய சிறுவர்களை நாம் சரியான பாதையில் வழிநடத்தினாற்றான் நூட்டின் வருங்காலம் சிறப்பானதாக விளங்கும். சிறுபராயம் என்பது மிகவும் முக்கியமான பருவம். மனித வாழ்வின் தொடக்கமாக அமையும் இந்தப் பருவம் வாழ்வின் முதற் கற்றலாகும்.

பிள்ளைப் பருவம் என்பது ஒவ்வொரு வருடைய வாழ்விலும் ஒருமுறைதான் மலர்கிறது. எனவே இவ்வாரம்பப் பருவம் மிகவும் கவனமாகவும் உறுதியாகவும் செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அந்த வகையில் நாம் நோக்கும் போது ஒரு பிள்ளையின் ஆரம்ப அடித்தளம் அவர்கள் வாழும் வீட்டுச் சூழலிலே தான் இடப்படுகிறது. குழந்தையின் உடலுள், அறிவு வளர்ச்சியை உருவாக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பும் கடமையும் பெற்றோர்களுக்கேயுரியது. அவர்கள் எவ்வாறு பிள்ளையை நடத்துகிறார்களோ அதனடிப்படையில் தான் அவர்களின் வளர்ச்சியும் தளர்ச்சியும் அமைகிறது.

ஒரு குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து ஆறு வயது வரையான காலப்பகுதிதான் அக் குழந்தையின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் ஒரு முக்கிய காலமாகும் என்று சிக்மன்ட் புரொய்ட் என்ற உளவியலாளர் "குழந்தைகளின் உளப்பாலியல் நிலை" எனும் ஆய்வின் மூலம் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். எவ்வாறெனின் வாய்நிலை (Oral Stage), ஆசனவாய் நிலை (Anal Stage), பாலியலுறுப்பு நிலை (Phallic Stage), மறை நிலை (Latent stage), பாலியல் விருத்தி நிலை (Genital Stage), எனும் நிலைகளைக் கடந்து செல்வதினூடாகவே தான் குழந்தை

களின் உளவிருத்தி நடைபெறுகிறது எனும் கருத்தை முன்வைத்துள்ளார். புரொய்டின் இக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்ட எரிக் எரிக்சன் என்ற உளவியலாளர், குழந்தையின் உளவிருத்தியில் சமூகத்தையும் ஒன்றிணைத்து அதன் பரிணாமத்தை எட்டு நிலைகளாய் வகுத்திருக்கிறார். அதன் மூலம் சமூகத்தில் மனிதன் தனது அடையாளத்தைத் தேடுபவனாகவே வாழ்கிறான் எனும் கருத்தையும் வெளியிட்டுள்ளார் எனவே இவைகளின் அடிப்படையில் ஒரு குழந்தையின் ஆரம்ப கால வளர்ச்சி தங்கியிருக்கிறது என்பது திண்ணமே.

"எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தை தான் மண்ணில் பிறக்கையிலே அவன் நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே"

என்பது போல இம்மண்ணில் பிறக்கும் குழந்தைகளெல்லாம் "தான் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும்....." "நல்ல பண்புடையவர்களே எனக்குப் பெற்றோராக அமைய வேண்டும்" என்ற எதிர் பார்ப்புடன் பிறப்பதில்லை. ஒரு குழந்தை பிறந்து தாயின் மடியில் தவழும்போது தான், தனது சுற்றம், சூழலைப் பற்றியும் தான் எவ்வாறு வளர்க்கப்படுகிறேன் என்றும் எண்ணத் தொடங்குகிறது.

ஒரு பிள்ளையின் முதல் ஆசான் அவர்களின் பெற்றோர்களே. அதிலும் முக்கியமாகத் தாயின் அரவணைப்பும், வழிநடத்தலுமே பிள்ளையின் நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது. பிள்ளை, தாயின் அரவணைப்பில் பால் குடிக்கும் போதே தாய் தன்னில் அக்கறையுள்ளவளா? அன்புள்ளவளா? என்று உணர்ந்து கொள்கிறது; அத்தோடு பிள்ளையின் அடிப்படைத் தேவைகள்

சரியான முறையில், உரிய நேரத்தில், பூர்த்தி செய்யப்படுமிடத்து அப்பிள்ளை வாழ்வின் அடிப்படையான நம்பிக்கையை பெற்றுக் கொள்கிறது. இவ்வடிப்படையான நம்பிக்கை எவ்வழிகளிலேனும் இழக்கப்படுமாயின் அப்பிள்ளை தாழ்வுமனப்பான்மையுடையவராகவும் தன்னிலை, பெறுமதியுணர்வற்றவராகவும் வளர்வதற்கு வாய்ப்புண்டு.

பெற்றோர் தம்பிள்ளைகளிடம் அன்பு, பாசம் காட்டாது, பாகுபாடு காட்டி வெறுக்கும் போதும், ஏனைய சிறுவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசிப் புறக்கணிக்கும்போதும் அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் ஏக்கத்தின் சாயம் படிந்து மனச் சோர்வு நிலையை உருவாக்கி விடுகிறது. இதனால் பிள்ளை வேண்டத்தகாத செயல்களைச் செய்வதோடு வன்முறையான நடத்தைகளிலும் ஈடுபடத் தொடங்குகிறது. அத்தோடு தனக்கேற்படும் சிறு சிறு தோல்விகள், ஏமாற்றங்கள், துன்பங்களைக் கூடப் பெரிதாக எண்ணி எந்நேரமும் சோர்வோடு தனிமையை நாடுவதாகவே இருக்கும். இதற்கு வீட்டில் பெற்றோர்களுக்கிடையே ஏற்படும் அமைதியற்ற, உறவு நிலையும் ஒரு காரணமாக அமையலாம்.

அதுமட்டுமின்றி பெற்றோரும் சரி, மற்றோரும் சரி, பிள்ளை சிறு சிறு தவறுகள் விடும் நேரங்களில்கூடக் கடுமையாகத் தண்டிப்பதும், அதையே சுட்டிக் காட்டி “உன்னால் எதுவும் முடியாது..... நீ மக்கு...” என்று ஏசும் போதும், நையாண்டி பண்ணும் போதும் தன்னிலை ஏமாற்றம் அடைவதோடு தனக்குள்ளிருக்கும் நம்பிக்கையையும் இழந்து விடுகிறது. இதனால் தான் திறமையற்றவன், தன்னால் எதுவுமே முடியாது. என்ற எண்ணம் தோன்றிப் பிள்ளையின் ஆற்றல்கள், திறமைகள் புதைக்கப்பட்டு மந்தநிலை உருவாகிறது. உரிய நேரத்தில் தன்னால் இயங்க முடியாது என்ற மனப்பாங்குடன் தன்முயற்சியில் சித்திபெறத் தவறுகின்றது.

சின்னஞ் சிறு வயதில் ஊட்டப்படும் நம்பிக்கை அணுசக்தியைவிடப் பலம் வாய்ந்தது.

இதைவிடுத்து இவர்கள் வளமுள்ள வர்களாக வளர்வதற்கு அவர்கள் செய்யும் சின்னச் சின்ன விசயங்களை அலட்சியம் செய்யாது தட்டிக் கொடுத்து கெட்டிக்காரன் எனப்புகழ்ந்து பேசும்போது, பிள்ளை மீண்டும், மீண்டும் செயற்பட ஆரம்பிக்கிறது. “சின்னஞ் சிறு வயதில் ஊட்டப்படும் நம்பிக்கை அணுசக்தியை விடப் பலம் வாய்ந்தது” இது பிள்ளையின் மனதில் நம்பிக்கையை வளர்க்கிறது. தன்னாலும் செயற்பட முடியும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகிறது. பிற்காலத்தில் வாழ்வில் சந்திக்கும் போராட்டங்களைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்ளும் சக்தியையளிக்கின்றது.

சிறுவர்களைக் குறைகூறிப் பேசுவதைவிட மாறாகப் புகழ்மொழிகள் கூறிப்பாராட்டும்போது பிள்ளையிடத்தில் தைரியமும் துணிவும் வளர்கிறது. சிறார்கள் சிலபொருட்களை, சில செயற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டு பெற்றாரிடம் காட்டும் போது பெற்றார் தமது வேலைப்பழுவின் நிமித்தம் அவர்களை அலட்சியப்படுத்துவதைவிட அச்செயற்பாடுகளை அக்கறையுடன் அவதானித்து ஊக்கமளிக்கும்போது பெற்றோர் தம் மட்டில் அக்கறையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் எனும் எண்ணமும் உணர்வும் பிள்ளையின் மனதில் தோன்றுகிறது. இவ்வுணர்வு பிள்ளையின் ஆற்றல்களைத் திறமைகளை, புதிய புதிய செயற்பாடுகளை, மேன்மேலும் வெளிப்படுத்தத் தூண்டுகிறது. இதன் பயனாய் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையுடனும், தன்னிறைவுடனும் வாழ்வதற்கு உந்து சக்தியளிக்கிறது. அத்தோடு தான் வாழும் சூழலி

கொடர்ச்சி 44ஆம் பக்கம் பார்க்க

உளவளத்துணையின் அனுபவ உணர்வுகள் (ஓர் ஆய்வும் மதிப்பீடும்)

மனிதன் என்றுமே போற்றத்தக்க உரிய பண்புகளைக் கொண்டே இவ்வுலகில் பிறக்கின்றான். அவனது ஒவ்வொரு அசைவும், செயற்பாடும் மற்றவர்களுக்கு ஒளியூட்டக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்றே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அதனூடாக மனித வாழ்க்கை முறை மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்றே இன்றைய நிலையில் விரும்பப்படும் சிறப்பம்சமாக உணரப்படுகின்றது.

இந்தவகையில் மனிதன் தன்னைத்தானே எவ்வாறு வழிப்படுத்துகின்றான்; தனது மனதில் தோன்றும் பலதரப்பட்ட வினாக்களுக்கும் எங்ஙனம் விடையளிக்க முற்படுகின்றான் என்பதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க அவன் தன் மனதில் தோன்றும் பலவிதமான அழுத்தங்களுக்கும், சிக்கல்களுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் அகப்பட்டுப் போய் இறுதியாகத் துணையின்றித் தனது மனச்சுமையை ஆற்றமுடியாமல் பரிதவித்து நிற்கும் அல்லது தன்னை மாய்க்கத் துணிந்து நிற்கும் துன்பகரமான நிலைமைகளை நாம் சாதாரணமாகவே இனங்காணமுடியும்.

இதனடிப்படையில் இன்று மனித வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட போரனர்த்தங்கள் அதன் பாதிப்புக்கள் ஒருபுறமாகவும், குடும்ப ரீதியில் ஏற்பட்ட பிளவுகள், பிரிவுகள் இன்னொரு புறமாகவும் திடீரென ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் பய உணர்வுகள் என்ற வகையில் வேறொரு புறமாகவும் அதனை ஒப்புநோக்க முடியும்.

இவ்வாறான ரீதியில் பாதிக்கப்படும் மனித மனங்களுக்கு எமது சமுதாயம் எவ்வகையில் உதவி செய்ய முன்வருகின்றது; அல்லது அவனது துன்ப துயரத்தோடு தாமும் பங்கு கொள்ள முனைந்து நிற்கின்றது என நோக்கினால் அது வேதனை தரும் படலமாகவே நிமிர்ந்து நிற்கும் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

இந்நிலைமைகளானது இன்றைய சூழ்நிலையில் எவ்விதம் அணுகப்படவேண்டும், அவனின் மனதில் தோன்றும் மனச்சோர்வுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் உளைச்சல்களுக்கும் மதிப்பளித்து அவனது துன்ப துயரங்களோடு தாமும் பங்கெடுத்து அவனது உள்ரீதியிலான நெருக்கீடுகளிலிருந்து மீண்டெளச் செய்து அவனை ஒரு 'புதிய மனிதனாக' மற்றவர்களுக்கு வழி

காட்டக்கூடிய வகையில் உருவாக்கி விடுவதில் முன்னின்று உழைத்துத் தனது பணியினையும், சேவையினையும் மனநிறைவோடு வழங்கிவருகின்றமையில் நிறைவடைகின்றது 8-ம் கட்டை அக்கராயனில் இயங்கிவருகின்ற அன்னை இல்லமாம் உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனம்.

இந் நிறுவனம் பலதரப்பட்ட துன்ப துயரங்களுக்கு முகங்கொடுத்தபோதிலும் எமது வன்னிப்பிரதேசத்தில் நின்றே தனது அளப்பரிய சேவையினைச் சிறப்பான முறையில் ஆற்றிவருவதையிட்டு எமது தேசம் என்றுமே பெருமைப்படவேண்டிய நிலைக்கு உட்பட்டு நிற்கின்றது.

இவ்வாறாக மனிதனின் மன உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து ஒத்திசைவோடு புரிந்துணர்வுரீதியாகத் தமது சேவையின் ஊடாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் இருள்படிந்த வாழ்வுக்கு ஒளியூட்டிக்கொண்டிருக்கும் இந் நிறுவனத்தின் பணி இன்று வன்னியில் போரின அனர்த்தத்தினாலும் சமூகரீதியிலான நெருக்குதலினாலும் அதிகம் பாதிக்கப்படும் இடங்களுக்குக் கிடைத்துவருவது பெரிதும் வரவேற்கக்கூடியதொன்றாகவே எமது மனங்களில் இழையோடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

திரு. விமல்ராஜ்
சிறுவர் பாதுகாப்பு நிலையம்

இதன் ஓர் அங்கமாகவே இந் நிறுவனத்தின் பணி ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிறார்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்துவருகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு நிலையத்திற்கும் கிடைத்ததையிட்டு நாம் பெரிதும் உவகையடைகிறோம்.

ஏனெனில் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிலையத்தின் கீழ் இயங்கும் ஆறு இல்லங்களைச் சேர்ந்த (காந்தி நிலையம், குருகுலம், சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லம், குழந்தைகள் பராமரிப்பு இல்லம், பாரதி இல்லம், புனித பூமி இல்லம்) நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட பணியாளருக்கான வதிவிடப் பயிற்சிக் கருத்தரங்கு, அதன் நடுவப்பணியகமாகிய ஜெயபுரத்தில் 12 - 12 - 2000 - 19 - 12 - 2000 வரை இடம்பெற்றது. இவற்றில் 12-12-2000 தொடக்கம் 16 - 12 - 2000 வரையான தினங்களில் நடைபெற்ற செயலமர்வு

வகுப்புக்களே உளவியல் சார்ந்த கருத்துக்களை எம் மத்தியில் நிலைபெறச் செய்து எமது மனங்களில் பதிந்துகிடந்த இருள்படிந்த துன்ப துயரங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தது மாத்திரமன்றி அதிலிருந்து எம்மை மீண்டெளச் செய்து நாம் செய்யும் பணியின் மகத்துவத்தின் உண்மைத் தன்மையையும் எடுத்தியம்பி நின்றது.

இப் பயிற்சிப் பட்டறை ஆரம்பமாகவிருந்த வேளையில் இப்பயிற்சிச் செயலமர்வு தொடர்பாகப் பெரும்பாலோர் மத்தியில் பல ஐயப்பாடுகளும், வினாக்களும் தோன்றி மறைந்த வண்ணமிருந்தன. இப்பயிற்சிச் செயலமர்வின் முதல் நாள் அனுபவமே எமக்கு வெளிப்படுத்திய உணர்வலைகளின் பிரதிபலிப்பினைக் கோடிட்டுக் காட்டி நின்றன.

நாம் கடந்த காலத்தில் எம் மனதில் தோன்றிய பல தரப்பட்ட மன உளைச்சல்களுக்கும், வினாக்களுக்கும் விடை காணமுடியாது திணறிக்கொண்டிருந்த வேளையில் இப் பயிற்சி நெறியானது பெரும் வரப்பிரசாதமாகவும், பேரொளியாகவும் மினிரத்தொடங்கியது. இவ் உளவியல் கருத்தரங்கானது உரையும்பட்டறையும், விளையாட்டும், மதிப்பீட்டுரையுமாக எம்மைச் சிறுபிராய வாழ்வுக்கு இட்டுச்சென்றது.

இப்பயிற்சிச் செயலமர்வின் ஒவ்வொரு நாள் உளவியல் கருத்துக்களும், பட்டறைகளும் எம்மை இதில் பெரு விருப்பையும், ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தியது மாத்திரமின்றிப் புது அனுபவத்தினையும் ஆற்றல்களையும் வெளிக்கொண்டு வருவதற்குப் பெரும் வாய்ப்பாக இருந்ததை மறுக்கவோ அன்றி மறைக்கவோ முடியாத வையாக நிலைபெற்றுள்ளன.

எனவே இவ் உளவியல் சார்ந்த பயிற்சிச் செயலமர்வின் ஊடாக நாம் அனைவரும் புதிய மாற்றத்தினையும், விடுதலையையும் வளர்ச்சியினையும் பெற்றிருக்கின்றோம். இந் நிலைமைகளானது நாம் பணியாற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லங்களிலும் பிரதிபலிக்கின்றது என்பதனை மன மகிழ்வோடு எடுத்துரைக்கத் தலைப்பட்டுள்ளோம்,

இவ்வாறான உளவியல் சார்ந்த கருத்தரங்குகளைச் சிறந்தமுறையில் நெறிப்படுத்தி வழிநடாத்திவருகின்ற பேரன்புக்குரிய வணபிதா நெஜினோல்ட் அடிகளாரும் அவர்களது வள அணியினரும் என்றென்றும் மதிப்புக்கும் பெருமைக்குமுரியவர்களாக எமது மனங்களில் நிலைபெற்றுள்ளார்கள்.

இவர்களது அர்ப்பணிப்பு மிக்க பணி வாழ்வானது எம் தேசத்திற்கு என்றும் தேவைப்படும் ஒன்றாக மாறிவருகின்றது. எனவே இத்தார்ப்பரியத்தை நன்குணர்ந்து செயற்படுத்திவரும் உளவியல் அறிவூட்டும் நிறுவனத்தின் பணியின் சிறப்பு மென்மேலும் உயர்ச்சி பெற்று வளர்ச்சி பெற்றுப் பெருவிருட்சமாக திகழவேண்டும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பும் பெரு விருப்புமாகும்.

- நன்றி -

~~~~~

42ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

லும் குடும்பத்திலும் தனது பாடசாலை யிலும் நல்லுறவை ஏற்படுத்தி வாழ்வதற்கு வழிசமைக்கிறது.

மேலும் குழந்தைப் பருவம் பாதுகாப்பாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்க வேண்டுமாயின் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு உதவவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பையும், அன்பையும் அவர்களுக்களித்து வழிநடத்தும்போது சமுதாயத்தின் வருங்காலத் தலைவர்களை உருவாக்கிய பெருமை அவர்களையே சாரும். பிள்ளைகள் பயப்படும்போதும், சோர்வுடன் இருக்கும்போதும் பெற்றோர் அவர்களுக்கு ஆதரவாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருப்பதோடு தமது நேரத்தையும் அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கும் போது பிள்ளைகளின் உடலுள் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களாவார்கள்,

நகைச் சுவை

காகம்: 01 ஏன் உன்ர கூட்டைக் கலைச்சு வேறு இடத்துக்குக் கொண்டு போறாய்...

காகம்: 02 இந்த வீட்டுக்காரங்க ஓற்றுமையில்லை என்ற குருக்களும் இதைப் பார்த்துப் பழகினா எங்கட இனத்தினர் தனித்துவம் என்னாகிறது...

"ANNAY ILLAM"
Association for Counselling &
Psychological Education
570, Emmas Nagar, Arokiyapuram
Akkarayan, Kilinochchi
Sri Lanka

CHANDRASEKHAR

ANNAI LEARN
Association for Consulting &
Technological Education
270, Anna Nagar, Kotturam
Kilasaan, Kumbakonam
271 Lanka

CHANDRASEKHAR

CHANDRASEKHAR

CHANDRASEKHAR

CHANDRASEKHAR

